confir.vti.vel iuti.ſed ſi decie detineſ a laico ſi
ne titulo nõ ſufficit ẽt cõſenſus epi.vt dixit hic
Goſ.ꝛ bñ.tũ qꝛ nemo põt rẽ alienã pignorare
tũ qꝛ eccl'ia vꝛ approbare ipſius malã detẽtõem

De regularib⁹ ꝛ trãſeũtib⁹ ad religionẽ. Rca.

Supra viſũ eſt de cl'icis ſeclarib⁹ ꝛ de rebus
eorũ.merito reſtat vidẽ de regularib⁹ ꝛ reb⁹ eoꝝ
vel ſic quia viroꝝ eccl'iaſticoꝝ duo ſunt gñа.qõ
dã ẽ genus cl'icoꝝ ſecularĩũ.quoddã religioſoꝝ
vñ viſo ð p⁹gñe merito ſbijciſ ð ſcðo.vñ aũt di
caſ regl'aris dic Jo.an.ꝙ a regl'a q̃ tñ dupliciter
capiſ vt nõ.i Rca.de re.iur.li.vi.ſꝫ q̃ztũ ad ꝓ
poſitũ dr a rectitudie viuẽdi.ꝛ dic ꝙ illi ꝓpe di
cũſ hr̃e regulã q ꝓfitẽſ tria ſbalia cuiuſlibꝫ reli
gionis approbate vꝫ pauptateꝫ caſtitateꝫ ꝛ obe
dictiã.vt i.c.cũ ad mõaſteriũ.de ſtatu regu.Alij
vo lꝫ aliqua ꝓmittãt ñ dicũtur ꝓprie hr̃e regu
lã ſꝫ poti⁹ quedã modũ viuẽdi licet ille modus
ſit approbat⁹ a papa.de quo vide gl.nõ.in cle.i.
de reli.do.ꝛ in cle.cum ex eo.de ſen.ex.Ex q̃ in
ferri põt ad.q.quotidianã ꝙ diſpõ odioſa con
cepta erga regulares ñ ꝯprehẽdit illos q nõ ꝓ
miſerũt illa tria ſbalia.ꝛ ſic iſti fratres ſci Frã
ciſci de tertio ordine vl' iſti ieſuite vel iſte mulie
res mãtellate ñ dicũtur ꝓprie regl'ares.vnde ñ
ꝯphẽdũtur i diſpoſitõe odioſa.ſecuſ i diſpõe fa
uorabili qꝛ largo mõ vidẽtur ſb regl'a rõe ꝓmiſ
ſionis facte ſupiori eoꝝ.ꝛ hoc nõ. ¶ Et princi
palr q̃ritur q dicãtur religioſi. Ho.dic Jo.an.
ꝙ qñq꜠ vba capiũtur i latiſſima ſignificatõe.ꝛ
tũc ois chriſtian⁹ dr religioſus.vñ i plib⁹ locis
dr religio chriſtiana vt i.c.gaudem⁹.ĵ.ð diuor.
ꝛ i.c.ꝓ hũani.ð homi.li.vi.qñq꜠ h̃ v̄.capiſ late.
ꝛ tũc ꝯphẽdit oẽm hoiem honeſte viuentẽ non
aũt quẽlibꝫ chriſtianũ vt i.c.eccl'ia.s̄.ð ꝯſti.ꝛ in
c.ſi.s̄.de re.eccl.ñ.alie.vbi dr ꝙ laici quãtũcũq꜠
religioſi ꝛc.qñq꜠ capitur min⁹ late ꝛ ꝯphẽdit cle
ricoſ ſeculareſ.i.q.iij.c.ſaluator.qñq꜠ capiſ ſtri
cte.ꝛ ſolũ ꝯphẽdũtur illi q ꝑ profeſſionẽ ſubie
cerũt ſe abbatſ iperio.ꝛ dic ꝙ inq̃ztũ qs magis
deo exhibet religionẽ tãto magis põt dici reli
gioſus.vnde bene ſi ꝯphẽdis q̃zto qs ẽ alienus
a cultu diuio tãto magl' deuiat ab h̃ noie.nã no
mina debẽt eẽ ꝯſequẽtia reb⁹.iſti.ð dona.i.§.ẽ ꝛ
aliud.ꝛ i.c.cũ ſm.de ꝑben.ſꝫ nõ põit Jo.an.q̃
liter dẽat hoc vbũ accipi i iure vel i ſtatutis.vñ
al's in hac ciuitate accidit de facto hec.q.Sta
tuto hui⁹ ciuitatſ cauetur ꝙ religioſi ñ pñt ſumi
ad officia cõitatſ.demũ qdã q erat rector hoſpi
talis de mia portans veſtem certi coloris cum
cruce i pectore fuit extractus ð ꝓorib⁹ q pri⁹ añ
aſſũptionẽ illi⁹ regiminiſ fuit noiat⁹ ꝛ iburſulat⁹
dubitaſ nũqd ad illð officiũ potuiſſet aſſumi.
ꝛ h̃ qõ viſa fuerat ſatſ difficil' Do. Pe.q tũc lege
bat in hac ciuitate.ſꝫ tñ viſus ẽ reſpõdiſſe ꝙ ex
iſtendo in illo hitu nõ poſſat aſſumi ad illud of
ficiũ qꝛ vba ſtatuti debẽt aliqd opari.vñ ſi itelli
gereſ ſtatutũ de religioſis ſtricte ſũpſ nihil opa
batur.cũ ſatis ſit i iure cautũ ꝙ nec religioſi nec
clerici pñt hr̃e officia ſecularia.ĵ.ne cle.vel mo.
quaſi ꝑ totũ.ꝛ ſic ſtatutũ dẽbat itelligi ð religio
ſis largo mõ ſũpſ.tñ ille dimiſit hitũ ꝛ exercu
it officiũ.qꝛ ñ erat ita aſtrict⁹ qn potuiſſꝫ dimit
tere hitũ.Ego dubito an hec deciſio ſit va.nam
ſtatutũ ihabilitãs ad officia ẽ ſtricti iuris.ergo
debet itelligi in ſtricta ſignificatõe.ar.in.c.cuꝫ
dilectus.de cõſue.ꝛ in.c.in nr̃a.de iniur.l.ſꝫ cer
tũ ẽ ꝙ in ſtricta ſignificatõe illi dicũſ religioſi q
ꝓmiſerũt tria ſbalia vt.s̄.dixi.ꝛ vide duas gl.
nõ.vltra predictã in cle.i.de deci. ¶ In glo.i.ꝛ
ij.vbi clare Jo.an.in glo.ſuis cõcludit ꝙ i mã
odioſa hoc vbũ dꝫ capi multũ ſtricte niſi addi
ciatur aliquod vbũ generale.puta ſi diceretur
quicũq꜠ religioſi.nã tũc ꝯprehẽderentur hoſpi
talarij ſcðꝫ illã glo.ꝛ itellige ð hoſpitalarijſ hie
roſolymitanis qui largo modo ſunt religioſe
pſone cũ nõ pñt cõtrahere mr̃imoniũ ꝛ promit
tunt obedientiã ſuperiori.nec pñt retrocedẽ ab
illo ſtatu.vñ iſtis vel ordini eorũ cõferuntur ec
cleſie ꝛ decie vt dixi i.c.q̃zuis.s̄.de deci.ſꝫ iſti re
ctores hoſpitaliũ vtẽtes mr̃imonio ꝛ deferẽteſ
certũ habitũ non ſũt religioſi nec largo mõ nec
ſtricto.vñ Lau.ꝛ Jo.de lig.i cle.ij.de preben.
dicũt ꝙ iſti nõ gaudẽt priuilegio clericali nec i
pſona nec in rebus pr̃imonialibus eoꝝ.ꝛ vide
qõ dixi de hoc i.c.ij.de fo.ꝯpe.ꝛ vide Bar.i.l.
i.ff.de pe.dicit apte ꝙ iſti q dicũtur fratres gau
dẽtes nõ ſunt religioſi.lꝫ gaudeant priuilegio
q̃ ad foꝝ.ꝛ ſic nõ video ꝙ tales hoſpitalarij vl'
alij religioſi iproprie dicti ꝯprehendãtur in ſta
tutſ odioſis.nec ob.motiuũ Do. Pe.ð pu.ne
prouiſio ſit inutil' ꝛc.qꝛ dico ꝙ vbi ſtatutũ loqui
tur i mã iuris cõis nõ debẽt vba ãpliari vt ſta
tutũ aliqd operetur.ſꝫ ſatſ ẽ ꝙ iducit aliud reme
diũ preter ius cõe vt nõ.ſentit Bar.in.l.i.ff.ad
l.fal.niſi ius cõe loq̃retur iproprie.nam ſi tunc
ſtatutum loquatur iproprie ſicut ius cõmune
dꝫ tũc ſtatutũ proprie intelligi.vt aliqd addat
ad ius cõe vt nõ.elici videtur ex dictis Bar.i
l.iiij.§.pretor ait.ff.ð dã.infec.ꝛ hec nõ.quia fa
ciunt ad multa.

NUllus Breue ẽ
ꝛ põt ſic
ꝑ alia vba ſũmai.Nõ põt qſ
ad religionẽ admitti niſi vo
lẽs ꝛ in etate idone⁹.Nõ p⁹
ibi ſpontanea.ꝙ ad validita
tẽ profeſſiõis etiam requiritur voluntas ſpõta
nea.ꝛ ſic nõ ſufficit voluntas niſi hẽat qualita
tem ꝙ ſit ſpontanea. Ex quo iſero ꝙ profeſſio
fcã ꝑ metũ ẽ ipſo iure nulla.nec ẽ op⁹ ꝙ reſcidaſ
ꝑ actionẽ qõ me.cã.nã vbicũq꜠ regriſ i actu ſpõ
taneus ſeu liber ꝯſẽſus ñ valet actus ſi iteruẽit
metus.pro hoc vide glo.nõ.xxxiij.q.v.i.c.no
tificaſti.fcit.c.cũ locũ.ꝛ qõ ibi nõ.ð ſpõ.ꝛ rõ eſt
qꝛ lꝫ coacta volũtas ſit volũtas i.c.merito.xv.
q.i.ꝛ in.l.ſi mulier.ff.qõ me.cã.nõ tñ ẽ volũtas
ſpõtanea.ꝛ vide ad h̃ ho.gl.i.c.abbas.s̄.quod

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

me.cā.facit qđ nō.i ſili gl.nō.i.c.vt circa.đ elec.
li.vi.q̄ dicit ꝙ ſi ad actū reqrit̾ iuramētū cū ta⸗
ctura ſcripture nō ē ſatiſfactū diſpōni ſi pſtat̾ iu
ramētum ſine tactura licet in veritate ſit iura⸗
mentum ſine tactura.¶ In gl.ibi ad ꝓfitēdū.gl.
ſatis caute locuta ē.itelligit.n.tex.ꝙ nō dꝫ quis
tōderi añ etatē legitimā.ſ. vt fiat monachꝰ ꝑ ꝓ
feſſionē nā ceſſāte ꝓfeſſione pōt qs itrare mo⸗
naſteriū ⁊ aſſumere hitū ēt i īfantili etate vt i.c.
j.,px.vbi plenius dicet̾ de hoc. ¶ Itē nō ex gl.
ꝙ poſt ſeptēniū pōt qs aſſumē ordinē.⁊ dic la⸗
tius ꝙ minores pōt qs aſſumere ſtati i p̄n. pue⸗
ritie poſt cōpletā īfātilē etatē q̄ cōpletur i ſeptē
nio vt i.c.de his.alt̾.i glo.⁊ vide ho.gl.i cle.gñā
lē.de eta.⁊ quali.⁊ eſt ſi.⁊ ibi habes tex.de etate
reqſita ad ordines ſacros.vide tñ tex.nō i.c. ſi.
de tēpo.ordi.li.vi.q vr̄ velle ꝙ ēt īfanti pōt con
ferri tōſura ſi vult trāſire ad monaſteriū alš āt
ſecus. Qui aūt dicūt̾ idonei ad beneficiū reſpe
ctu etatis dixi plene i.c.ſup iordinata.š.đ p̄bē.
⁊ dic vt ibi. Reſpectu vero monachatus ad h̾
vt teneat ꝓfeſſio reqrit̾ i maſculo etas.xiiij. an
noꝝ vt in.c.ſignificatū.j.e.ti.li.vi.i feīa vero ſuf
ficit tp̄us.xij.annoꝝ.vt i.c.cū viꝝ.j.e.⁊.xx.q.ij.
i.c.puella. rō diuerſitatꝭ q꞉ citius pubeſcit feīa
q̄ꝫ maſculus.vñ etas apta ad mr̄imoniū carna⸗
le cēſet̾ apta ad iſtud mr̄imoniū ſp̄ūale.¶ In
glo.ij.in ſi.itellige i maſculo.vt.š.dixi ſꝫ q̄ro ſi ē
cōtētio ſup etate īter monaſteriū ⁊ iſtū igreſſuꝫ
qs habet ꝓbare.an monaſteriū allegās legitiaꝫ
etatē.an igreſſus q hoc negat.dicit Io.an.ꝙ re
gularit̾ ille hꝫ ꝓbare etatē maiorē vel minorē q
fūdat ſe ſup ea.ꝑ hoc glo.nō.lxxviij.di. p̄ſbri. ⁊
rō ē q̄a qs nō p̄ſumit̾ maior vl̾ minor cū etas ñ
ſtat firma ſꝫ momēto currat. de q̄ plenius nō. i
c.i p̄ñtia.de ꝓba.⁊ ꝑ Bar.i.l.de etate.ff.de mi⸗
no.⁊ ideo ſi igreſſus vult exire religionē allegā
do ſe minorē dꝫ h̾ ꝓbare.vterq̄ꝫ tñ poterit ad
mitti ad ꝓbādū itētōeꝫ ſuā ar.i.c. ſup h̾ đ renū.

Si quis autem.

Im pubes mōaſteriū igreſſus poſt ānū a pa
rētibus reuocari nō pōt.h.d.p̄. Pubes ꝑ vim
ingreſſus poſt ānū exire vel a parētibꝰ reuoca
ri nō pōt.h.d.z.ª Hōis diuiſio.zª ibi ſi vero.
¶ Nō p̄ ꝙ añ etatē legitimā pōt qs cū cōſenſu pa
rentū itrare monaſteriū accipiēdo hitū ⁊ tōſu⸗
rā nō intelligas tamē ꝙ ꝑ h̾ obliget̾ ꝑpetuo ipi
monaſterio.nā reqrit̾ etas ad h̾ legitiā vt i.c.p̄
cedēti. ¶ Nō zº ꝙ parētes poſſūt reuocare fi⸗
liū igreſſū religionē āte pubertatē. ⁊ ſic ipubes
nō pōt iuitis parētibus itrare mōaſteriū.rō na
tural̾ pōt eē iſta.nā ꝑ igreſſū ſcūm añ etatē non
deſinit eē i p̄ña ptāte.iō cū igreſſus non teneat
vt efficacit̾ obliget̾ monaſterio p̄ñt parētes illū
reuocare.nā tenet̾ ex diuio p̄cepto parētibus
obedire.ſꝫ poſt pubertatē pōt itrare ēt iuit̾ pa⸗
rētibus vt i.c.i.⁊.ij.xx.q.ij.⁊ rō ē q꞉ ꝑ profeſſio
nē ſoluit̾ p̄ña ptās.vt no.glo.i.d.c.i.quā tene
bis mēti.⁊ idē nō.glo.iur̄ ciuil̾ in.l.ſi ex cā.§.pa

piniamus.ff.de mino.idē Bar.in.l.pr̄.ff.đ adul.
⁊ i auc.ideq̄ꝫ.C.de bo.q̄ li.⁊ ē rō q꞉ q̄ ad mūdū
fingit̾ mortuus.xvi.q.i.placuit.idē dic ſi pr̄ in⸗
traret monaſteriū. nā icōtinēti ſoluit̾ p̄ña po⸗
teſtas.q꞉ cū pr̄ trāſeat i ptātē abbatis nō pōt ha
bere filiū in ptāte vt i.l.ſi arrogator.ff.de adop.
bñ facit.c.cū ſimus.j.e.⁊ nō.in auc.ingreſſi.⁊ in
auc.ſi qua mulier.C.de ſacroſanc.ecc. ¶ Et nō
i v̄.ad pñcipē.iūcta gl.ꝙ papa pōt appellari pñ
ceps.nā p̄ncipatū tꝫ maxīe in ſp̄ūalibus facit.c.
i.š.de maio.⁊ obe. ¶ Nō i.§.ſi vo.ꝙ itrās mo
naſteriū ꝑ viꝫ hꝫ ānū ad reclamādū. In ꝯ̄riū fa
cit tex.š.in.c.i. qđ me.cā. ⁊ qđ le.⁊ nō.i.c. ad id
de ſpō.nā ut ibi nō.ſi quis nō reclamauerit q̄ꝫ ci
to pōt vr̄ cōſentire. So.tex.iſte pōt itelligi i pu
bere minor tamē.xxv.annis nō lꝫ hēat etatē le⸗
gitimā ad ꝓfeſſionē nō tamē hꝫ eā diſcretioneꝫ
quā maiores.xxv.ānis hñt.vt.ff.đ mio.ꝑ to.iō
tex.iſte voluit ſibi dare ānū ad reclamādū qđ ē
dictū ſingulare.⁊ pōt ſing.iduci ad mr̄imoniuꝫ
carnale ⁊ ad ꝯ̄ſiſes actus.lꝫ alij velit intelligere
iꝑꝓpando lr̄aꝫ ꝙ ſi citius habuit oportunitatē
debuit citius reclamare qđ nō placet q꞉ tūc fru
ſtra fieret mētio de āno. ¶ Quero ꝓ declaratō
ne lr̄e ⁊ materie q꞉ tex.facit h̾ mētōeꝫ de cōſēſu
parētū i religionis igreſſū nūqd parētes poſſīt
offerre filiū monaſterio. So. Inn.egregie tra
ctat ⁊ i effcū vr̄ ꝯcludere ꝙ ſic.⁊ itelligo de filio
ipubere.nā uſq̄ꝫ ad pubertatē libera ē ptās pa⸗
rētibus offerre filiū mōaſterio ⁊ vr̄ ꝓbari.ij.q.
i.c.i p̄mis.⁊ ea.cā.q.ij.c.i. Sꝫ dubiū ē qd ſi pr̄ ⁊
mr̄ nō cōcordāt vt q꞉ pr̄ vult offerre mr̄e iuita
vel eꝯ̄.dicit Inn.ꝙ p̄fert̾ is qui cōtradicit q꞉ in
re cōi potior ē ꝯditio ꝓhibētis vt in regula i re
cōi.de re.iur.li.vi.⁊ in.l.ſabinus.ff.cōi diuidū.
Quidā tñ dixerūt vt ipſe refert ꝙ pr̄ ē p̄feren⸗
dus cū habeat filiuꝫ in ptāte ⁊ non mater. vt in
ſti.de pa.po.⁊ in.c.i.j.de conuer. infi.ipē tamen
Inno ꝑſeuerat in p̄mo dicto aſſignādo vnā rō
nem ſingularem que nō eſt obliuioni tradenda
dicit enim ꝙ in iſtis ſpiritualibus magis eſt ſer⸗
uanda ratō naturalis q̄ꝫ ciuilis.nam prima po⸗
teſtas eſt de iure ciuili naturaliter.n.filius obli⸗
gatus eſt obedire matri ſicut patri. vnde deus
ſine diſtinctione precepit patreꝫ ⁊ matrē hono⸗
rari.ex quo etiā infertur ꝙ ſola mater patre nō
cōñdicente poteſt offerri filium monaſterio ꝓ
hoc videt̾ tex.in.c. quicūq̄ꝫ.xx.q.i. ⁊ hec dicta
Inno cōiter approbant̾ hic per doc.⁊ per Fe.
conſilio.cclxxvij.ſed ego reperio glo.tenentem
cōtrarium.xx.q.i.in.c.ii.que dicit matrem non
poſſe offerre filium monaſterio cū nō hēat euꝫ
in poteſtate ⁊ illā glo.ſequit̾ ibi Archi. ⁊ ad.c.
qcūq̄ꝫ.rñdet qđ factū narrat ⁊ nō ponit ius.ſed
dictū Inno. vt dixi cōiter approbat̾ ⁊ ideo gl.
vr̄ dubitaſſe i.c.i.xx.q.ij. vbi dicit matrē poſſe
ſalti qñ pr̄ nō ſupeſt ſatis placet fauore religio
nis tenere dictū Inno ¶ Sed dubitatur quid
ſi auus habet patrem ⁊ nepotem in poteſtate
nunquid pater poſſit offerre filiuꝫ monaſterio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

inuito auo vel nūqd pr̄ poſſit r̄uocare eū igreſ-
ſū inuito auo. Inno. tenet ꝙ ſic ꝑ pmiſſā rōem
q: i iſtis ſpiritualibus poti⁹ ē attēdēda rō nāl'.
ſʒ nālit̄ filius ē magis aſtrictus pr̄i q̄ʒ auo. ⁊ h̄
dictū Inno. cōīt approbatur. Sʒ ſatis pōt du-
bitari. nā cū auus h̄eat nepotē i ptāte nec ꝑ iſtū
actū factuʒ añ pubertatē a ptāte aui eripit̄. n̄ vi-
deo quō pōt pr̄ i p̄iudiciū aui iſtā oblationē fa-
cē cuʒ nō poſſit fili⁹ vouē i p̄iudiciuʒ p̄ñe ptā-
tis vt plene dicet̄ i. c. ſcripture. ð voto. ¶ Que-
ritur ð tutorib⁹ nunqd poſſint offerre pupillū
monaſterio. Inno. ꝙ ſic. nā pñt euʒ r̄uocare ab
igreſſu vt i. c. ij. xx. q. i. ſʒ Ste. cōſilio pall'. icidē-
ter ſētit ɔ̄tr̄m. dicit. n. ꝙ lʒ reperiatur ꝙ tutores
pñt reuocare. nō tm̄ repitur ꝙ pñt offerre. mihi
tm̄ plʒ dictuʒ Inn. ꝑ illud. c. ij. nā ibi dr̄ ꝙ ſi pu-
pillus ē igreſſus mōaſteriuʒ ⁊ tutores ſilendo
ɔ̄ſēſerint. j. annum nō pñt reuocare. ecce ḡ ꝙ ta-
citurnitas ānualis h̄ꝫ ꝓ oblatiōe expſſa. nam
ceſſāte illa taciturnitate pupill⁹ potuiſſʒ exire
qñcūqʒ. ſʒ ꝓpt̄ taciturnitatē tutoris q̄ h̄ꝫ pro
oblatione nō pōt exire pupillus vſqʒ ad puber-
tatē. ⁊ ſic iducēdo illuʒ tex. ꝓbat̄ opi. Inno. lʒ
Ho. Pe. tēat ɔ̄tr̄m. q: tutoris ptās nō vr̄ exten-
di ad hunc caſū maxie cuʒ i ɔ̄ñtiaʒ pfōe ſeqtur
alienatio bonoꝝ. ſʒ h̄ dictuʒ mihi n̄ obſtat. quia
abdicatio bonoꝝ cū n̄ fit niſi ꝑ profeſſionē q̄ n̄
pōt fieri niſi poſt etatē ꝑfectā ⁊ ſic p⁹ tutelā ex-
tictā. Sʒ dubito ſatis de vno circa p̄dicta. nun-
qd parētes ⁊ idē i tutoribus pñt offerre filium
ipuberē iuituʒ. nā reperio tex. narratiue tm̄ lo-
gntē ꝙ pr̄ obtulit filiū iuitū vt i. c. pñſ. xx. q. iij.
facit. c. monachū. ⁊ c. q̄cūqʒ. xx. q. i. ꝓ hoc facit
q: ꝑ talē actū iſte nō obligatur irreuocabiliter
mōaſterio. ſʒ tātuʒ donec ꝑuenerit ad etatē ꝑfe-
ctā. Inno. tm̄ ſētit ꝙ ſi iuitus fuit oblat⁹ pōt exi-
re qñcūqʒ. ar. c. ij. xx. q. i. qð ſat̄ plʒ. ⁊ ꝑ h̄ dice-
rē ꝙ iuitū filiū nō pōt offerre nec mōaſteriū de-
bet recipe. q: voluntariuʒ militē diligit de⁹. xv.
q. i. in. c. nec ē. ⁊ hoc idē vr̄ ſētire gl. xx. q. i. i ſū-
ma. ⁊ ad ɔ̄firmatōʒ facio tale motiuuʒ oblatio
parētuʒ de ipubere hʒ ſe ad ꝓfeſſiōʒ ſicut ſpō-
ſalia ad mr̄imoniū. ar. ea. cā. ⁊ q. i quatuor pmiſ-
c. ſed ex ſpōſalibus ɔ̄tis per parentes filij non
obligātur niſi tacite vl' expreſſe cōſēſerint. puta
q: ſunt p̄ſentes ⁊ nō ɔ̄dicūt vt in. c. i. de deſpon.
ipu. li. vi. ḡ idē dicēduʒ in hac oblatōe. ¶ Sed
q̄ro qd operatur parētū oblatio. So. ex dictis
Inno. ⁊ alioꝝ cōclude ſic ꝙ talis oblatio opat̄
vt ipubes oblat⁹ nō poſſit exire mōaſteriuʒ añ
aduētum pubertat̄. ꝓ h̄. xx. q. ij. c. puella. idem
ē. vt. ſ. dixi qñ parētes expſſe nō obtulerunt. ſʒ
tacite diſſimulauerunt ꝑ ānū ⁊ diē. ar. i. d. c. pu-
ella. ſi aūt ipubes fuiſſʒ igreſſus ſine tali oblatio-
ne parētuʒ tc̄ pōt exire qñcūqʒ añ ꝓfeſſionē ex-
preſſam vel tacitam vt nō. j. eo. ſignificatum. h̄
tamē ꝓfeſſio nō pōt fieri ante pubertatem vt i
c. i. j. eo. li. vi. ¶ Abbas.

Clerici

Cleric⁹ ſecular'
vtēs hitu ⁊ no-
mine mōachali cogitur vt' ſiat monachus vel
ab hoc deſiſtat. h. d. ¶ Nō. ho. ar. ꝙ nouitius
qui diu portauit hitū ꝓbatōis pōt cōpelli vt ꝓ-
fiteatur vl' vt exeat mōaſteriuʒ ⁊ dimittat hitū.
¶ Nō 2°. ar. ɔ̄ fictos ⁊ eos q̄ portāt hituʒ cui⁹-
dā ſactitat̄ vt appareant ſāctiores q̄ʒ q̄ʒ nō ſint
dʒ. n. vnuſqſqʒ ſe cōfirmare moribus illoꝝ iter
quos viuit alʒ p̄ſumit̄ ſupſtitioſus. ð quo vid̄
ho. tex. xli. di. c. i. ¶ Nō ꝙ nō monachi nō pñt
vti hitu monachali. ¶ In gl. i. ibi ex cā hone-
ſta. nō glo. ⁊ vide ad mām ho. tex. cuʒ glo. in. c.
qð interrogaſti. xxvij. di. vbi iter cetera glo. po-
nit vnā. q. i eo q̄ fecit ſe mōachum vt eēt abbas
nā certe licet nō ſequat̄ ītētuʒ ſuū. nihilominus
remanebit mōachus. q: ex cā ihoneſta ſimula-
bat mōachatuʒ. ⁊ ex vbis glo. colligitur vnus i-
tellect⁹ ad iſtū tex. vt itelligatur qñ ex cā hone-
ſta q̄s aſſūpſit hitū ⁊ ð hoc ɔ̄ſtat. puta propter
timorē mortis. tunc. n. ceſſāte cā n̄ ɔ̄pellitur du-
rare i monaſterio. ſʒ dimittere hitū vel ꝓfiteri
⁊ q̄uis iſte itellectus ſit verus in ſe nō tm̄ ɔ̄gru-
it littere. q: n̄ ſe fūdat ſup honeſtate. imo magi
ſup fictione iprobata. Hoſti. intellexit tex. ⁊ me-
lius de his q̄ portāt hituʒ ex mōaſteriū ⁊ ɔ̄gre-
gationē monachoꝝ. nā iſti quātūcūqʒ deferant
hituʒ nō obligātur religiōi. ⁊ ꝓ h̄ allego tex. iū-
cta glo. in cle. eos. j. e. titulo. ſʒ pñt tales cōpel-
li ad dimittēduʒ hituʒ. vl' ad itrāduʒ religionē
⁊ ita procedit iſta lr̄a. nā ſcðʒ Inno. erāt quidā
canonici ſeculares q̄ vt apparerēt ſāctiores iter
collegas ſuos vtebantur hitu mōachoꝝ. qð vo-
luit iſte tex emēdare. ¶ Uel q̄rto pōt itelligi ð
his q̄ ꝓteſtabātur expſſe ꝙ ꝑ delationē habit⁹
nō itēdebāt ꝓfiteri. ⁊ nō hunc itellectū ꝓ itelle-
ctu iuriuʒ dicētiū ꝙ ꝑ delationē hitus ānalē in-
ducit̄ tacita ꝓfeſſio. hoc eni ꝓcedit niſi p̄cedat
ꝓteſtatō i ɔ̄tr̄m. idē voluerunt h̄ Io. an. ⁊ Ho.
⁊ vide glo. q̄ hoc approbat i. d. cle. eos ⁊ ē bōa
cautela cuʒ q̄s nō itēdit ita cito ꝓfiteri. ¶ Ul-
timo pōt itelligi ſm̄ Hoſti. de his que ingredi-
unt̄ monaſteriū vbi nō ſeruatur regula antiq-
tus iſtitura etiā quo ad habituʒ. nā igredientes
ꝓfitentur nō regulā antiquitus inſtitutā ſed il-
lam que ſeruatur de preſenti. tales enim ſm̄ eū
religioſi nō ſunt. ſʒ reformato monaſterio com-
pellūtur ꝓfiteri aut exire. ⁊ nō huius caſus po-
ſitionē. ⁊ vide quod dicam in. c. ſuper eo. j. e. ti.
⁊ per hoc habes declaratam glo.

Uidua

Nouitia q̄ ſpōte ſe in-
gerit actibus ꝓfeſſarū
ꝑ hoc cēſetur profeſſa. ⁊ ē caſus mītū
nō. ⁊ declara vt. j. dicet̄. Prio ſoluit̄ dubiū. 2°.
ſolutionē āpliat ibi lʒ. ¶ Nō p°. ꝙ vidua pōt i-
trare mōaſteriū vt ſit monial' n̄ tm̄ ɔ̄ſecrabit̄ vt
alie virgines vt i. c. deuot̄. xx. q. i. ¶ Que aūt ē
rō diuerſitatis iter epʒ ⁊ viduam monialē i eo
ꝙ is q̄ hūit vxorē ⁊ ēt ɔ̄cubinā p⁹ ſolutū matri-
mōiū pōt ꝓmouēri i epʒ ⁊ ɔ̄ſecrari vt i. c. fr̄nitat̄.
xxxiiij. di. vidua āt igreſſa mōaſteriū n̄ ɔ̄ſecrat̄

vide bonā glo.i.c.acutiꝰ.xxvi.di.q̄ ponit rōneꝫ diuerſitatis.vide ēt ad materiā bo.gl.i.c.vidue xxvij.q.i ¶ Nō ꝙ nō ſemꝑ i depēdētibus a cōſcia ⁊ ab aīo alicuius ſtat᷑ iuramēto illius.i contrariū tñ facit.c.ſi vero.el.ij.ī.de ſen.ex.⁊.c.ſignificaſti.ī.de homi.ſꝫ dic ꝙ vbi certa ꝑſūptō extriſeca cōiecturat animū nō ſtat᷑ iuramēto i ꝯ̄riuꝫ i ꝑiudiciū alterius.⁊ ita loqt᷑ hic qd̄ tene menti In ꝯ̄rio vero nō erat igēs ꝑſūptō animi declaratia.vnde cū animꝰ ꝓbare nō pōt ſtat᷑ iuramēto illiꝰ de cuius fcō agit᷑.⁊ vide ad h̄ bo.gl.i cle.i.de pe.i v̄.ꝯmode. In glo.ij.i fi.de multiplici velo qd̄ iponit᷑ mulieribus itrātibus religionē vide bo.glo.xx.q.i.i.§. velamē.⁊ iquātū gl.h̄ dicit ꝙ vidua pōt ſibimet iponere velū cōuerſionis itelligo cōſentiētibus illꝭ q̄ pñt eā icorporare religioni ad h̄ qd̄ nō.i.c.porrectū.ī.eo.ti.⁊ dr̄ velū cōuerſionis qd̄ iponit᷑ cōuerſis ſeu ꝓfeſſis.vnde cū i pn̄.lr̄a facit mētōem de velo cōuerſionis poſtea ſb̄dit ꝙ iter velatas iſta vidua obtulit ſe.⁊ ſic videt᷑ itelligere d̄ velo ꝓfeſſionis.i.qd̄ dat᷑ ingrediētibus religionē tp̄e ꝓfeſſionis ¶ In glo.in v̄.oblationē.ibi forte velate offerūt.ex his vbis glo.colligit᷑ intellectus ad tex.ꝙ iſta vidua cēſet᷑ eſſe ꝓfeſſa ꝑ illā oblationem quā fecit cū alijs velatis qm̄ illa oblaꝰ ex ꝯſuetudine loci cōpetebat ꝓfeſſis dūtaxat.⁊ ſic i gerēdo ſe actui ꝓfeſſaꝝ vr̄ tacita ꝓfiteri.⁊ ꝓ hoc itellectu glo.adducit ſile i ea q̄ ſpōte recipit habitū ꝓfeſſaꝝ.ꝑ hoc.n.ꝑſumit᷑ ꝙ voluit ꝓfiteri vt i c.ad nr̄am.ī.e. Jo.an.ſequēdo hūc intellectū latius exordiēdo dicit ꝙ vbicūqꝫ nouitius ſe igerit actibus ꝓfeſſoꝝ cenſet᷑ ꝓfeſſus ſi ꝑſeuerauit triduo ar.i.d.c.ad nr̄am.qd̄ dicit ꝓcedere ſiue illi actus ꝑtineāt ad ꝓfeſſos de iure cōi ſiue ex ſtatuto vel cōſuetudine ut h̄. Ex q̄ infert᷑ ꝙ ſi nouitius vna cū alijs ꝓfeſſis iñfuit electōi vel alijs actibus capitularibꝰ cēſet᷑ ꝓfeſſus. qꝛ nouitij ñ debēt intereē capitulo cū ꝓfeſſis.vt i.c.ex eo.in fi.d̄ elec.li.vi.ſecus dicit ſi nō nouitius ſe imiſceret actibus ꝓfeſſoꝝ.pone.n. ꝙ clericus ſecularī vel laicus de fcō vna cū ꝓfeſſis exercet actū ſolū ꝓfeſſis cōueniētē.certe ꝑ h̄ nō iudicabit᷑ ꝓfeſſus qꝛ ceſſāt ille cōiecture ſꝫ i nouitio q̄ ſciēter ac ſponte igeſſit ſe huiuſmodi actibus.aliud eſt dicēdū ꝓpt᷑ ꝑmā ꝑſūptionē.qꝛ itrauit monaſteriū.vt ꝓbaret regulā.⁊ ſic pōt cōcordari varia opi.quā ponit h̄ Inn. Cōcludēdo ḡ ꝙ ad hoc vt ꝑ exercitiū huiuſmodi actuū q̄s dicat᷑ ꝓfiteri reqrūt᷑ plura ꝑ̄ ꝙ ſit nouitiꝰ.i. ꝙ itrauit monaſteriū aīo vt efficeret᷑ religioſꝰ. 2ᵒ ꝙ ſciat illuꝫ actū ꝑtinere ad ꝓfeſſos tm̄. nā data ignorantia ceſſat ꝑſūptio. 3ᵒ reqrit᷑ ꝙ ſe ſponte igeſſerit. ſecus ſi ꝑ metū vt i.c.i.qd̄ me.cā. 4ᵒ ꝙ ꝑſeuerit poſtmodū triduo i eo ꝓpoſito.⁊ h̄ vr̄ reqrere Jo.an.ar.c. ad nr̄aꝫ.ī.e.vbi dicit᷑ ꝙ aſſūpꝰ hītꝰ ꝓfeſſoꝝ iducit ꝓfeſſionē cū ꝑſeuerātia tridui ḡ eadē rō ē i caſu nr̄o.ſꝫ do.An.dicit ꝙ i caſu huiꝰ.c.nō reqrit᷑ ꝑſeueratio tridui.vñ i eo ſit nulla mētō.ſꝫ ꝓcedit tex.qn̄ duo ꝯcurrūt videlꝫ aſſūpꝰ hītus ꝓfeſſoꝝ.⁊ exercitiū hītus cōuenientis ꝓfeſſis.vñ h̄ duo ſil̄ iūcta ſufficiūt ꝑ ſe abſqꝫ ꝑſeuerātia tridui.ſꝫ dictū Jo.an.ꝓcederet vbi cōcurreret alteꝝ tm̄.⁊ iſte itellectꝰ multuꝫ mihi placet.tū qꝛ cōgruit lr̄e.tū qꝛ igreſſio non debet minus opari ſuſcepto prius habitu q̄ꝫ ꝑſeuerātia tridui. Itē qꝛ duo vīcula ſūt fortiora q̄ꝫ vnū l.ſi.C.de adop.⁊ i.c.i.de treu.⁊ pa.⁊ ſm̄ vnū intellecū debꝫ tex.itelligi d̄ velo qd̄ dat᷑ ꝓfeſſis ⁊ ex his hēs declaratū itellectū huius.c.qd̄ nō.⁊ vide qd̄ dixi in.c.ii.de teſta.

IOhannes. Monachꝰ temē ad aliud monaſteriū tranſire vel peculiū habere nō pōt.ꝑma deciſa ꝯſultatō.2ᵃ rñſio ibi pñti.q̄ duo facit.ꝑ̄ ꝓhibet 2ᵒ ſi coñſiat corrigi ꝑcipit.ibi ſꝫ ſi. ¶ Nō ꝑ̄ ꝙ ēt i rebus honeſtis in ſe q̄ñqꝫ temē agit᷑.vnde lꝫ monachus poſſit itrarē monaſteriū aliud artꝰ.ſi temē facit qꝛ nō bono zelo h̄ ſibi iterdicit᷑. Nō 2ᵒ ꝙ monachus obligat᷑ monaſterio vbi ab iitio itrauit nec pōt ad libitū deſerere mōaſteriū ⁊ aliud itrare. ¶ Nō 3ᵒ ꝙ abbas pōt repetē mōachū ſuū ēt ſi ſit i alio mōaſterio ⁊ clarius ꝓbat᷑.xx.q.iiij.i.c.mōachū ⁊.xviij.q.ii.c.abbates. 4ᵒ nō ibi cōpetēti cohertōe ꝙ abbas habet cohertōem i monachos ſuos ⁊ ꝙ cohertio mōachoꝝ ꝑ̄ loco ſpectat ad abbatē.vñ nō mandat᷑ hic vt iſte eps̄ q̄ fecit cōſultatōem puniret iſtos temere trāſeūtes.ſꝫ vt reddāt᷑ ſuis abbatibꝰ ⁊ ab eis cohercea̅t᷑ ad h̄ vide qd̄ le.⁊ nō.i.c.quāto.de offi.ordi.pleniſſie dixi i.c.ſi q̄s coñ clericū de fo.cōpe.i repet.

Vltio nō ꝙ ſolus abbas hꝫ corrigere mōchos ſuos nec tenet᷑ reqrere cōſiliū ſeu cōſenſū capl̄i Coñ h̄ opp.de.c.reꝑhēſibil᷑.de appel.vbi ſit mētio.de.c.i correctōe monachi.ſꝫ dicit Jo.an.ꝙ ibi nō capit᷑ capitulū ꝓ collegio.ſꝫ ꝓ loco vbi ſit correctio vl̄ capit᷑ ꝓ caplo regule vl̄ intelligit᷑ d̄ generali nō aūt de cōuētuali. Nec ob.ſi dicat᷑ ꝙ eps̄ q̄ ē maior ꝑlatus nō corrigit clericos ſuos ſine cōſenſu capl̄i vt i.c.nouit.⁊.c.quāto.ī.d̄ his q̄ fi.a ꝑla.⁊.xv.q.vij.c.eps̄ nullius. nā ſm̄ eū hꝰ ꝓcedit ex diſpōe regule q̄ ē approbata ꝑ papaꝫ ſicut videmꝰ ꝙ eps̄ ex cōſuetudine poteſt ſolus corrigē clericos vt i.c.iij.de ꝯſue.li.vi.qd̄ ḡ pōt eps̄ ex cōſuetudīe pōt abbas v̄ture regule. naꝫ ex tenore regule tota ptās monaſterij ē penes abbatem ⁊ vide bonum tex.in.c.nullā. xviij.q.ij.ſed ego recolo me legiſſe opi.Hoſti.quam recitat Jo.an.hic nec repugnat.c.i.de cenſi.li.vi.i nouella que habet ꝙ ſi abbas ē nimis ſeuerus i corrigendo tūc debet adhiberi capitulū ⁊ ad hꝰ allegabat tex.in.d.c.reprehenſibilis.⁊ nō hunc intellectum alio tamen iure non probatur. Sꝫ quero.quia hic reprobatur peculium in monacho quod dicit᷑ peculium quo ad hoc. So.dicit Jo.an.ꝙ illud dicitur peculium i monacho qd̄ habet ignorante ſupiore ſuo vel habet animum ꝙ ad libitum ſeu iuſſuꝫ ſuperioris non reſtitueret quod latius nō.i.c.cū ad monaſteriuꝫ

j.de ſta.regul.nō.h q2 multi decipiuntur.naȝ nō
dr̄ religioſus hr̄e ꝓpriū.ſi hȝ adminiſtratōeȝ ali-
cuius peculij pmittēte ſupiore.nā ſuus non hȝ
ꝓpriū.xij.q.ij.illud.ꝛ tn̄ poteſt hr̄e peculium
nō ſolū dn̄o expreſſe ꝯcedēte ſed ſciente ꝛ nō ꝯ
dicente vt i.l.q̄ꝫ tuberōis.ff.de pecul.ad idē .c.
inſinuante.j.qui cle.vel vouē.vbi nō.Inn. abba
tē poſſe ꝯcedē mōacho vt hēat vſufructuȝ cer
tarum rerum i ſuas neceſſitates ꝯuertēdū.ꝛ p Bar.
i auc.igreſſi.C.de ſa.ſan.eccleſi.nā tal pōt eq-
parari abbati q lȝ nō hēat ꝓpriū.liij.di.i.c.ab
bati.tn̄ hēt adminiſtratōeȝ bonorum ſpectantiū ad
mōaſteriū.ꝛ ita iſte ex pmiſſiōe abbat pōt hr̄e
adminiſtratiōeȝ certarum rerum ſpectantiū ad mōa-
ſteriū.ꝛ vide nō.q.quā format Jo.an.in regl'a
nō eſt obligatoriū.ō reg.iur.li.vi.i mercu.vbi
ꝯcludit valere ſtatutū monaſterij.vt ꝓ indumēt
ꝛ alijs neceſſarijs recipiat quiſq̄ꝫ monachorum.x.ō
quo dic latius.vt ibi p eū.ſcire debes q Johā.
an.ꝯmētauit hanc decretalē ꝛ oēs que incipiūt
Johan.ꝛ multa ponit que nō cadūt hic.q̄rit.n.
qd ſi monach9 eligit i papam inuito abbate ſuo
remittit ſe ad nō.in.c.quā ſit. xviij.q.ij. ſed ſi i
papā eligit vxoratus dic q papa debȝ reddere
debitū vxori.nec p hoc viciatur electio de q̄ vi-
de glo.in.c.ſi papa.xl.di. ¶ Altio op.cū Jo.
an.ꝛ vr̄ q trāſire poſſit monachus de mōaſte-
rio i monaſteriū.q2 iſtud nō eſt apoſtatare vt i
c.ex parte.de tēpo.ordi.nec dēt ꝓhiberi cū tā i
2a.q̄ꝫ i pria ſbalia obſeruētur ō qb9 in .c. cum
ad monaſteriū .ō ſta.regu.i fi.ḡ nō refert.h vel
ibi morē nec refert qd ō equipollētib9 fiat.vt i
c.i his.de v.ſig.Jo.lȝ nō dicat verus apoſtata
quo ad penas vt in.c.ij.ne cle.vl mo.li.vi.tamē
large apoſtata ē vt ibi nō.lȝ religiones diuerſe
ſint.licȝ ꝯueniāt q̄ ad ſbalia regle religiones per-
mixte ꝛc.lxxxviij.di.c.i.nec ob.q i pria ꝛ in 2a
ſuat regulā.q2 licȝ nō ſit preuaricator i ſbalib9
regule tn̄ q̄ ad obedientiā ſic.q2 tenet abbati vt
i.c.ſicut.de iureiur.ꝛ per hoc pȝ q nec ad aliā
eiuſdē ordis trāſire pōt.ꝯuerſus aūt ē obligat9
ꝓfeſſiōi i gn̄e.j.eo.c.ꝯſultatōi.ꝛ.c.n̄ ſolū.ꝛ.c.cō
ſtitutus.li.vi. ¶ Op.ō eo qd h dr̄ q mōachus
nō pōt hr̄e peculiū ꝛc.iſtā etiaȝ opi. vide hic p
eū quō itelligat.q2 ſpualia ſine tēporalib9 diu
eē n̄ pn̄t.i.q.iij.ſiqs obiecerit.ꝛ vide hic p eum
qd peculiū ꝓhibet in clerico.Abbas.

Quia i iſulis

Vario mō itelligit ſȝ habito reſpectu ad mētē lr̄e ſic
pōt ſumari. Ubi ē dura ꝯgregatio vl religio req
ritur in ꝓfitēte plena pubertas.ſ.tps.xviij.ano
rum.ꝛ ē tex ſing.p̄ ponit rō.2a.ꝓhibitio ibi ꝓ
hibem9. ¶ No p̄.q i oi iſula vr̄ dura cōgrega
tio religioſorum nā tex iſte nō diſtiguit inter inſu
las.ſȝ gnālit logt.iō gnālit ē itelligendus .xix.
di.ſi romanorum.ꝛ dr̄ iſula glibȝ locus mari cir-
cūdat9.an h ſit verum indiſtincte.j.dicet. ¶ 2a. nō
q appellatione puerorum veniūt illi qui ſūt mi
nores.xviij annis. dic tn̄ q ꝓprie dicūt pueri
vſq̄ꝫ ad xiiij.annū.nā abide icipit adoleſcētia ꝛ
appellāt adoleſcētes vſq̄ꝫ ad xxv.annū.ꝛ vide
ad mām ho.glo.in ꝓhemio.vi.li.que diſtiguit
oēs etates hois.ꝛ ad iſtū tex.pōt rn̄deri dupli-
cit.p̄.q i ꝓprie pōit vbū pueri. ꝛ alludit voca-
bulo quorūdā locorum.vl dic q logt ō plena pu-
bertate.nā plena pubertas durat vſq̄ꝫ ad.xviij.
annū vt in.l.mella.ff.ō ali.ꝛ ciba.le.vbi tex. nō.
fauore alimētorum diſpōit q ſi alicui reliquūt ali
menta vſq̄ꝫ ad pubertatē itelligit ō plēa puber
tate.idē ſtatuitur i adoptōe.dȝ.n.adoptās ma-
ior eē adoptato.xviij.ānis.ꝛ ſic excedē adopta
tū i plena pubertate vt iſti.de adop.§. minoreȝ
¶ Sȝ op.ꝯ tex.nā i mult iſulis nō eſt durior
ꝯgregatio q̄ꝫ in alijs locis.ꝛ pōe exēplū i ciuita
te Venetiarum.Jo.dic Jo.an.q q̄ꝫtū potuit iue
ſtigare nūq̄ꝫ reperit q iſtud.c.ſuaret i aliq̄ iſu-
la.vn̄ dicūt pleriq̄ꝫ arguēdo a rōe lr̄e q ſi i iſu-
la n̄ ē durior ꝯgregatio q̄ꝫ alibi.n̄ habet locum
diſpoſitio h9.c.ꝛ ſi in aliis locis ab iſul eēt du-
rior ꝯgregatio.tūc hȝ locū diſpoſitio h9 tex. vn̄
Pe.dixit h q cū apud mīores ꝛ ꝓdicatores ſit
dura ꝯgregatio dȝ obſeruari qd h dr̄. qd mihi
ſat plȝ.nā quelȝ diſpoſitio dȝ āpliari ꝛ reſtrin-
gi ad limites rōis expſſe ēt ſi vba nō patiantur
vt i.l.adigere.§.q̄ꝫuis.ff.de iurepa.ꝛ in .l.cum
pater.§.dulciſſimis.de lega.ij. ꝛ in .l. pater .§.
fundum.ff.de lega.iij.facit.c.cum dilecta.ō cō
ſir.vti.vel inu.ꝛ ho.tex.in regl'a ſi. ō reg.iuris
li.vi.ꝛ qd nō.Bar.i.l.ſiē queritur.§.q impleto
ff.loca.vn̄ cū iſte tex.ſūdat ſe ſup dura ꝯgrega
tione que erat in inſulis.ḡ vbi ē dura ꝯgregatō
ibi dȝ hr̄e locū diſpoſitio h9 tex.q2 papa non in
tēdit ꝓuidere locis ſȝ pſonis. ꝛ forte tex. logt
qn̄ vnic9 locus ſolitarius ē mari circūdat9 ꝛ ter
ritorio anguſtatus.nō aūt credo h papā itelle-
xiſſe ō iſulis maiorib9.vt ō iſula Anglie Sici-
lie Cypri ꝛ Africe q̄ ſūt ita āple vt nl'la ꝓ;cius
ſit dr̄ia it alias ꝓuītias ꝛ huiuſmōi iſulas.imo
ſūt iocūdiores i fructib9 ꝛ fertilitate tre. ꝛ hūc
tex.ſeruāt hodie cartuſienſes.ꝛ credo ſi memi
q nō recipiūt ad ꝓfeſſionē an̄ xx.ānū. ¶ Quere
ro nūqd ꝓfeſſio facta ꝯ ꝓhibitionē h9.c.ſit nul
la.Hoſti.vr̄ dicē q ſic dicit.n.notādū ex tex .
pape potētiā.nā pōt ipedire ꝓfeſſiōis obliga-
tionē ꝛ ſic ſimplr trāſeūt ceti docto.ego tn̄ pu-
to q ſi papa exprimeret i ꝯſtitutione q ꝓfeſſio
alit facta eēt nulla q tūc ſtādū eēt vbis ſtatuti .
q2 papa ꝓ bono publico.ꝛ vt euitēt picula aia
rū pōt ipedire obligatōeȝ ꝓfeſſiōis.ſic videm9
i ſilī q i mltis caſib9 ipedit obligatōeȝ matrimonia
lē ꝛ vt nō.i.c.ſup eo.de cogna.ſpi.ꝛ quod nō.in
c.vnico.de voto.li.vi.ſȝ cū h expſſe n̄ ānullet ꝓ
feſſiōȝ.ſȝ ſiplr ꝓhibet ꝓfeſſionē recipi.credo q
n̄ ipedit vt9 ꝓfeſſiōis qm̄ h ꝓuiſio pīcipalr ꝯ
cnit fauorē ipſorum ꝓfitētiū q pn̄t renūciare fauori
eorum.p h vide tex.ꝛ q̄ꝫ expſſū i.c.ad aplicā .j c.
vbi pȝ q n̄ ſolū pp. ſȝ ēt regl'a ꝓhibȝ ꝓfeſſiōeȝ
fieri an̄ ānū ꝓhibitōis. ꝛ tn̄ ꝓfeſſio i ꝯtiū fca
tȝ lȝ abbates recipiētes talē ꝓfeſſiōȝ ſīt puniēdi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Itē cū hec obligatio q̄rat̃ deo ꝑ miniſteriū ab
batis nō īpedit̃ ex ſimplici ꝓhibitōe ꝯſtitutōis
hūane. Cape īſtantiā in ꝓhibitōe m̄rimonij car
nalis. nā ex ſimplici ꝓhibitōe nō īpedit̃ vinculū
m̄rimonij. lꝫ ꝯhētes veniāt puniēdi ex trāſgreſ
ſione p̄cepti cū ꝓhibitio nō hꝫ ꝑpetuā ꝓhibitio
nis cām. ſꝫ tꝑalē vt ꝓbat̃. j. de ma. ꝯtra. ꝯ iter ec
cle. ꝑ to. ⁊ vide ad p̄dcā bo. glo. i. c. tua de ſpon.
duo. ⁊ ꝑ hoc pꝫ r̄nſio ad. l. nō dubiū. C. de legi.
⁊ ad regulā q̄ ꝯ ius. de reg. iur. li. vi. vel ſalti tal̃
ꝓfeſſio obligabit religioni ī genere vt ī ſili obſ
uat̃ i. c. nō ſolū. ⁊ c. ꝯſtitutionē. j. e. ti. li. vi. ſꝫ ꝑ
mū dictuꝫ plus placet. q2 ī mēdicātib⁹ ꝯſtituit̃
ſpālē i. d. c. nō ſolū. ⁊ ī odiū ꝯueniētiū ſtatuit ibi
papa ꝙ receptus ad ꝓfeſſionē cōtra illā ꝓuiſionē
tātū obligat̃ religioni ī gn̄e. ſi ḡ nō ſic ꝓuidiſſet
fuiſſet obligatus in ſpē.

Non eſt. Si ciſtercīēſis ſine licētia ſui abbat̄ ad aliud mōaſteriū trāſit ad ꝓpꝛiū mona
ſteriū regredi cogit̃. p̄ exoꝛdiū. ⁊ꝰ mandatū ibi
vniuerſitati ſꝫ. aliō mādatū ibi. ⁊ ſi bi g. ¶ Nō
p̄ ibi vniuerſitati. iūcta ſupſcriptōe. ꝙ oēs p̄lati
alicuius ꝓuītie ꝯſtituūt vniuerſitatē. ⁊ facit hoc
ꝓ natōībus q̄ cōgregāt̃ ī cōcilio generali vt q̄
libet natio dicat̃ ꝯſtituere uniuerſitatē. qḋ alˢ
dixi ꝙ ad inſtar uniuerſitat̃ ualebat qcqd maioꝛ
ps natōis faciebat. nā ſi ꝯſiderāt̃ ut ſinguli non
ſufficeret maioꝛ ps ut nō. i. c. cū oēs. de cōſtitu.
ſꝫ poſtmodū natōes oēs ſimul cōiūcte ꝯſtituūt
vniuerſitatē vlꝫ vl̃ gn̄alē totius eccl̃ie ſicut ī ſi
mili nō. Bar. i. l. ſi. ff. de colle. illi. hinc videmus
ꝙ p̄lati ꝓuītie cōgregāt̃. ⁊ cōſtituūt cōciliū ꝓui
tiale vt i. c. ſicut. j. de accuſa. ⁊ vide qḋ nō. Inn.
i. c. graue. de p̄bē. ¶ Nō ⁊ꝰ ibi monachos vel
cōuerſos ꝙ ꝯuerſi differūt a monachis q̄ꝫq̄ꝫ cō
uerſi ꝓfiteāt̃ regulā. differūt ēt ab oblatis vnde
ꝓpꝛie oblatus dicit̃ q̄ edificat ſe ⁊ ſua monaſte
rio habitu nō mutato. ꝯuerſi dicūt̃ q̄ obtulerūt
ſe ⁊ ſua mutādo hitū. ſunt tamē ſeculares q2 nō
ꝓmouēt̃ ad oꝛdines. monachi dicūt̃ illi q̄ ⁊ ha
bitū mutāt ⁊ ad oꝛdines ꝓmouent̃ tm̄ oli mona
chi nō erāt clerici vt. i. l. gn̄alit̃. C. de epiſ. ⁊ cle.
canonizata. xvi. q. i. c. generalit̃ ⁊ vide ad p̄dicta
qḋ nō. Jo. de ligna. i cle. i. de deci. ¶ Itēꝫ nō ꝙ
monachi ⁊ cōuerſi ſūt aſtricti monaſterio vbi ꝓ
feſſionē fecerūt. ita ꝙ ſine licentia abbat̄ illi⁹ mo
naſterij nō pn̄t ad alia monaſteria vl̃ eccl̃ias cō
uolare. ⁊ vide glo. ſingu. xxvij. q. i. vt lex cōtinē
tie. q̄ dicit ꝙ iſti cōuerſi ⁊ oblati aſtrigūt̃ mona
ſterio magis qꝫ monachi. vn̄ ēt cū artioꝛis vite
nō pn̄t trāſire ad alia monaſteria q̄ꝫq̄ꝫ petāt li
cētiā a ſuo ſupioꝛe. q2 efficiūt̃ quaſi ſerui mona
ſterij. qḋ ſing. nō ⁊ dic vt ibi no. ¶ Ultio nō ꝙ
p̄lati ad īſtantiā abbatū tenēt̃ cōpellere mona
chos vt redeāt ad ꝓpꝛia monaſteria. pn̄t ergo ī
h̄ abbates iploꝛare auxiliū p̄latoꝝ vn̄ vbicūqꝫ
monachus vagat̃ pōt ꝑ ſuū abbatem vēdicari.
xviij. q. ii. i. c. abbates. ¶ Sꝫ q̄ro ꝓ declaratōe
lr̄e qualit̃ ſit intelligendū ꝙ monachi nō debeāt
recipi ꝑ ep̄atus ⁊c. Ho. Inno. intellexit multū
ſtricte vt ēt ad hoſpitiū nō recipiāt̃ ſine licentia
ſuoꝝ ſupioꝝ qḋ nō placet. Hoſti. nec ceteris do
ctoꝛib⁹ ꝑ iſtā lr̄am in fi. ibi celerit̃ ⁊c. que vr̄ ſolū
ꝓhibere diuturnā moꝛā. dic ergo ꝙ lr̄a debꝫ i
telligi ꝙ nō debēt recipi ad profeſſionē in alijs
monaſterijs vl̃ vt diu ibi moꝛēt̃ nec ēt ꝑ eccle
ſias ſeculares. nā religioſus nullū bn̄ficiū acce
ptare pōt ſine licētia ſui ſupioꝛis nec ſufficit ī h̄
conſenſus epi. lviij. di. c. i. ⁊ ij. imo glo. mirabilis
alibi tenuit ꝙ nec papa tui pōt cōſentire. q2 vice
dei habet abbatē ſup caput ſuū. ⁊ ſic nō hꝫ velle
vel nolle ſꝫ eius volūtas depēdet a ſupioꝛe vt i
c. ſi religioſus. ⁊ c. quoꝛūdā. de elec. li. vi. ⁊ uide
gl. p̄al̃. i. c. q̄ꝫ ſit. xviij. q. ii. vide et glo. i. c. paſto
ꝛis. ij. q. vij. q̄ pōit caſū ſpālē vt ep̄s poſſit iuito
abbate aliquē monachū recipere ī cubiculariuꝫ
qḋ an ſit veꝝ dic vt ibi nō. ¶ In glo. i. ibi nō re
perit̃ oꝛdo artioꝛ. vult ḡ glo. ꝙ oꝛdo ciſtercīēſiū
ſit artioꝛ alijs religionibus qḋ nō placet. Hoſti
nā oꝛdo ciſtercienſiū ē ſtrictioꝛ ⁊ idē dicit ī ple
riſqꝫ alijs quos diſcrete tacere voluit. Philip.
dicit ēt ꝙ oꝛdo minoꝛū ē artioꝛ. ¶ Et ī fi. gl. nō
bene hāc glo. ī eo ꝙ vult. religioſū poſſe tranſi
re ad equalē religionē habita licētia ipius abba
tis dūmō iuſta cā ſubſit. ⁊ idē tenet glo. in. c. cūꝫ
ſingula. de p̄ben. li. vi. ſꝫ Inno. in. c. fi. de renun.
dicit regrēdā diſpēſatōem epi ⁊ ſm eū diſpenſa
tio epi ſufficit ſi velit qs tranſire ad equalē ſiue
ad laxioꝛē iuſta de cā. ⁊ nō hoc vltimū ⁊ idē tꝫ ī
c. ſignificatū. j. eo. ⁊ facit ibi tex. in ar. idē firmat
i. c. dilectus. ſ. de tēpo. oꝛd. ⁊ vide in hoc qḋ nō.
Jo. an. i. d. c. cū ſingula. ī nouella. Et cōcludēdo
materiaꝫ pōt ſic diſtingui ꝙ aut religioſus vult
tranſire ad religionē ſtrictioꝛē. ⁊ ſufficit tūc pe
tere licētiā ſui abbatis. de q̄ dic vt plen⁹ le. ⁊ nō.
i. c. lꝫ. j. e. aut vult trāſire ad religionē equaleꝫ ⁊
ſunt opi. ſi ſine cā puto ꝙ nō poſſit ēt cūꝫ licētia
ſui epi. ſꝫ ſi ex cā placet mihi dictū huius gl. ar.
huius tex. ⁊ i. c. ſtatuimus. xix. q. vltia. cauti⁹ eſ
ſet tamē habere diſpēſatōeꝫ epi aut vult tranſiē
ad laxioꝛē. ⁊ ſi ſine cā ſol⁹ papa diſpēſat ſm gl.
d. c. cū ſingula. ſed puto ꝙ quo ad deū nō ſuffi
cereꝫ licētia pape cā ceſſāte ar. eius qḋ nō. gl. i. c.
nō ē. j. de voto. ſi vero ſbeſt cā tenet Inn. vt. ſ.
dictū eſt ep̄m poſſe diſpenſare que opi. ſatis pla
cet ar. c. non mediocriter. de cōſe. di. v. vbi Hie
ronymus dicit nō. illos peccare q̄ neceſſaria coꝛ
poꝛi ꝓpter abſtinētiā detrahūt ⁊ dicit tales of
ferre rapinā in holocauſtū ꝙ aut ſomni penuria
aut egeſtate nimia aut ciboꝛum penuria coꝛp⁹
macerant plus debito. ⁊ ſic vbi religioſus ꝓpt̄
debilitatem vel coꝛpoꝛis cōplexionem non pōt
pati auſteritatem illius religionis ad quam ſe
pꝛimo contulit licite diſpenſatur per epiſcopuꝫ
vt poſſit intrare religionem laxioꝛem facit. c. nō
cogantur. xli. diſtinc. quanquam. do. An. hic di
cat ꝙ ſi cā non exigit celeritateꝫ recurrendum ē
ad papā. ſed cā vrgente poterit ep̄s diſpenſare
ſꝫ p̄mū vt dixi plus placet. Alie glo. ſūt faciles.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ad noſtraȝ

Minor xiiij. annis ꝑ ꝓfeſſionē r̄ligiōi n̄ obligat᷑. idē i maiore q ſine ꝓbatōe ſuſcepit habitū ꝓfeſſorū quē dimiſit. j. triduū. vl' ſic. Profeſſio fcā añ xiiij. annū nō obligat. poſt. xiiij. vero ſi fit per ſuſceptionē hitus ꝓfeſſorum etiam nō obligat niſi detur perſeuerātia tridui. ꝑma pars narrat factū. ſcđa dat iudicē ibi q̄ circa. ¶ Nō. p°. ꝙ maſcul⁹ nō pōt ſe obligare r̄ligiōi añ. xiiij. ānū completū. nā quēadmodū ante pubertateȝ non pōt cōtrahere m̄rimoniuȝ carnale vt in. c. ipu heres. de deſpon. ipu. ita nec obligare ſe ad iſtō quaſi m̄rimoniū ſp̄uale. ⁊ ē vnus caſus in q̄ nō valet votū emiſſū ante pubertateȝ. de alijs votī dicet᷑ i. c. ſcripture. j. de voto. ¶ Nō ſcđo ꝙ ſeductus ad itrādū religionē non pōt ad iualidādū igreſſuȝ allegare ſeductōem. ⁊ hoc ideo q̄ꝛ illa ſeductō ē bona cū iuitetur qs ad meliorem vitā vt i. c. cū dilecti. qō me. cā. fac̄. c. duduȝ. ⁊ qō ibi nō. j. de ꝓuer. cōiuga. ⁊ tenet hic Hoſti. non eſſe reprobatū ꝙ religioſi ſeducāt ſeu inducant alios ad religionē. puto tñ ꝙ nō dȝ ita fieri ſeductio blandis vbis vt poſtea ſequat᷑ ſalutꝭ diſpendiū. facit tex. i. c. nō ſolum. co. ti. li. vi. vnde beat⁹ Benedictus p̄cepit oīa dura regule p̄dicenda. ¶ Nō ex tex. ibi ab ipetitōe ⁊c̄. ꝙ religioſi pn̄t repetere illos q apud eos fecerunt ꝓfeſſionē. lȝ medio tp̄e in religione ꝑmanſerint. ꝓ hoc. xviij. q. ij. i. c. abbates. ¶ Vltimo nō ꝙ ꝓfeſſio que fit tacite per ſuſceptionē hitus profeſſoꝝ nō obligat imediate religiōi. ſed requirtur perſeuerantia tridui. ¶ Sed circa h̄ q̄ro nunq̄d in oī voto req̄ratur ꝑſeuerantia tridui. Inno. vr̄ velle ꝙ ſpeciale ſit in voto ꝓfeſſionis tū q̄ꝛ ibi r̄q̄rit᷑ p̄cedens probatō. tū q̄ꝛ agitur de maiori periculo. tñ ſbtiliter aduerte q̄ꝛ nulla vr̄ dr̄a i hoc iter votū religionis ⁊ alia vota. nā tex. iſte nō loq̄tur de voto verbali ſed de eo qō tacite fit per ſuſceptōm hitus profeſſoꝝ. vnde quia pōt dubitari quo aīo fiat talis hitus ſuſceptio. iō iura voluerunt p̄figere terminuȝ trium dieꝝ. ſed in profeſſione v̄bali nulla r̄quiritur ꝑſeuerantia tridui quēadmodum. nec in alijs votī vt probatur. c. cōſtitutionē. in. §. i. j. e. ti. li. vi. facit. l. ij. ff. ō polli. ¶ Et ſciaſ ꝙ ꝓfeſſio tacita q̄nq̄ȝ iducitur ꝑ delatiōnē hitus idiſtīcti dū nō poteſt ꝑ ānū. ſȝ talis ꝓfeſſio tacita obligat illi religiōi i ſpecie vt i cle. eos. e. ti. q̄nq̄ȝ fit profeſſio tacita ꝑ ſuſceptionē hit⁹ profeſſoꝝ q̄ iducit᷑ q̄ttuor cōcurrētib⁹. p̄rio dȝ eē hit⁹ diſtictus ab hitu nouitioꝝ. ſcđo ꝙ ſciens qs recepit illū hitū. 3°. ꝙ ſponte. q̄rto ꝙ ꝑſeueret triduo. ⁊ talis ꝓfeſſio nō obligat illi r̄ligiōi in ſpecie. ſȝ i gn̄e q̄ꝛ pōt tranſire ad aliā religionē ēt laxiorē vt ꝓbat᷑ i. d. §. i. ⁊ facit tex. j. c. ꝓx. ⁊ doc. excipiunt hic duos caſus i q̄bus nō req̄ritur perſeuerātia tridui. Primus ſi i ifirmitate qs recipit hitū ꝓfeſſoꝝ. nā tūc vr̄ delibe rate ſuſcepiſſe hitum. alīat. c. ſicut. el. ij. j. e. Scđs caſus q̄ñ ꝑus vouit quis intrare religionē. ⁊ demū intrat r̄ecipiendo incōtinēti habitū ꝓfeſſoꝝ. nā vr̄ deliberate feciſſe. ſȝ ego dubito ō vtroq̄ȝ caſu ꝑ illud c. cōſtitutionē. vbi ponit᷑ ius nouū circa iſtā tacitā ꝓfeſſionē. ⁊ ad h̄ vt obliget req̄runtur illa quattuor de q̄bus. ō. ⁊ poti⁹ putarē req̄ri ꝑſeverantia tridui in infirmitate q̄ȝ tp̄e ſanitat᷑ cū tu betur ꝓp̄ moleſtiam morbi ar. bo. in. l. cum antiquitas. C. de teſta. ¶ In glo. ij. in. ſi. nō cōcluſionē glo. ⁊ idē nō. glo. in. c. cum in cūctis. ō. de elect. vbi nō. de h̄ ⁊ vide archi. in. c. ſi annum de iudi. li. vi. vbi dicit ꝙ regularit᷑ ānus dȝ eſſe ꝯplet⁹ niſi aliud iure caueatur. In dubio tamē vbi dubitatur qō ius r̄ſerit ſat᷑ pōt teneri opi. h⁹ glo. ⁊ vide ad hoc bo. glo. in cle. gn̄alē. ō eta. ⁊ qua. ¶ In glo. ſi. in ſi. hodie hoc ē declaratū in. d. c. conſtitutionē. in. §. ſi. vñ nō pōt eē ſpeciale in pueris. ſȝ gn̄alit᷑ obtinet vbi ſine ꝓbatione qs ſuſcepit habitū profeſſoꝝ niſi det᷑ ꝑſeuerantia tridui. nō obligatur religiōi ēt i gn̄e h̄ tñ videt᷑ limitāda ſȝ ea que dicentur i. c. poſtulaſti. j. c. Abbas.

Super eo

Qui recipit hitum ꝓfeſſoꝝ vbi diſtīcti ſūt hi⁹ ꝯpellitur ibi vl' alibi eē r̄ligioſ⁹. ſȝ ſi r̄cipit hitū nouitioꝝ pōt ad ſeculū redire. cōis diuiſio. ⁊ ibi rn̄dem⁹ q̄ diſtīguit int᷑ ꝓfeſſos ⁊ nouitios. ¶ Nō p°. ꝙ religioſus nō pōt ꝯſeq̄ beneficiū in eccl'ia ſeculari. ¶ Nō 2°. ꝙ hitus nouitioꝝ nō obliget in greſſū quātūcūq̄ȝ tp̄e ſteterit i r̄ligiōe. ad h̄ cle. eos. ⁊ qō ibi nō. co. ti. ¶ Nō 3°. ꝙ ꝓfeſſio que iducit᷑ ꝑ ſuſceptionē hitus ꝓfeſſoꝝ n̄ obligat illi religioni i ſp̄e. ſȝ pōt tranſire ad aliā r̄ligiōeȝ laxiorē. ⁊ ita intellige hunc tex. ⁊ latius ꝓbat᷑ i. c. ꝯſtitutionē. j. eo. li. vi. ſi. n. profeſſio fuiſſȝ h̄ expreſſe nō licuiſſet itrare religionem laxioreȝ diſpenſatiue prout dixi in. c. nō eſt. ō. e. ¶ Op. cōtra tex. ⁊ videt᷑ ꝙ religioſus poſſit aſſumi in p̄latuȝ eccleſie ſecularis vt i. c. qō dei. j. de ſta. re. ⁊ in. c. i. xviij. q. i. So. dicunt docto. ꝙ ꝯ̄ria ꝓcedunt diſpenſatiue. ſȝ de iure cōmuni non ē licitum vt hic. ⁊ de hoc dic melius. vt dicetur i d. c. quod dei. ⁊ ad iſtū tex. poteſt dici ꝙ loquit᷑ de beneficijs ſimplicibus obtinendis i eccl'ijs ſecularibus. nam talia beneficia non poteſt religioſus habere etiam diſpenſatiue. ad h̄ ſolet allegari iſte tex. ⁊ vide glo. in. c. quorūdā. lxxiiij. di. que dicit monachū nō poſſe habere canonicatum in eccleſia ſeculari. licȝ poſſit ibi eſſe ep̄s vt in. d. c. vno. ſed propter bonum cure illud admittitur. q̄ cauſa ceſſat i beneficijs ſimplicibus vt nō. in. d. c. quod dei. ⁊ q̄ritur quia tex. hic dicit ꝙ iſti ceſtercienſes nolunt ſeruare auſteritatem religionis ⁊c̄. pone ꝙ aliquis intrauit religionem vbi non ſeruabatur regula antiquitus inſtituta. demum reformatur monaſterium. nunquid is qui fuit ingreſſus diſſolutionis tempore poſſit compelli ad obſeruantiam regule reformate. qō ſubtilis eſt ⁊ quotidiana.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Inno.ponit hic duas opi.pͥma vt diſtinguat̃ in
ter diſcretū ꝛ idiſcretū vt diſcretus ꝯpellat̃ qꝛ
potuit hoc cogitare euenire poſſe ar.i.l.ſi quis
domū.ff.loca.ſꝫ idiſcretus puta puer vł mulier
nō ꝯpellit̃ ibi eſſe.ſꝫ poterit intrare religionem
laxiorē ſm̄ ꝙ erat illa quā itrauit tpe igreſſ⁹ ar.
hic.¶ Scđa opi.q̄ vr̃ placere Inn.ē vt ꝯpella
tur ibi eē nō diſtinguēdo iter diſcretū ꝛ idiſcre
tū mouet̃.n.tali rōe.aut.n. a principio intrauit
dei inſtinctu.ꝛ nō debet poſſe allegare ꝙ nō vlt
obſuare regulā reformatā.aut dicit ſe itraſſe ñ
bono aío. ſꝫ vt viueret ſm̄ regulā vigentē ibi ꝛ
nō debꝫ audiri tāq̄ꝫ allegās turpitudinē ſuā ar.
i.c.inf̃ dilectos.de ſi.iſtru.fatet̃ tamē ꝙ ſi ē ita d
licatus ꝙ nō pōt ſuare regulā reformatā ꝙ per
mittit̃ itrare regulā laxiorē ar.h̄ ꝛ i.c.ſignifica
tū.j.e.ꝛ de hac mā vide p Hoſti.in ſūma.i ti. de
voto.i.§.vtꝝ.ꝛ.§.p quē.i v̄.ꝙ ſi. vbi ꝯcludit ꝙ
ſi ingrediēs erat iuriſperitus ꝯpellit̃ ibi eē.qꝛ p̄
ſumit̃ ſciuiſſe q̄litatē regule antiqͥtus iſtitute.
Aut nō erat iuriſpitus ꝛ tunc ſi fuit ſibi regula
lecta añ ꝓfeſſionē vł poſtea ꝛ ipē noluit ſe obli
gare niſi ad obſeruādā regulā q̄ ibi vigebat ꝛ ñ
ꝯpellit̃ ibi eē.ſꝫ poterit intrare laxiorē religio
nē.aut nihil rñdit vel fuit ꝓfeſſus regulā ſimplr̃
ꝛ tūc obligat̃ ad obſuātiā regl'e reformate niſi
vt dixi eēt ipotēs ad illi⁹ obſuātiā.h̄ oīa videt̃
ſane ꝓcedere quo ad eccliam militātē q̄ nō iudi
cat de occultis.ſꝫ reſpcū dei ꝛ ſic i foro peniten
tie puto aīaduertēdū itētōem iſtius igreſſi.naꝫ
votū oīo debet eē volūtariū i.c.licet.j.de voto.
ꝛ.xxxij.q.i.itegritas.ideo ſi quis nō habuit ani
mū ſe obligādi niſi reſpectu regule q̄ ibi obſer
uabat̃ nō puto ꝙ apud deū ſit iſte obligat⁹ ma
xie qꝛ tria tm̄ ſunt ſbalia regule ſeu ꝓfeſſionis.
vt in.c.cū ad monaſteriū.j.de ſtatu.regu. reliq̄
ſūt accidētalia ꝛ ordiata ad finē illoꝝ triū vt nō
i.c. Johēs.ſ.e.vñ ſi p tātuꝫ tpus de cui⁹ iitio ñ
ē memoria aliq̄ accidētalia regule non fuerūt in
iſto monaſterio ſuata ſatis potuit igrediēs co
gitare ꝙ ex aliq̄ cā illud ꝓuenerit cū iſta accidē
talia poſſūt abeē ꝛ adeſſe ſtante religione i illis
tribus ſbalibus.vnde ſalti añq̄ꝫ regl'a reforme
tur p ſupiorē illi q fuerunt igreſſi tpe q̄ remiſſi⁹
ibi viuebat̃ nō vident̃ peccare.ꝛ ita ꝯſuluit do.
me⁹ do.Car.vt dicā i.c.cū ad monaſteriū pall̃.
facit ad p̄dcā c.tua j.de ſpon.¶ Ultio q̄ro cir
ca p̄dcā nūqd maior ps ꝯuētus poſſit reforma
re regulā antiqͥtus iſtitutā iuita minore pte Jn
no.dicit ꝙ ſic imo plus ſentit.ſ.ꝙ maior ps poſ
ſit facere ſtatutū artādo ſingulos ad ſtrictiorē
regulā q̄ꝫ fuerit āntiq⁹ iſtituta lꝫ.n.ſm̄ eū poſſit
maior ps mutare religionē iuita minore pte vt
nō.i.c.pe.ſ.qd me.cā. nō tm̄ ſtāte religione pōt i
dicere vitā auſteriorē.ꝛ d h̄ ꝫ⁰ vr̃ mltū dubitaē
do. Ac.qꝛ h̄ auſteritas nouiter idicta cōcernit
illos de religiōe vt ſingulos ꝛ nō vt vniuerſos
ꝛ ſic nō vr̃ ꝙ ſtrictior mod⁹ viuēdi pōt indici p
maiorē ptē iuita minore pte.ſꝫ tu vide glo.i rl'a
qđ oēs. de re.iur.li.vi.q̄ format qōeꝫ i papa nū
qd papa pōt indicere ſtrictiorē vitā religiōis q̄ꝫ
eoꝝ regula exigat.ꝛ ꝯcludit ꝙ ſic cū nō pñt reli
gioſi reſiſtere ex q̄ ſemel eoꝝ volūtatē traſtule
rūt in ſupiorē.ꝛ h̄ vr̃ ꝓbari i.c.vnico.de ſta.reg.
li.vi.vbi monialibus fuit idictū vt nō poſſit ali
quo caſu exire clauſurā monaſterij qđ nō erat d
regula.ꝛ idē poſſet hodie papa facere i mona
chis lꝫ videat̃ duꝝ vt nō. Jo.an.i.c. Johānes
ſ.e.ſꝫ vide glo.i ꝯtrariū in.c.geſta.lxxiiij.di.pu
to opi. Inno.ſatis ꝓcedere.ꝛ plus exiſtimo ꝙ
ſolus abbas h̄ poſſit p id qđ habet̃ i regula.naꝫ
quātūcūq̄ꝫ duꝝ p̄cipiat̃ p abbatē nō valet mo
nachus reſiſtere dūmō id ſit licitū ꝛ iplebile.
In glo.ſi.i ſi.nō gl.ꝛ vide qđ nō.i.c.legē.liij.di.
do.Anto.dicit in h̄ ſtandū cōſuetudini mona
choꝝ ꝛ mādato regl'e.ſed ego quātū potui pci
pere ex tenore regule nō eſt de ſba vt qs ꝓbꝫ re
gulā in hītu regulari ſꝫ in habitu ꝓprio vñ ſo
lū poſt ꝓfeſſionē mādatur igreſſū idui hitū re
gularē.cōſuetudo quorūdā religioſoꝝ habꝫ op
poſitū q̄ ſatis vr̃ laudabilis ꝛ obſeruāda vbi vi
get talis conſuetudo.

Sane. Si canonic⁹ regularis
fit monachus aut ſtricti
oris religionis.ꝛ manet monach⁹ aut
laxioris ꝛ redire cōpellit̃.vel ad idē ſic.Canoi
cus regularis pōt effici monachus ſi religio ad
quā trāſit ē ſtrictior ſua.alš ſecus ꝛ eſt tex. nō.
Diuidit̃ .nā p̄ narrat factū qđ ꝫ⁰ diſtinguendo
diffinit ibi id tūc.¶ Nō p̄ ex tex.ibi refugiant
iūcto v̄.ꝓmittas.ꝙ religioſus fugiens a mona
ſterio ꝛ trāſiens ad aliud cā artioris vite nō cō
pellit̃ redire ad primū monaſteriū.ꝛ ſic facit in
ar. ſig.iſte tex.ꝙ licet a pricipio debeat peti licē
tia ꝓprij p̄lati ſi tamē nō petit̃ ex hoc ſolū nō re
uocat̃ ingreſſus ſecūdi monaſterij ꝛ neſcio alibi
ita expſſū tamē glo.nō.i.c. mādamus.xix.q.iij.
dixit ꝙ h̄.c.in hoc ꝯtinet diſpēſationē ꝛ p h̄ vbū
ꝓmittas ſꝫ de mā dic vt latius dicā in.c.licet.j.e.
¶ Nō ꝙ canonicus regularis nō pōt indiſtin
cte effici monach⁹.oportet eni ꝙ cōcurrāt duo
vt teneat ingreſſus.p̄ ꝙ nō facit cā leuitatis .ꝫ⁰
ꝙ monaſteriū ad qđ tranſit ſit artioris religiōis
Sꝫ ꝯ p̄dcā ꝛ ꝯ tex.oppo.nā vr̃ ꝙ ſemp debeat
tenere ingreſſus ſecundi monaſterij cum cona
nici regulares inſeruiāt regule laxiori vt dicit
tex.c.qđ dei.de ſta.reg.So.dicit Inn.ꝙ ad va
liditatē igreſſus nō debemus ꝯſiderare regulā
antiquitus inſtitutam.ſed modum viuendi de
preſenti.vnde ſi monaſterium ꝫᵐ habet regulā
ſtrictiorem ab antiquo que tm̄ de pñti i multis
non ſeruat̃ nō eſt licitum tranſire de vno mona
ſterio quod habet regulam laxiorem bene ibi ſ
uatam ad ſecūdū monaſterium vbi regula non
ſeruatur.ꝛ pro hoc facit tex.hic dum dicit exti
tit.ꝛc.oportet eni ꝙ monaſteriū ſecūdū exiſtat
de preſenti in maiori obſeruantia quod ē vbuꝫ
valde nōbile ꝛ multi in hoc decipiuntur aduer
tentes ſolum ad regulam vtriuſq̄ꝫ monaſterij
antiquitus inſtitutam ꝛ non ad modū viuendi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de pñti conſiſtentē.ꝛ ꝑ h̄ facit rō nālis.nā tran
ſitus ē pmiſſus vt qs ducat vitā ſtrictiorē.qꝛ p̄
ſumit̄ tūc motus ſpū dei vt i.c.lꝫ.j.eo.ꝛ.xx.q.
iiij.in.c.i.ſi ḡ in Xmōaſterio nō ducit̄ vita ſtri-
ctior q̄ꝫ i p̄ͦ.lꝫ r̄gula ſit ſtrictior nō vr̄ tranſitus
licitus.qꝛ vr̄ iſte moueri cā diſſolutōis ꝛ ñ ma
ioris religiōis.ꝛ ex his hēs pmū itellectum ad
iſtuꝫ textum. ¶ Scd̄ꝫ itellectū ſēſit Guil. ꝙ lꝫ
regula canōicoꝝ ſit laxior q̄ꝫ regl̄a mōachoꝝ
tm̄ poſſibile eſt ꝙ ꝑ ↄſtitutōes ipoꝝ eoꝝ vita ſit
ſtrictior.ſicut ē videre ſꝫ eū i frib⁹ p̄dicatorib⁹
qui lꝫ hēāt regulā Auguſtini laxiorē r̄gula hn̄
dicti.tm̄ ꝑ ↄſtitutōes ſuas in tm̄ ſe artarūt vt eo
rū vita ſit ſtrictior vita monachoꝝ.vn̄ putat ꝙ
tranſeūtes predicatores ad mōaſteriū mōacho
rum ñ euitant apoſtaſiā.nec ob.ſi dicat̄ ꝙ con-
ſtitutiones pñt tolli per ↄ̄riā ipſoꝝ ↄſtitutōꝫ vt
i r̄gula.i.de re.iuriſ.ſꝫ r̄gula tolli ñ pōt ꝑ cōſti-
tutionē vt i.c.ſicut.j.e. Nā ſm Jo.an.ſatis eſt
ꝙ ñ pñt tolli.ad hoc qd̄ le.ꝛ nō.in cle.i.ō ſupplē
neg.pla. dic ēt clarius ꝙ lꝫ pñt tolli. tm̄ ſatis eſt
ꝙ de pñti in prio monaſterio viuit̄ ſtricti⁹.naꝫ
ꝑpē ſtrictiorē vitā dūtaxat iura pmittūt trāſi-
tū.q̄ rō ceſſat qñ i p̄ͦ.monaſterio viuit̄ ſtrictius
virtute r̄glē ꝛ ↄſtitutionū.Et p̄dicta faciūt ad
qōeꝫ quotidianā.nunquid religioſus migrans
ad ſcd̄ꝫ mōaſteriū vbi r̄miſſi⁹ viuit̄ hitū eiuſdē
monaſterii r̄cipiens ꝑprio relicto icidat i apo
ſtaſiā.ita vt ſit excōicatus ꝛ per ↄ̄ñs celebrādo
efficiatur irregularis ex verbis .ā. pmiſſis. vr̄
dicendum ſic duꝫ dicit p̄dicatores nō euade-
re apoſtaſiā.ſꝫ ↄ̄riū ſentit Jo.an.in.c.iohānes.
ā.e.vbi dicit ꝙ nō icurrit apoſtaſiā maiorē q̄ ē
indiſpenſabil' iuxta ea q̄ hn̄t in.c.fi.de apoſta.
nec excōis vigore.c.ij.ne cle.vel mo.li.vi.ſꝫ hn̄
icurrūt miorē apoſtaſiā.qꝛ certū ē eū retrocede
re a maiori ſtatu ꝛ priori.Et ex hoc potes colli
gere nō.intellectū ad.d.c.ij.vt dimittens pmuꝫ
habitū icurrit in ſn̄iam canonis.ſecus ſi recipit
hitū alteri⁹ religiōis lꝫ laxioris.qd̄ ēt ſēſit Jo.
an.ibi in nouella.nā tex.ibi loqt̄ qñ qs h̄ fac cā
vagatōis que ceſſat i iſto q̄ itrauit aliā religio-
nem.ꝛ ꝑ hoc vr̄ tex.bonus iūcta glo.i.c.ex par
te.ō tēpo.or.ꝛ predicta hn̄ nō. ¶ Sꝫ quero ꝑ
declaratōe p̄dictoꝝ.pone ꝙ religioſus exñs in
mōaſterio vbi nō ſuatur regl̄a.vult itrare aliā
religionē laxioreꝫ vbi tm̄ ſuat̄ regl̄a.ita ꝙ hito
reſpectu ad p̄ſēteꝫ viuēdi modū ꝛ^m mōaſteri-
um qd̄ ē religiōis laxioris ducit vitā ſtrictiorē
nunqd hoc ſit licitū ex dict̄ Jnno.ſupius r̄cita
tis vr̄ icredēdū ꝙ ſic.ꝛ hanc opi.tenent theolo-
gi ſm Jo.an.hāc opi.admittit ipſe Jo.an. ſi ñ
eſt ſpes reformatōis primi mōaſterij.vel ſi ſalti
in eandē ꝑuītia nō ē aliqd̄ mōaſteriū eiuſdeꝫ
religiōis vbi ſuatur regula.nā hoc caſu nō ad
mittit̄ trāſitus ad laxiorē religionē cū poſſit it̄
re i monaſteriū ꝑprie religionis.qd̄ ſat̄ placet.
ꝛ vide ad mām beatū Tho.in 2ͣ 2ͤ.q.vlti.ar.
viij. ¶ Vltio ſcias ꝙ Jo.an.tractat hic ſat̄ ple
ne qōeꝫ theologoꝝ que religio dicat̄ melior ꝛ

ſtrictior.ſꝫ tādē cōcludit ꝙ de his ſubtilitatib⁹
nō hn̄t curare canōiſte q̄ ad mā ꝫ noſtrā. qꝛ iu-
ra pmittūt trāſitū ñ reſpectu maioris religiōis
ſeu melioris.ſꝫ cā artioris vite. vn̄ p̄ſuppoſito
ꝙ 2ͣ religio ſit melior ꝛ fructuoſior reſpectu fi
nis.tm̄ ſi non viuitur ibi ſtricti⁹ non vr̄ licitus
tranſitus.pro hoc.c.licꝫ.preall'.ꝛ.c.virgineſ.xx.
q.iiij.quod bene nō.

Significatū

Minor.x
iiij.ānis pro
fitendo nō obligat̄ religiōi niſi fact⁹
maior ratū habuerit. In prima pōitur cōſulta.
i ſcd̄a rñſio ibi mādam⁹. ¶ Nō p̄ͦ. iūcta gl.i.ꝙ
ipubes intrās monaſteriū ſine oblatōe parētū
pōt exire qñcūqꝫ ante ꝑfeſſionē factā. ſꝫ ſi fuit
oblatus a parētibus nō pōt exire ante euentuꝫ
pubertat̄ ꝛ tene mētī ad h̄ iſtū tex.cū gl. ꝛ vide
qd̄ latius dixi in.c.ij.ā.eo.ti. ¶ Nō 2ͦ.ꝙ votuꝫ
religiōis emiſſū ante aduētū pubertat̄ nō obli
gat vouētē.ꝛ ex h̄ collige poteſtatē quā habet
eccleſia circa ea que ſunt de iure diuino.nā vo-
tū ē de iure diuino cū ſit dictū in lege vouete ꝛ
reddite ꝛc̄.vt i.c.lꝫ.j.de voto.ꝛ tm̄ eccleſia ꝑ cō
ſtitutōes ſuas ipedit vires voti ꝛ limitat etateſ
nā licet eccl̄a nō poſſit tollere ius diuinū. xxv.
q.i.ſunt quidā.pōt tm̄ illud iterpretari ſeu diſti
guere ſicut ēt facit i mr̄imonio ad h̄.c.i.ō voto
li.vi.ꝛ ꝑ Jnno.in.c.que in eccleſiaꝝ de ↄſti. ꝛ ꝑ
legiſtas i.l.fi.C.ſi ↄ̄ ius vel vti pu. ¶ Nō 3ͦ.ibi
xiiij.ānū ↄpleuerit ꝛc̄.ꝙ ad validitatē ꝑfeſſio-
nis r̄grit̄ ꝙ.xiiij.ānuſ ſit ↄplet⁹. Et ꝑ hanc lr̄aꝫ
r̄probat̄ opi.Hugo.qui tenuit doli capacē poſ
ſe ꝑferri vt ſicut malicia ſupplet etatē i mr̄imo
nio carnali vt i.c.de illis.de dſpō.ipu.ita debet
ſupplere i ꝑfeſſiōe.ſꝫ ↄ̄riū ē veꝝ vt vides.ad
idē i.c.ad nr̄aꝫ.ā.eo.naꝫ de maiori preiudicio
ſeu obligatōe agit̄ in profeſſiōe q̄ꝫ i mr̄imonio
h̄ videmus ꝙ vbi eſt dura ↄgregatio r̄grit̄ ple
na pubertas.i.tpˢ.xiiij.annoꝝ.vt i.c.qꝛ i iſuliſ.
ā.e.de mā.vide glo.in.c.poſtulaſti.j.e. ꝛ.xx.q.
i.i ſūma.ꝛ fac.c.i.j.e.ti.li.vi. ¶ In glo i.v̄.ratā
habuit ibi ēt tacite.hodie hec opi.eſt dānata ꝑ
c.i.eo.ti.li.vi. vbi dr̄ ꝙ ad h̄ vt profeſſio facta i
minori etate obliget adueniente pubertate r̄q-
ritur ꝙ expreſſe illā ꝑfeſſionē ratificet vl' ſaltiꝫ
perſeueret ꝑ totū.xv.annū vbi hitus ſūt idiſti-
cti.ꝛ dic plen⁹ vt ibi hr̄. ¶ In gl.fi.i fi. Jnno.
itelligit tex. quando in mior etate quiſ fecit ꝑ
feſſionē.nā tūc ō facili ſecū diſpēſatur ut poſſit
itrare religionē laxiorem.nec ꝑ hoc diſpēſat̄ ↄ̄
votū.qꝛ votū principaliter ↄcernit illa tria ſub
ſtantialia regule que requirūtur i qualibet re-
ligione.qd̄ dꝫ itelligi quando iſte allegat ſe nō
poſſe auſteritatem illius religionis obſeruare
Et nota ſēper hoc dictuꝫ quod cū iſt̄ iuuenib⁹
profitentibus in puericia.ſeu ante plenā puber
tatē eccleſia ō facili diſpēſat vt poſſint intre re
ligionē laxiorem.nec ꝑ h̄ diſpēſatur contra vo
tum.qꝛ votū pricipaliter concernit illa tria ſb̄a
lia regule que requiruntur in qualibet r̄ligiōe

Sed idē Inno.i.c.dilectus.de tēpo.or. ꝑ illuȝ
tex.dixit ēt ꝙ cū maiore poſſit eps diſpēſare vt
intret religionē laxiorē.ꝛ itellige cā ſubſiſtente.
ꝛ ſic ꝗtenus iſte tex.ꝑmittit igreſſū vel tranſitū
ad religionē laxiorē debȝ intelligi diſpenſatiue.
ꝗ diſpēſatio fit ex cā leuiori cū minori.xxv.ānis
ꝗȝ cū maiori.ꝛ h̄ idē tenuit h̄ Abb.ꝛ ſeqꝛ Jo.
an.qꝺ nō.ꝛ vide Hoſt.i.c.nō ē.ſ.e. vbi tenuit ꝑ
iſtū tex.ꝙ ēt Abb. pōt diſpēſare vt monachus
intret religionē laxiorē ex cā.ſȝ de hꝰ dic vt ple-
nius ibi dixi.vl' itellige iſtū tex.ſm doc.i cāu.c.
ꝯſtitutōnē.j.e.ti.li.vi.vȝ cū ꝓfeſſio fuit tacite fa
cta ꝑ ſuſceptōeȝ hītus ꝓfeſſoꝝ.nā illa obligat re
ligiōī i gn̄e ꝛ n̄ i ſpē vt ibi ꝛ iſte itellcūs ē clarior

12 **Cum uirum** Si fi
lia mi
nor.xij.ānis a parētibꝰ mōſterio tradi
ta minor fcā ſpōte velet ad ſeculū redire nō pt
vl' alr ꝛ ſic. Si ipubes ēt iuitus a parētibꝰ mo-
naſterio traditꝰ factus maior ſpōte recipit hītū
ꝓfeſſoꝝ ad ſeculū āplius redire nō pōt. In p̄
ma ponit' cōſultatio. In ſcda rn̄ſio.ibi ꝯſulta-
tationi.ꝫ.ſoluit ꝯtrariū ibi nec oblogt'. Nō
p̄ ex tex.de ſignificato huiꝰ dictōis ifra.qn̄qȝ cō
iūgit' certo tpi.nā denotat ipfectionē vnde is di
cit' ifra ānos diſcretōis cōſtitutꝰ q adhuc nō eſt
adeptus ānos diſcretōis. vt qꝛ adhuc ē ipubes
Ex h̄ ꝛ ex tex.nō ꝙ diſcretio ſolet ꝑuenire i pu
bertate.ꝛ nō an̄ hoc tn̄ aſſumēdū ē ſm ſubiectā
māteriā de q̄ vide ho.glo.xxvij.q.i.c.i. Nō
A ꝙ paterna deuotio multū opat' circa ꝓfeſſio
nis actū vel obſeruātiā religiōis de q̄ dic vt ple
nius dixi i.c.ii.ſ.e.ti.ꝛ c.ꝑx. Nō ꝫ.ibi euidē
ter ꝯdixiſſet ꝙ tacēs hr̄ ꝓ cōſētiēte etiā vbi agit'
de obligatōe ꝑſone qꝺ intellige qn̄ iteruenit ali
qs actus poſitiuꝰ vt h̄ in poſitōe vel ſimile i cle.
i.de ꝓeu. Et ex h̄ ꝛ ex tex.nō ꝙ ad inducen-
dā ꝓfeſſionē tacitā ex ſuſceptōe hītus ꝓfeſſoꝝ
nō reqrit' ꝙ expſſe petat' habitus.ſȝ ſatis eſt ꝙ
accipiat' ſine cōtradictōe qꝺ nō. Nō ibi ꝗȝ n̄
niſi i etate.tex.ſatis nō.ꝙ illud qꝺ cōſueuit fieri
i certa etate ſeu tpe ſi apparet factū ꝛ nō cōſtat
de tpe vel etate p̄ſumit' factū in etate vl' tpe cō-
ſueto.ſicut dicimus in ſimili ꝙ ſi qs obligat' ad
aliqꝺ faciēdū.ꝛ illud appet factū p̄ſumit' factuȝ
ab eo q ad hoc erat obligatꝰ.ꝓ hꝰ ho. tex.ꝛ ibi
ꝑ doc.i.l.ij.C.de ali.pu.p̄ſtā.ꝛ ꝑ h̄ ifero ad vnū
nōbiliſſimū dictū ꝙ ſi cōſtat de ꝓfeſſione alicuꝰ
ꝛ nō de etate p̄ſumit' ꝓfeſſio facta i etate legitia
ita ꝙ allegāti defectū etatis icūbit onus ꝓbādi
Contrariū tn̄ vr̄ tenē Jo.an.i.c.frn̄itat'.ꝺ teſti.vbi
poſuit illud dictū ꝛ dicit ꝙ etas ieſt ꝓfeſſiōi vn̄
volēs ꝓbare ꝓfeſſionē hȝ neceſſe ꝓbare etatem
ſi negaret'.ſȝ ꝯ eū vr̄ tex.h̄.nā negabat' hic etas.
itē optie facit.c.i p̄ſtia.de ꝓba.ꝛ dic vt latꝰ ibi
dico ꝛ vide qꝺ dixi i.c.i.ſ.eo. Itē nō ꝙ ar.a
ꝯrio ſenſu licite format' cū p̄ceps hic tali argu
mēto rn̄deat ꝓ h̄.c.cū aplica.de his que fi.a pre
la.ꝛ c.qual'.xxv.di.plene nō.in.c.publicato.ſ.ꝺ
elec.ꝛ per Bar.in.l.oēs ppli.ff.de iuſti.ꝛ iur.

Itē no.tex.p̄ma frōte mirabilē ꝙ iperiū paren
tū ipedit validitatē ꝓfeſſionis i puella ꝛ de hoc
aliqd.j.dicet'. Ultio nō ex fi.lr̄e a ꝯrio argu.
optimū ꝙ ante aduētū pubertatis cogit' filiꝰ ſe
qui iudiciū paternū circa religionis igreſſū ꝛ vi
det' tex.multū facere ꝯ ea q̄ dixi in.c.ij.ſ.e.ꝛ fa
cit.c.p̄ns.xx.q.iij.licȝ loquat' narratiue. In
glo.i.i fi.nō intelligas glo. ꝙ minor.xxv. annis
poſſit petē reſtitutōeȝ i integꝝ aduerſus igreſ-
ſum monaſterij.ſȝ in alijs in qbus minor enor-
miter leſus reperit' etiā circa beneficialia de q̄
vide glo.ꝛ doc.i.c.ex p̄te.de reſtitu.ſpo.naȝ re-
ſpectu ꝓfeſſionis nō pōt dici minor deceptꝰ vel
leſus cū ſeruiat ei cui ſeruire eſt regnare ꝛ h̄ nō.
glo.xxvij.q.i.in.c.i.ꝛ vide glo.nō.in.c.penul.qꝺ
me.cā ꝛ tenēt hic cōit' doc. In glo.in v̄.p̄ma
deuotio facta.nō.glo.ꝛ ſatis ꝓbat'.j.e.cū ſimus
ꝛ.xx.q.iij.c.p̄ns.vel ſm Hoſti.pōt tex. intelligi
diſiunctiue vt paterna deuotio ſufficiat quo ad
hoc vt filius ipubes nō poſſit exire monaſteriū
ante aduētū pubertatis vt.ſ.c.ꝑx. Itē ſi fili
us nō cōtradixit tacite vr̄ cōſentire ꝛ ſic nō pōt
amplius mutare volūtatē.ſȝ dic ꝙ ꝓpīe in iſtis
caſibus ſola paterna deuotio nō facit monahū
qꝛ p̄ cāu nō efficit' monachus cū nō habeat eta
tē habilē in qua interuenit tacita ꝓfeſſio filij In
glo.in v̄.recipiāt ibi niſi malicia.referas hoc ad
mr̄imoniū carnale nō aūt ad ꝓfeſſionē.qꝛ i illa
reqrit' etas cōpleta nec malicia ſupplet etatē vt
dixi.ſ.c.ꝑx.ꝛ nō.j.c.poſtulaſti. In glo.fi.ibi be
ne poſſet deſerere.vult ergo glo. iūcta tex.ꝙ ſi
puella maior etate iperio parētū coacta itrauit
religionē pōt retrocedere ꝛ ſic vr̄ ꝙ ſolū iperiū
parētis iualidat igreſſū religionis. ſed ꝯ hoc fa
cit qꝺ nō. Inno.i.c.cām.de offi.dele.ꝛ Bar.i.l.
i.in.§.que onerande.ff.quaꝝ reꝝ actō nō datur
vbi dicit' ꝙ ſolū imperiū mariti vel epi vel pro-
noꝝ nō habet impedire validitatē actus niſi p̄-
ceſſerit mine vel vbera.do.An.hic diſtinguit ꝙ
ꝗdā ſūt que reqrūt liberā volūtatē vt ē ꝓfeſſio
ꝛ tunc ſolum iperium parētū habȝ viciare actū
cū tollat libertatē conſenſus.ꝛ ita loqtur tex.q̄
dā ſūt que requirūt ſoluȝ cōſenſuȝ nō autē illā
animi libertatē de qua ſ.ꝛ tunc ſolū iperiū pa-
rētum iualidat actū.qꝛ iperiū nō tollit cōſenſuȝ
quia coacta voluntas voluntas eſt.xv.q.i.in.c.
merito.ꝛ ſic ꝓcedat contrarium .hec diſtinctio
licet prima fronte videtur applaudere non ta-
men puto eam veram ꝛ allego in contrarium.
c.vnicū de deſpon.impube.li.vi.vbi tex.dicit ꝙ
ſi parentes contrahunt mr̄imonium pro filijs
preſentibus ꝛ non contradicentibus obligant'
filij ꝛ tamen matrimonium requirit liberum cō
ſenſum vt patet in.c.cum locum.j. de ſponſa.ſi
ergo ſola taciturnitas filij habetur pro conſen-
ſu cum pater contrahit fortius ſolum imperiū
non habet tollere liberam volūtatem cōſenſus
ꝓ hoc facit iſte tex.in fi.dum dicit ꝙ maior non
cogitur ſeq parentū voluntatē ad idē vide ho.
tex.in.c.iſinuante.j.qui cle vl' vo.vbi dicitur ꝙ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

modica coactio nõ impedit validitatẽ ꝓfeſſiõis ⁊ facit.c.i.ſ.qđ me.cã.intelligo ğ illud.c.puelle a ꝯtrio ſenſu qñ ꝓceſſerũt mine vel vbera ſeu paſ erat terribilis ita ꝙ puella timebat ꝯdicẽ in pñ- tia pris.⁊.p h.o.§.ꝗ bonerande.vbi vř ꝙ cã co gnita ꝺʒ reſcindi qđ factũ eſt a liberto ob reuerẽ tiã pronj nõ ğ indiſticte annullaſ act⁹.⁊.p h faĉ vbũ illi⁹.c.dũ dic coacti impio.iudex ğ ex circũ ſtãtijs ⁊ ꝗlitate parẽtũ ⁊ vboꝝ hẽbit arbitri vtꝝ impiũ hẽat excuſare puellã. In ea.glo.ibi pro feſſiões fecit.intellit ğ glo.ꝙ iſta puella fec̃.ꝓfeſſi onẽ.ſʒ intell'e tacitã p ſuſceptões veli qđ ſolʒ da ri ꝓfitẽtib⁹ vt ſatꝭ colligiſ ex lřa.ex ꝗ inferſ ad nõ dẽm ꝙ.ꝓfeſſio ꝗ obligat religioni in gñe ĩpedit ⁊ dirimit mřioniũ poſtea ꝯctũ.nã ſuſceptio ha- bit⁹.ꝓfeſſoꝝ obligat religioni in gñe.vt in.c.ꝯſti tutões.j.e.ti.li.vi.⁊ tñ h dirimiſ mřimoniũ po- ſtea ꝯctũ.qđ eſt nõ.⁊ tʒ Jo.an.in.d.c.ꝯſtitutio nẽ.facit ad intellectũ.c.vnici.de voto.li.vi.

Q O*rrectũ*. Monachũ faĉ ꝓfeſſio nõ habi tus tantuʒ.vel ſic. Valet ꝓfeſſio facta ſine ſuſceptione habit⁹ religionis. Cõis diuiſio 2ᵃ ibi inq̃ſitõi. Nõ p̃ ꝙ infirmitas corpis nõ impedit.ꝓfeſſionẽ.rõ q₂ validitas.ꝓfeſſiõis depẽ det ab aĩo ſec⁹ in infirmitate animi. vñ furioſus ſeu mẽtecapt⁹ nõ obligaſ religioni.vt.j.e. ſicut. ⁊.xvij.q.ij.in.c.ꝯſaldus. Nõ 2ᵒ ꝙ valet pro feſſio facta nõ in ſcriptꝭ.vñ ſatꝭ ẽ ꝙ ꝯſtet de aĩo ꝓ fiteri volentis. Nõ 3ᵒ ꝙ per hec verba trado me tibi in monachũ ⁊ in fratrẽ induciſ ꝓfeſſio. Nõ 4ᵒ ꝙ ꝓfeſſio eſt illa ꝗ facit monachũ ⁊ non habit⁹ ⁊ ad h allegaſ ꝗtidie iſta lřa. Ex ꝗ inferſ ꝙ habitus nõ eſt de ſbalibus monachatu. ſʒ de accidẽtalib⁹. Nõ 5ᵒ ibi recipitur ab abbate ꝙ ad h vt valeat profeſſio ꝺʒ ꝙ recipiaſ ab hñte ptãtem incorpandi iſtũ religioni. Et nõ ex co- dẽ.v̄.ar.optimũ ꝙ receptio monachoꝝ ſpectat ad abbatẽ. vñ nulla mẽtio fit h de conuentu. ſʒ glo.in.c.fi.j.e.li.vi.dicat ꝙ de iure cõi receptio ſpectat ſil'ad abbatẽ ⁊ caplm. ſʒ cõſuetudo põt dare hãc ptãtem alteri tñ.ſʒ de h dic vt lati⁹ di- cã.j.e.ad aplicaʒ. Vltio nõ ꝙ ſemel ꝓfeſſus ſʒ nunꝗʒ intrauerit monaſteriũ nec habitũ ſum pſerit põt cõpelli vt mõaſtice viuat. ⁊ ex h ⁊ ex tex.nõ ꝙ ad validitatẽ ꝓfeſſionis nõ reqriſ ꝙ fi at in monaſterio ſʒ vbicũqʒ fieri põt qđ lati⁹ ſen tit glo. In glo.i.in fi.h glo.vult in effectu ꝙ habit⁹ dũtaxat nõ facit mõachũ.ſʒ tacita ꝓfeſſio ꝗ reſultat qñqʒ ex habit⁹ ſuſceptõe ſeu delatõe facit monachũ.⁊ ita debẽt intell'i iura ꝗ fundan tur ſup habit⁹ ſuſceptõe ſeu delatõe. hinc eſt ꝙ ſi qs portaret multo tempore habitũ religionis ex monaſteriũ nõ cenſeſ ꝓfeſſus.vt in.c.vt cleri ci.ſ.e.nõ glo.in cle.eos.eo.ti.⁊ h ideo q₂ h caſu ceſſat pſumptio tacite ꝓfeſſiõis.nã ſi vellet ꝓfite ri intraret monaſteriũ ⁊ ꝓ h bo.tex.in.c.vnico. de voto.li.vi.vbi ſolũ fit mẽtio de ꝓfeſſiõe taci- ta ⁊ expſſa. 2ᵒ pncipaliter vult glo. ꝙ ꝓfeſſio vbicũqʒ facta obligat dũmodo recipiatur ab ha bente ptãtem. Et circa h inſtat Inno. pmo nun quid ad validitatem ꝓfeſſionis reqraſ vt aliqs recipiat ꝓfeſſionem vel votum.⁊ pmo vř ꝙ nõ. nam põt quis emittere votum cõtinẽtie ⁊ aliud votũ abſqʒ eo ꝙ ab aliquo recipiaſ vt probatur in.c.ex parte.j.de cenſi.⁊ in.l.ij.ff.de polli.⁊ in c.qd deo.xxxiij.q.v. Inno.ꝯtrium cõcludit mo uetur q₂ p ꝓfeſſionẽ quis obligatur ad obediẽ tiam.vt in.c.cum ad monaſterium.j.de ſta.reg. ğ opus eſt vt ſit qui hanc obligatõem recipiat. nam ſicut inter baptizantẽ ⁊ baptizatũ ⁊ iſtituẽ- tem ⁊ inſtitutum ꝺʒ eſſe diſtinctio perſonaꝝ q₂ qs nõ põt baptizaſ ſemetipm nec ſibijpi cõferre bñficiũ.vt in.d.c.debitũ.de biga.⁊ in.c.fi.de in ſti.ita inẽ ꝓfeſſuʒ ⁊ recipiẽtẽ ꝓfeſſionẽ ꝺʒ eſſe di- ſtinctio pſonaꝝ.ita nõ põt ſeipm incorpare reli gioni.ğ ꝺʒ ꝙ pus approbeſ ⁊ p hñtẽ ptãtem in- corpeſ religioni.vt in.c.ad aplicã.j. e. vbi pʒ ꝙ monachi nõ tenẽtur quẽlibʒ recipe ad ꝓfeſſionẽ ⁊ h voluit glo.h in effectu. Cõcluſio ğ ſit iſta ꝙ ad validitatẽ ꝓfeſſionis requiriſ vt ſit q poſſit ⁊ velit ꝓfeſſionẽ recipe ⁊ eã de facto recipiat.non ob.ꝯtria.nã fatẽdũ eſt ꝙ alia vota nõ exigũt pſo nã recipiẽtẽ.⁊ h iõ q₂ dependẽt a volũtate ſola vouẽtꝭ.nã ſolũmõ vouẽs obligaſ deo ſʒ in voto ꝓfeſſiõis ſpẽale eſt q₂ nõ ſolũ obligaſ deo ſʒ mo naſterio. Itẽ monaſteriũ obligaſ ſibi ad alẽ- dũ eũ ⁊ ꝯſtituũt vnũ corp⁹ ſeu vnũ collegiũ cuʒ alijs ad h.c.fi.j.e.vñ oriſ in ꝓfeſſiõe ꝗdã recipro ca obligatio ꝗ nõ põt fieri ſine ꝯſenſu vtriuſqʒ ſi cut dicim⁹ in alijs ꝯctib⁹ q nõ pñt ꝯſiſtere ex cõ ſenſu vni⁹ tñ.l.in oĩb⁹ ff.de ac.⁊ obl.⁊ in.l.ſicut C.eo.ti. Nũc ꝗro q₂.ſ.viſuʒ eſt ꝙ ad validi tatẽ ꝓfeſſiõis reqriſ vt interueniat pſona ꝗ ipaʒ recipiat nũqd quelibet pſona ſit ſufficiẽs. ad h glo.vř h variare.nã p̃ dixit ꝙ profeſſio fit in ma nu abbatis ſeu alicuius monachi.⁊ ſic tacite in- nuit monachũ poſſe recipe ꝓfeſſionẽ alic⁹ abſqʒ abbate.ſʒ poſtmodũ ſentit ꝯtriũ dũ dicit dũmo- do recipiat ꝓfeſſionẽ ab abbate ⁊ fratribus ⁊ ſic vř innuere ꝙ nedum monachus immo nec ſo- lus abbas abſqʒ ꝯſẽtu põt recipe aliquẽ ad pro feſſionẽ. Inno.dicit ꝙ ad h vt valeat profeſſio ꝺʒ ꝙ recipiaſ ab illo qui hʒ poteſtatẽ incorporã di iſtũ religioni vtputa ab abbate. ſʒ nõ diſcutit vtꝝ ſolus abbas poſſit.ſʒ ego dicã in.c.ad apo- ſtolicã.j.eo.ꝯcludo ſic ꝙ ꝺʒ recipi ab eo qui põt iſtũ incorporare religioni.⁊ ſic non ſufficit rece ptio ſoli⁹ monachi niſi h faciat de ꝯſenſu ⁊ man dato illi⁹ qui põt eũ incorpare religioni ⁊ ſic in- tell'e oĩa iura ꝗ qñqʒ faciũt mẽtões de pſbro in receptione profeſſionis.vt in.c.conſuluit.j. qui cleri.vel vo. Sed dubitaſ de epiſcopo nũqd poſſit aliquẽ recipere ad profeſſionem. Inno. tʒ ꝙ ſic adeo ꝙ ille erit verus religioſus. ſʒ ſi in tret monaſteriũ nec profiteaſ certã religionẽ. ſʒ poterit ſtare in domo priuata ſuper obedientia epi ⁊ ab eo profiteſ ſibi certa regula ſeu modus

viuendi allegat p̄dictū.c.qḋ deo.ꝛ.xxvij.q.ij.
c.ſi.ſec⁹ dic̄ i alijs p̄lat̄ iferiorib⁹.nā iſtis ñ ē tri
butū a iure vt poſſint aliquē recipere i religioſū
ſʒ ſolū iura faciūt mētōeʒ de ep̄o vt in iurib⁹ p̄
all'.fatet̄ tñ ꝙ faciēs ꝓfeſſionē i manū alteri⁹ vł
q̄ ſe obligat ad itrandū religionē non tñ adhuc
votū ē ſolēnizatū ſʒ ſimplex.ꝛ cū his dicti cōit̄
tñſeūt h̄ doc.ſʒ do.An.ſētit ꝙ ſi ꝓfeſſio recipit̄
ab ep̄o votū non ē ſolēnizatū adeo ꝙ ipediat ꝛ
dirimat mr̄imoniū p⁹ ꝯhēdū p.c.vnicū.de vo-
to.li.vi.qḋ mihi ſatis placʒ.ſʒ ñ video ꝙ iſte ſit
ver⁹ religioſus lʒ aliḋ ſētiat Inno.vñ putarē ꝙ
oīe votū dr̄ ſimplex reſpectu dirimēdi mr̄imo
niūm p⁹ ꝯctū niſi ꝓfeſſio fiat i aliq̄ de religioni
bus approbat̄.vt in.d.c.vnico.nec video ꝙ illa
poſſit fieri niſi ab abbate ꝛ frīb⁹ recipiat̄.nā ſol⁹
ep̄s nō p̄t quē icorporare alicui religiōi iuit̄ frī
b⁹.q꜠ rl'a approbata p eccl'iaʒ ꝯdic̄.vñ putareʒ
ꝙ i mā ſtricta appell'ōe r'ligioſoꝝ ñ veniūt iſti q̄
ꝓfeſſi ſūt i manib⁹ ep̄i tñ. ¶ In gl.ſi.i ſi.nō hñ
hāc gl.nā ponit duos itellect⁹ ad tex.ꝛ vſq; nō.
¶ Prim⁹ ē ꝙ iſte reddēdo ſe i mōachū ꝛ i freʒ
i manib⁹ abbat̄ ꝓfeſſionē ſaltē tacitā lʒ ñ expſſe
rit formā ꝯſuetā. ¶ Et ex h̄ itellectu nō ꝙ regu
la monachoꝝ ponēs ētā formā circa ꝓfeſſionis
actū ñ vr̄ ponē formā ſb̄ſtātificā vñ valʒ ꝓfeſſio
p q̄cūq; v̄ba fcā non obſuata forma reglari.qḋ
tenebis mēti.cuʒ.n.obligatō dirigat̄ i deū d̄fe
ctus forme nō dʒ viciare actū.ſicut dicim⁹ ī ex-
cōicatōe.vt nō.i.c.ſacro.de ſē.excō. Scd's in
tellect⁹ gl.ē ꝙ iſte nō fec̄ ꝓfeſſionē p illa v̄ba.ſʒ
dūtaxat emiſit votū de itrādo religionē ꝛ talis
lʒ de p̄ñti nō ſit monach⁹ pōt tñ ꝯpelli vt intret
religionē.ꝛ nō ēt hūc itellectū.ꝛ p h̄ vr̄ ēt tex.i
c.ex pte.el.ꝛ.ij.ti.ꝓxi.ꝛ vide Inno.i.c.pe.j.de
voto.vbi nō.dicit ꝙ vouēs intre religioneʒ pōt
ꝯpelli ēt ſi interiʒ fcūs eſt ep̄s qḋ nō.vide ēt de
mā p Inn.i.c.ex pte.j.de cēſi.ſic ꝛ ad alia vota
exequēda pōt q̄s compelli.vt i.d.c.ex pte.ꝛ.j.
de voto p to.ꝛ i.l.ij.ff.de pollici.ꝑmus tñ intel-
lectus vr̄ magis ꝯgruere huic lr̄e.

Clam ſimus

[12] c Si pr̄ ſe cum bonis ſuis ꝛ filio ipubē obtulit mona
ſterio fili⁹ fcūs maior exire pōt religionē ꝛ licē
tiā a monaſterio petē.cōis diuiſio.z^a ibi diſcre
tiōi. ¶ Nō p̄ p̄reʒ poſſe nedū filiū ipubēm offer
re monaſterio.ſʒ ēt oīa bona ptinētia ad euʒ et
ad filiū ꝛ ex tali oblatōe cogit̄ fili⁹ ipubes perſi
ſtere i monaſterio vſq; ad pubertatē.poſtea ve
ro ñ ꝯpellit̄.ꝛ h̄ facit ad declaratōeʒ.c.cū virū.
ꝯ.co. ¶ Nō z^o ex h̄ ꝛ ex tex.ꝙ deuotō p̄rna nō
pōt filiū ipubereʒ monachum facere iuitū ꝛ re
luctātē.ad idē.xx.q.ij.in.c.i. ¶ Nō vltio ꝙ p̄re
itrāte religionē pōt petere fili⁹ legitiaʒ ſuam et
vr̄ i h^o tex.iſte mlt̄ū ſingu. Sʒ ꝓ declaratōe di-
ctoꝝ ꝛ tex.q̄ro iſte miles obtulit filiū ipubereʒ
ſe ꝛ oīa bona ſua monaſterio i c⁹ dñio erit legi-
tima filij. Io.an.dic̄ ꝙ penes monaſteriū ſb̄ cō-
ditione ſi filius fact⁹ pubes duret i monaſterio.
nō hñ q꜠ ex his v̄bis ſentit ꝙ ſi filius fcūs pu-
bes exit monaſteriū pōt petē legitimā ſuā lʒ pr̄
adhuc viuat i monaſterio.ꝛ idē vr̄ ſētire gl.ſi.
ꝛ ſic tñſeūt cōit̄ doc.nr̄i.hic. Addit do. Pe.ꝙ
ſi filius ipubes remāſit i ſecl'o legitia filij debe-
bat ſepari a bonis p̄ris ꝛ dari tutorib⁹ ip̄i⁹ ipu-
beris.nā p̄rna ptās ſoluit̄ ſi pr̄ intrat monaſte-
riū.q꜠ cum tranſeat i ptātē abbat̄ nō pōt alium
hr̄e i ptātem ſuā.ar.i.l.ſi adoptauero.ff.de pre
ca.ꝛ i.l.arrogato.ff.de adop.leg.ꝛ nō.xxxij.
q.iij.c.vnico.nō.Bar.i.l.pr̄i.ff.de adulte.ꝛ ſic
hñt iſti doc.nr̄i ꝓ idubitato filiū poſſe petē le-
gitimā p̄re itrāte i monaſteriū.ſʒ tu aduerte la
tius.nā i ꝯtriū vr̄ tex.i auc̄.ſi q̄ mulier.C.de ſa.
ſan.eccl.canonizata.xix.q.vlt.ſi q̄ mulier.vbi
vr̄ dicē ꝙ ſi pr̄ hñs liberos ītrauit monaſteriuʒ
teſtō nō ꝯdito pōt poſtea int̄ libēos ſuos bona
diuidē cōnumerādo mōaſteriū i nūero filioꝝ
ꝛ ſi p̄us deceſſerit q̄ʒ diſpoſuerit libēi capiūt le-
gitimā iure nāe religs bonis ꝑmanētib⁹ apud
monaſteriū.ꝛ ſic apte īfert tex.ꝙ fili⁹ dʒ capere
ex libēa diſpōne p̄rna vel expectare mortē nālē
p̄ris.ad idē facit q꜠ legitia nō debet̄ filio niſi p⁹
mortē nālē p̄ris.l.i.§.ſi ipuberi.ff.de coll'.bo.et
p h^o.Bar.i.d.auc̄.ſi q̄ mulier.ſʒ ꝯtriuʒ dicēs ꝙ
viuēte p̄re lʒ i monaſterio nō pōt fili⁹ petē legi
timā q̄nimo pl⁹ ſētit i auc̄.idē.C.de bo.q̄ li.vbi
dicit ꝙ cū h^o cāu ſoluat̄ p̄ria ptās ex fcō p̄ris re
manet medietas vſufructus bonoꝝ aduētitōꝝ
ip̄ius filij penes monaſteriū.q꜠ reglare ē ꝙ vbi
p̄ria ptās ſoluit̄ ex fcō p̄ris remanet medietas
vſufructus bonorum aduentitioꝝ apud patreʒ
vt i.l.cum oportet.in.§.cū aūt.C.de bo.q̄ lib.ſʒ
Bal.attigēdo p̄^m articl'ʒ i.d.auc̄.ſi q̄ mulier.di
cit ꝙ de iure ciuili ꝓcedit dcm̄ Bar.ſed de eq̄-
tate canonica pōt fili⁹ petē legitimaʒ per iſtum
tex.quod dicit non eſſe alibi.ſed ēte iſte tex.nō
aperit ꝛ libenter viderem integram.forte enim
pateret an pater iſtius hoc tempore viueret.nā
ſi vixiſſet optime ꝓbaret̄ h^o.ſed ſi fuiſſet mortu⁹
nihil ꝓbaretur.ſed ꝓ p̄ intellectu facit p̄n.c.vbi
recitatur nomen p̄ris ꝛ non dicitur quondam
quod verbum ſolet communiter appōi quādo
fit mentio de mortuo.vt in.c.cum ꝯ.ō.de pig.
¶ In ꝯtriū facit finis lr̄e ibi ex ſucceſſione.nam
v.ſucceſſio adaptatur proprie ad defunctum ꝛ
ſic vr̄ ꝙ pr̄ erat hic defunctus. ¶ Itē nō debe-
mus deuiare a diſpoſitōe illi⁹ auc̄.ꝛ regl'aꝝ iu-
ris ciuil' in incōmodū monaſterij cuʒ ſepe fiat i
ꝓpatio vt fauceat̄ monaſterio.vt i.c.i p̄ñtia.ō.p
ba.ꝛ i auc̄.niſi rogati.C.ad trebel. Itē tenēdo
illā opi.Bal.oporteret reprobare ſeu tollē aliā
opi.Bal.i.d.auc̄.itē.nā ſi pr̄ reputaretur mor-
tu⁹ reſpcū legitie q̄ ē i bonis ſuis fortius debe-
ret reputari mortuus reſpectu bonoꝝ aduenti-
tiorum quorum dominium eſt apud filium.vñ
ſatis dubito de deciſione huius.q.littera tamē
p̄ma fronte videt̄ innuere p̄rem tūc fuiſſe viuū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

⁊ ſic eq̄uũ eſt h̄ tenere in fauorē filij ne hēat ex
poſtulare alimēta a mōaſterio. ſ; ɔ̄riũ dictu; vr̄
veriꝰ de ſb̄tilitate iuris p ſuꝑdita ⁊ qꝛ iſte tex. n̄
ponit ius de nouo cū r̄ndeat ad ɔſultatōem. vt
nō. glo. in. c. ɔſultatōi. de tēp. ordi. ⁊ in. c. ex tua
de ſi. pſb̄. ḡ nō debemꝰ recedere a diſpoſitōe iuris
ciuilis in dānũ mōaſterij cū n̄ hēmꝰ ius canōicũ
expſſũ in ɔ̄riũ vidēda tñ foret integ hꝰ decre.

Sicut tenoꝛ.

Furioſꝰ ꝓfitēdo non
obligat̄ niſi factꝰ ſane mēt̄ ratũ habue
rit. ꝑ deciſa ɔſultatō. zᵒ. r̄nſio ibi mādamꝰ. Nō
ꝑ ⁊ tene mēti q̄ l; in petitōe alicꝰ ɔtineat̄ q̄dā ɔ̄
rietas ſeu repugnātia tñ exq̄ ɔcluſio petitōis n̄
eſt ɔ̄ria nō eſt petēs repellēdꝰ. oꝛit̄ tñ tñ ɔ̄ eũ q̄-
dā ſiniſtra ſuſpitio. nā vt h̄ vides, ꝓpoſitum fuit
pape q̄ iſte ſac̄dos erat ex̄ ſe ⁊ q̄ deſꝑabat de ꝑ
ſenti vitā ⁊ q̄rebat̄ nūqd eēt obligatꝰ monaſte-
rio ex ſuſceptōe habitꝰ. papa ꝑ̄us mouet ɔ̄rieta
tē ⁊ nihilominꝰ poſtea r̄ndet ad ɔſultatōe; ⁊ li-
mitat ea q̄ hn̄tur in. c. ſolicitudinē. de appel. ⁊ i
l. vbi repugnātia. de reg. iu. ¶ Nō zᵒ. q̄ furioſꝰ
nō pōt aliq̄ caſu ſe obligare etiā deo cū nihil ſe-
tiat. ⁊ ſic nō ꝓ etiā bn̄faciēdo n̄ ꝑ̄ſumit̄ q̄ furio-
ſus ſit ſane mēt̄ ex q̄ infero q̄ l; furioſus faciat
teſtm̄ tanq̄; glib; mēt̄ ɔpos nō ꝑ h̄ valebit te-
ſtamētũ. idē videret̄ ſi daret oīa bona ꝓ aīa fac̄
c. ſi. de ſuc. ab inteſ. vbi tex. ¶ Ultio colligit̄ q̄
ꝓfeſſio fc̄a tp̄e alienatōis mēt̄ pōt rata hr̄i ſana
mēte redeūte. Sed circa h̄ q̄rit̄ nūqd ſufficiat ta
cita ratihītio. Ho. h̄ quē vident̄ ſeq doc. t; q̄ ſic
dicit. n. q̄ ſi factꝰ mēt̄ ɔpos certificatꝰ de ꝓfeſſio
ne facta in furoꝛe nō ɔ̄dicit. ſ; ꝑſeuerat in mona
ſterio vr̄ ɔſentire. ſ; hāc opi. ego nō puto verā
ꝑ. c. i. j. e. li. vi. vbi p; q̄ ꝓfeſſio facta in mioꝛi eta
te non ratificatur tacite ſuꝑueniente maioꝛi eta
te niſi ꝑ annũ poꝛtet habitũ indiſtīctũ. ḡ foꝛtius
idē ē in ꝓfeſſiōe fc̄a a furioſo q̄ nihil intellexit ō
bis q̄ egit. ꝓ h̄ fac̄ iſte tex. in fi. q̄ reqrit reſpectu
obligatōis q̄ ſpōtanea volūtate ꝓfeſſiōe; fecerit
redeūte ſana mēte. ¶ In gl̄. iij. i fi. ſolue h̄ ɔ̄riũ
vt dixi in. c. ſi. de ſuc. ab inteſ. ⁊ ibi de h̄ ꝑ glo.

Ad apoſtolicā;.

Profeſſio nec fieri nec r̄cipi d; infra
tp̄s ꝓbatōis. ſ; facta ⁊ recepta t; ⁊ ē caſus nō.
⁊ q̄tidie allegat̄. ¶ In pᵃ. pte ponit̄ ɔſultatio de
ciſa. In zᵃ. r̄nſio ibi q̄ōibꝰ. ꝑ r̄nd; ad ꝑmā zᵒ. ad
zᵃᵐ ibi ꝓhibēdũ. ¶ Nō ꝑ q̄ l; ɔſtitutio dirigat
v̄ba ꝓhibitoꝛia i ꝑſonā. tñ ſi ɔſtitutio ɔcernit ꝑn
cipalit̄ fauorē ꝓhibiti t; actꝰ geſtꝰ in ɔ̄riũ ſaltim
q̄tenꝰ obligatio q̄rit̄ deo. ⁊ hūc tex. adduxi in q̄
dā diſputatōe ɔ̄ opi. Bar. in. l. ſi qs ꝓ eo. ff. de fi
deiuſſo. vbi dic̄ q̄ ſi mioꝛ ꝓhibet̄ ɔ̄here ſine cer
ta ſolēnitate nō valet ɔtrꝰ poſtpoſita ſolēnitate.
etiā ſi int̄uenit iuramētũ. mouet̄ qꝛ peccat tranſ
grediēdo ꝓhibitōe; ſuꝑioꝛis. ⁊ ſic nulla d; oꝛiri
obligatio. nā in ɔ̄riũ apte facit iſta l̄ra maxime
iūcto. c. ɔſaldꝰ. xvij. q. ii. h̄ eni ⁊ ibi dr̄ q̄ inſtitu-
tio regl̄e ⁊ Gregoꝛij pape intīdicit monachũ fie
ri añ ꝓbatōis annũ ⁊ tñ ꝓfeſſio ɔ̄ hāc ꝓhibitōe;
facta t;. nā iurādo iuri ſuo renūciat ſicut h̄ obli-
gādo ſe deo q̄ tene mēti ⁊ facit q̄ð. j. dicā ¶ zᵒ.
nō duplicē cā;. q̄re fuit inſtitutꝰ annus ꝓbatōis
nā in fauorē cōuerſi ſeu fragilitat̄ humane. vt ꝑ
us experiat̄ vires ſuas ⁊ aſꝑitates monaſterij
vt incōſulte ſe inuinculet. nā iux̄ ꝓhm. Uelox cō-
ſiliũ ſeqtur penitentia. Item in fauorē monaſte
rij vt monaſteriũ experiat̄ moꝛes illꝰ ⁊ h̄ bn̄ nō-
exq̄ infert̄ q̄ licite monaſteriũ pōt nō admitter̄
aliquē ad monachatũ ſi moꝛes illꝰ nō placēt. ⁊
ſic nō tenent̄ monaſteria quēlib; admittere. na;
ſepe experimēto reꝑtũ eſt aliquē diſcolũ gētē to
tius monaſterij ⁊ ɔgregatōis ꝑturbare. nā moꝛ
bida ſola pecꝰ totũ coꝛrūpit ouile. in. c. ſi. j. de ſta
regl. ⁊ ꝑ h̄ rō nālis. nā ſi ex poſtfacto ꝓpter de
merita pōt reijci. foꝛtiꝰ añ factum nō admitti.
¶ Nō 3ᵒ. ibi abbate ꝑ ſe vel ꝑ alium nomine abba
tis q̄ ad h̄ vt obliget̄ qs religiōi o; q̄ ꝓfeſſio re
cipiat̄ ꝑ abbatē vel ꝑ aliũ noīe abbat̄. ⁊ facit hec
l̄ra in ar. q̄ creatio monachoꝝ ſpectat ad ſolum
abbatē de q̄ dicā. j. latius. ¶ Nō ibi q̄ſlibet q̄ n̄
pn̄t ꝑlati regulares quēlibet admittere ad ꝓfeſſi
onē añ annum ꝓbatōis. ⁊ nō. v̄. quoſlibet. ⁊. v̄.
poſſint aliquos. ḡ ſubſiſtente cauſa impune reci
pere pn̄t ad h̄. c. ex publico. j. de ɔuer. cōiu. In
mēdicātibꝰ fratribꝰ ſeq̄re q̄ð hodie habet̄ in. c.
nō ſolũ. ⁊. c. ɔſtitutōe; j. eo. ti. li. vi. vbi cauet̄ q̄
receptꝰ ad ꝓfeſſiō; añ annũ nō obligat̄ coꝝ reli
gioni in ſpē. ſ; in gn̄e tñ. ita q̄ pōt intrare quā-
cūq; religionē voluerit. ſecꝰ eſt in religioſis non
mēdicātibꝰ vt h̄ ⁊ in. d. c. cōſtitutōe;. i. §. i ¶ Nō
vltio caſum in q̄ qs pōt renūciare ei q̄ð ignorat
exq̄ h; animũ obligādi ſe. j. oēm eūtũ. nam añ
elapſu; anni qs ignoꝛat aſꝑitates regl̄e ⁊ vires
ſuas circa potētiā. tñ valet renūciatio q̄ð valet
ad multa ſiĺia. ¶ In glo. i. ibi arbitrariũ nō gl̄.
q̄ vbi ad eūdē actũ explicādũ iura ꝑ̄ſigūt diuer
ſa tp̄a videt̄ arbitrariũ q̄ð tp̄s ſit obſeruādu; ⁊
facit q̄ð nō. in. c. fraternitat̄. xxxiiij. di. ¶ Et in
fi. glo Hu. diſtiguebat q̄ aut cōditio ⁊ vita con
uerſi ſūt nō. ⁊ tūc expectat̄ ꝑ annũ. aut cōditio ē
nō. ⁊ vita ignota ⁊ expectat̄ ꝑ biēniũ. aut cōdiᵒ.
⁊ vita ſunt ignota ⁊ expectat̄ ꝑ triēniũ ⁊ ſic r̄du
cit ad cōcoꝛ. iura alle. in gl̄. ⁊ vide tex. cū gl̄. in. c
legē. liij. di. ⁊ plac; Hoſti. q̄ h̄ iura n̄ ſunt hodie
coꝛrecta. qꝛ cū nō appareāt aliqua lege coꝛrecta
nō d; induci coꝛrectio per glo. capitaneam fatet̄
tamen q̄ hodie cōmuniter ſeruatur quod dici
tur h̄ in fi. vt ſolũ expectet̄ ꝑ annũ ⁊ ſi h̄ h; con-
ſuetudo r̄uāda eſt. iiij. di. §. leges. ⁊ i. l. minime.
ff. de legi. mihi aūt multū pl; pᵐ dictũ glo. vt h̄
ſit arbitrariũ ⁊ infoꝛmabit iudex arbitriũ ſuũ ex
his q̄ dixi pꝰ Hu. Sed circa ꝑdc̄a q̄ro pōe aliqs
nouitiꝰ ſtetit in monaſterio ꝑ ſex mēſes deni;
exiuit ⁊ fc̄o aliq̄ int̄uallo iteꝝ rediit ⁊ ſtetit ꝑ ali
os ſex mēſes q̄rit̄ nūqd dicat̄ expſſe cōpleuiſſe
annum ⁊ ſic poſſit licite recipi ad ꝓfeſſione; ⁊ h̄

qđ hʒ vtilitatē reſpectu religioſoꝝ mēdicātium nā ꝓfeſſus apud eos an̄ ꝓbatōnis annū nō obligat̄ religioni coꝝ. ſʒ religiōi in gn̄e. vt i. c. nō ſoluʒ cū ſe. j. e. ti. li. vi. ⁊ ſic orit̄ dubiū nunqd talr ꝓfeſſus pᵘ ānū ſit obligatᵘ coꝝ religioni. Sol. Bar. brix. diſputauit ⁊ tenuit h̄ ſufficē. ⁊ ita rēitat ⁊ ſeqt̄ gl. i rl̄a. cū q ēt. de re. iur. li. vi. nā vr̄ ſatiſfactū iuri ex q̄ ſtetit i mōaſterio p ānū lʒ nō ꝯtinuū. ⁊ hāc opi. ſeqt̄ Spe. i ti. d̄ ſta. rl̄a. i. §. i. v̄. xxxviij. ⁊ vide Pau. ⁊ Jo. de lig. i cle. cos. e. ti. Jo. d̄ lig. tʒ ꝯriā ſniaʒ q̄m intmiſſū tps minuit aſpitatē rl̄e. nā ētū ē grauᵘ eē ducē abſtinētiā p ānū ꝯtinuū q̄ʒ p ānū intpollatū q̄ nō pfecte expᵗᵘ ē iſte rl̄aʒ. Itē iura q̄ faciūt mtōeʒ d̄ ēto tpe debēt itelli de tpe ꝯtinuo q̄ rl̄arit̄ d̄c tps dʒ eē ꝯtinuū. vt nō. gl. i Reca. d̄ diuer. ⁊ tēp. pſcrip. ⁊ hāc opi. ego puto viorē ⁊ eā apte tʒ Bar. i. l. inēdū. §. q̄ties. ff. de publi. p illū tex. q dic̄ ꝙ fuᵘ dr̄ nouitᵘ q nō ſtetit i vrbe p ānū ꝯtinuū. fac. l. vna. C. de ꝓfeſſo. q i vr. ꝯſtā. li. xij. fac ēt quod le. ⁊ nō. in. l. vbi fideiuſſor. ff. de ſol. vbi format̄ qđ nō. pone ſtatuto caueri ꝙ bannitᵘ a. c. libris ñ. poſſit ipune offendi. nūqd bānitᵘ ꝓ quinquaginta libris reſpectu vniᵘ debiti ⁊ ꝓ alijs quinq̄gita reſpectu altius debiti poſſit ipune offēdi ⁊ ꝯcludit̄ ibi ꝙ nō q̄ ex q̄ ſūt diuerſa nō debēt ꝯiūgi ad faciēdū vnū totū ⁊ ſic ē ibi caſus i quo qnq̄ginta ⁊ qnq̄ginta nō faciūt cētū. ita vr̄ dicēdū in mā nr̄a. nam ꝓpt intmiſſionē tpis diuerſificātur mores ⁊ opa hoīuʒ. vt in. l. ſi nō ſortē. i. §. libertᵘ. ff. de ꝯdi. ide. ⁊ h̄ bn̄ nōbis. q̄ faciūt ad deciſionē multaꝝ q̄ōnum. ¶ In glo. in v̄. ſʒ etiā mōaſterij in fi. nō. bn̄ gl. iūcto tex. ꝙ vbi eſt aliq̄d introductū in fauorē duoꝝ nō pōt alt̄ alio inuito illi iuri renunciare ⁊ ſcias ꝙ q̄nqʒ ꝑuilegiū ſeu beneficium cōcedit̄ vniuerſitati ⁊ tunc nō pōt ſingularis de vniuerſitate renunciare ēt reſpectu fauoris ſui. ⁊ ita loqt̄. c. ſi diligenti. de fo. cōpe. q̄nqʒ ꝯcedit̄ pluribᵘ pticularibᵘ vl̄ vniuerſitati. ſʒ ꝑncipalr̄ in fauorē pticulariū ⁊ tunc qlibʒ pticularis pōt renunciare fauori ſuo. ita loqt̄. c. dilecti. de foro ꝯpe. Sʒ ꝯ h̄ ⁊ ꝯ tex. op. nā ex q̄ ius ⁊ rl̄a ꝓhibēt ꝓfeſſioneʒ an̄ elapſum ānū q̄. ꝓfeſſio i ꝯriū fcā nō valet q̄ geſtum ꝯ legem ē nullum. vt. x. di. c. vides. ⁊ in rl̄a q̄ ꝯ ius de re. iur. li. vi. ⁊ i. l. nō dubium. C. de legi. So. dicit Jo. an. ꝯrium ꝓcedē niſi lege ſpāli actᵘ ſuſtineret̄ vult dicē ꝙ ꝓfeſſio eſſet h̄ ipſo iure nulla niſi p iſtū tex. h̄ ſuſtineret̄. ⁊ ita cōit̄ hic tranſeunt doc. ſʒ certe h̄ ſolutio ē bona ad iſtum tex. q̄ tex. h̄ nō ꝓcedit diſpoſitiue ſuſtinēdo ꝓfeſſiōʒ ſʒ loqt̄ declaratiue. pʒ ex eo ꝙ Rendet ad conſultatōem. vt nō i. c. ꝯſultatōi. d̄ tēp. or. Iteʒ papa d̄clarat ꝓfeſſionē tenere ex rōe antiq̄ q̄ etiā anteq̄ʒ emanaret h̄. c. ꝓfeſſio tenebat. Ideo ſoluo ꝯriū alit̄ ⁊ p̄ ſic vbi legis ꝓhibitō nō hʒ ppetuā cām ꝓhibitōnis actus in ꝯrium geſtus non ānullat̄. vt nō. i. d. c. vides. ⁊ i... tua. de ſpō. duo. prohibitō āt de q̄ h̄ ē tpalis. ſ. vt. j. ānū ⁊c. ¶ Scđo ſoluo ⁊ aliter ꝙ vbi ꝓhibitio legis concernit ꝑncipaliter fauorē alterius talis ꝓhibitō hēt vim exhortatōis. vn̄ tex. h̄ dic̄ ꝓfeſſionē tenere quia potuerāt iſti renūciare fauori coꝝ. ⁊ nō bn̄ hāc ſolutionē ꝓ q̄ facit. iiij. di. i. §. h̄ ⁊ ſi legibus. ⁊ p h̄ poſſet attentari ꝙ ſi ſtatuto ꝓhiberet̄ mulier ꝯhere ſine cōſenſū duorū agnatoꝝ ꝙ vʒ ꝯctus in ꝯriuʒ geſtus. ex q̄ lex vel ſtatutū ſpecifice nō ānullat actuʒ fac. l. ſi qs i ꝯſcribēdo. C. de pact. tertia ſolutō pōt dari ꝙ vbi ꝓhibitio fit ſimpliciter i fauorē ꝓhibiti ñ ipedit̄ obligatō q̄ q̄rit̄ deo ꝑncipalr̄. ſʒ tm̄ obligatō q̄ q̄rit̄ homini. quia in dubio nō vr̄ lex d̄ h̄ cogitaſſe. ꝓ h̄. c. debitores de iureiur. ⁊ facit qđ. ſ. dixi i nō. ⁊ nōbis qualibet iſtaꝝ ſolutōnum ad ſuſtinēdū actum ꝯ legē ¶ In gl. fi. i fi. Hoſti. dic̄ ꝙ hodie iponit̄ pena c. nō ſoluī. e. ti. li. vi. qđ nō plʒ doc. q̄ illō. c. loqt̄ i cāu ſuo. ſ. ꝯ mēdicātes. iō i nō mēdicātibᵘ fua qđ dic̄ h̄ gl. vt pena ſit arbitraria. Sʒ vlt̄ gl. q̄ro de qōe q̄tidiana nūqd ſolᵘ abbas ſn̄ capitl̄o ſuo poſſit rcipē aliquē i mōachū ⁊ ſic icorporat̄ euʒ monaſterio. So. tex. h̄ vr̄ ꝙ ſic duʒ dic̄ abbatem p ſe vel p aliū. ſʒ Jo. an. vr̄ ſentire ꝙ abbas dʒ ꝑus ꝯſulē fr̄es. nā facit h̄ vnā apoſtillaʒ ꝓuam dicens ꝙ h̄ abbas faciet cōſulē fr̄ibus. et tranſeūt cōit̄ doc. cum illa apoſtilla. Jo. an. ſed contrarium ſentit ipſe Johānes andree in glo. ſua in. c. fi. j. eo. ti. li. vi. vbi tenet glo. ꝙ de iure cōi creatio monachoruʒ ſpectat ſimul ad Abbatem ⁊ conuentuʒ niſi conſuetudo aliud habeat allegat. c. ea noſcitur de his que fi. a ꝓla. qđ non multum facit quia loquitur in ꝑſtatione q̄ ſpectat ad collegium. ſed illam opi tenuerunt ibi Archi. ⁊ Jo. mo. allegant iura que hoc non ꝓbāt. ⁊ ꝯ eos facit iſte tex. ⁊. c. porrectum. ſ. eo. ⁊. c. nullam. xviij. q. ij. vbi tex. nō. dicit ꝙ diſpō tota monaſterij conſiſtit penes abbatem nec ex regula potuit h̄ aperte concipere. vn̄ dicerem p̄ ſpectandum eē conſuetudinem vt dicit tex. i. d. c. fi. li. vi. vbi conſuetudo ceſſaret credo ꝙ abbas debet hoc facere cum conſilio capl̄i per id quod hr̄ i regula vbi dr̄ ꝙ ꝑcipua debet abbas explicare cum conſilio capituli. ſed negari non pōt creationē monachoꝝ eſſe quid ꝑcipuum in monaſterio ſicut collatio canonicatuuʒ ⁊ beneficiorum in eccleſia ſeculari in quo caſu vocantur abſētes. vt in. c. cum in eccleſijs. de preben. li. vi. Ex quo infertur ꝙ de iure communi non valʒ mōachi receptio p abbatem facta ſine conſilio ꝯuētus. nam vbi requiritur a iure conſiliū niſi adhibeatur actus ē nullus. vt ē tex. nō. iuncta glo. in. c. nouit. de his q̄ fi. a ꝓla. fateor tamen ꝙ abbas non tenetur ſequi conſilium eorum. ſed ſatis eſt requirere ⁊ exſpectare ꝯſenſū q̄ hoc vult regula. tūʒ q̄ hoc eſt de iure cōi. nam vbicunqʒ quis tenet̄ requirere conſilium alicuius nō tenet̄ illud ſequi. vt in. c. cum in neteri. de electio. ⁊ vide quod ibi plene dixi. ⁊ per Bar. in. l. i. §. ſi plures. ff. de exerci. ⁊ in. c. cum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

olim de arbi.p h̄ infert̄ q̄ vacāte monaſterio nō
pōt.c.aliquē recipere in monachū,put in ſili df
in collatōe bñficioꝝ expectāte ad epm. vt in. c.
vnico.ne ſe.va.li.vi.iſncto.c.fi.

Sicut nobis Qui pfeſſio
nē fecit lꝫ in
clauſtro nūq̄ꝫ pmāſerit. ſꝫ in ſeculo ꝛ
ſuis bonis vſus fuerit ad obſuātiā regularē cō
pellit̄ h̄.d.p̄ conſultatio.2ᵃ. rñſio. ¶ Nō p̄ ibi ni
mia egritudine.q̄ morb⁹ q̄ꝫtūcūq̄ꝫ valid⁹ ñ im
pedit obligatōeꝫ pfeſſiōis. Idē dic in mrionio
carnali.nā q̄ꝫtūcūq̄ qs teneat̄ egritudine ſemp
pōt mrimoniū ꝯhere de q̄ vide qōeꝫ quā ponit
Jo.an.in rła ſine culpa.de regl.iu.li.vi.in mer.
¶ Nō 2ᵒ. q̄ nō eſt de ſb̄a vt qs pfiteat̄ in mona
ſterio.vñ in lecto ꝛ in domo ppa pōt qs effici re
ligioſus vt h̄.ꝛ in.c.porrectū.ē.c. ¶ Nō 3ᵒ. reli
gioſuꝫ nō poſſe p̄ſcribi ꝯ bonū obediētie. qꝛ ſp
eſt in mala fide facit.l.i.C.de ſer.fu.ꝛ.c.fi.j.eo.
Sꝫ q̄ro an ſol⁹ habit⁹ h̄ ſufficeret ad ꝯſtituēdū
aliquē religioſū. So.lr̄a iſta vr̄ aliq̄ꝫtulū diuer
ſa.nā in ꝯſultatōe fit ſolū mētio de ſuſceptōe ha
bit⁹.ſꝫ in rñſione papa vr̄ regrere pfeſſionē.ſed
dic q̄ ſi habit⁹ fuerit pfeſſoꝝ tūc ſufficit ſine pro
feſſione.vt in.c.ad nr̄aꝫ.ē.eo.ſi fuerit nouitioꝝ
vel diſtinct⁹.tūc regrit̄ pfeſſio ꝛ qꝛ forte pape ñ
ꝯſtitit de q̄litate habit⁹.iō rñdet regrēdo pfeſſi
onē.ſꝫ intellē tacitaꝫ vel exp̄ſſam ꝛ ſic intellige
dicta doc.h̄. ¶ In glo.i. in fi.nō finem glo. hñ
qꝛ timoꝛ mort̄ anime nō excuſat nec dat cauſaꝫ
retractādi actū.ſecus in timoꝛe mort̄ corpis.rō
diuerſitat̄ eſt qꝛ timoꝛ mort̄ anime nōnūq̄ꝫ incu
tit̄ a deo.vt qs ducat̄ ad ꝯuerſionē ꝛ ſic talis ti
moꝛ eſt appetēd⁹.xvi.q.i.in.c.reuertimini.ſꝫ ti
moꝛ mort̄ corpis fit ab hoīe ꝛ talis timoꝛ eſt fu
giēd⁹ tanq̄ꝫ violent⁹ ꝛ iniuſt⁹. At cū q̄rit̄ nungd
timoꝛ mortis excuſet ſic diſtingue poſt doc. aut
eſt timoꝛ mort̄ nālis aut accidētalis. p̄mo caſu
nō excuſat exemplum in grauiter infirmo vt h̄
2ᵒ. caſu ſubdiſtinguo.aut eſt mors accidentalis
caſualis.aut eſt violenta. exemplū primi caſus
in timente periculū naufragij vel incēdij vel ho
ſtiū ꝛ iſte timoꝛ nō impedit actū neq̄ꝫ inualidat
pfeſſionē p rōeꝫ ſup̄dictā.nā de⁹ aliq̄ñ incutit ta
lē timoꝛē vt hō ꝯuertat̄. ¶ In 2ᵒ. caſu pone exē
plū in eo q timet moꝛtē violētā ſibi iminētē ab ā
liquo hoīe.nā ſi ppt̄ talē timoꝛē qs ingredit̄ reli
gionē ñ tꝫ ingreſſus exq̄ fec̄ vt euaderet moꝛtē
violtā.nā de⁹ reſpicit cor ꝛ vult volūtariū mili
tē.ꝛ ita loqt̄.c.i.qō me.cā.ꝛ p̄dc̄a potes adducē
gñalr̄ ad validitatē vl̄ inualiditatē cuiuſlꝫ voti.
In gl̄.iii.in fi.de h̄ vide qō plenᵒ nō.in.c.vnico
de lāgui.p Inno.in.c.cū olim.el.ij.de p̄uil.p ar
chi.xviij.q.ij.abbates.ꝛ p Vin.h̄ q tꝫ ꝯ hāc glo
dicēs q̄ negligētia abbat̄ ñ dꝫ obeſſe mōaſterio
vñ mōaſteriū poterit bona illi⁹ vēdicare qō ſat̄
plꝫ.ꝛ dic vt plenᵒ nō.in loc̄ p̄al. ¶ In glo.in.v
tāto tpe.nō ex gl̄.qō dixi in 3ᵒ. nōbili.l.q̄ ꝯ obe
diētiā nō currit p̄ſcriptio qꝛ tāto ſunt grauioꝛa.

Licet. Pōt religioſus zelo ſancti
oꝛis vite ad religiōeꝫ trāſire
ſtrictioꝛē petita p̄us licentia p̄lati ſui lꝫ
nō obtēta eā ſi p̄ᵐ mōaſteriū ſit p̄uilegiatū q̄ de
illo ad aliud etiā arti⁹ trāſire nō poſſit h̄.d.vſq̄ꝫ
ad fi.ꝛ eſt caſus nō.ꝛ q̄tidie allegat̄. Diuidit̄ p̄n
cipalit̄ in duas ptes. In p̄ma exoꝛdium ex q̄ 2ᵒ.
ſc̄m diffinit.ibi cū g̃ p̄ᵃ fac̄ qnq̄ꝫ.nā p̄ pōit foꝛmā
p̄uilegij.2ᵒ. ip̄i⁹ inſp̄retatōeꝫ ꝛ interp̄tatōis cām
ibi qꝛ tñ.3ᵒ. illā foꝛtificat ibi cū etiā.4ᵒ. illā reaſſu
mēdo ſpecificat ibi q̄ circa.5ᵒ. ſpecificatōeꝫ det
minat ibi illa. ¶ Nō p̄mo q̄ vbi p̄uilegium iuri
diuino ſeu inſpirationi diuine in aliquo poſſit p̄
iudicare eſt ſtrictiſſime intelligendū.vñ non de
bem⁹ interp̄retari etiā vt aliqd operet̄ ſi non pōt
illud opari ſine derogatōe iuris diuini ſeu liber
tatis ſp̄ūs.qō eſt valde nō.nā iſtud p̄uilegiū de
q̄ h̄ parū ꝛ nihil opat̄.ſꝫ qꝛ ſolet plus timeri ꝛc̄.
j.de hereti.aduerſus. ¶ Nō 2ᵒ. inſp̄retatōem
ad auctoꝛitatem ap̄li vt q̄ſq̄ꝫ debet eſſe cōtētus
ca vocatōe q̄ vocat⁹ eſt.dꝫ intelligi niſi inſtinctu
ſp̄ūs ſancti ad ſanctioꝛē vitam inducat̄. Nō 3ᵒ.
aliā auctoꝛitatē ap̄li q̄ vbi ſp̄ūs dei eſt ibi liber
tas ꝛ q̄ lex nō eſt impoſita iuſto.ſꝫ aduerte non
eni intellās iuſtū nō eē ſb̄ ſup̄ioꝛi ſuo. nā q̄libet
q̄ꝫtūcūq̄ꝫ ſanct⁹ recognoſcit in h̄ ſeclo ſup̄ioꝛeꝫ.
lꝫ ſup̄ioꝛis ptās ſit ligata reſp̄cu iuſti. eſt g̃ iuſt⁹
liber a lege peccati nō aūt liber a ptāte ſup̄ioꝛis
ita nōnter determinat glo.in cle.ad nr̄am.de he
reti.vbi latius vide ꝛ tenebis mēti illaꝫ glo.ꝛ vi
de Inno.in.c.paſtoꝛalis.poſt p̄n.de offi.oꝛ.
Nō 4ᵒ. duo requiri ad h̄ vt religioſus licite poſ
ſit trāſire ad aliam religionē.p̄mo vt 2ᵃ religio
ſit ſtrictioꝛ ¶ 2ᵒ. vt non tranſeat ex temeritate
aut ex leuitate.ſed zelo ſanctioꝛis vite. non g̃ lꝫ
in odium p̄rimi p̄elati tranſire ad religionē al
terius ſtrictioꝛeꝫ. ¶ 3ᵒ. extrinſecus requirit̄ vt
petat licētiam tranſeūdi a p̄elato ſuo. ¶ Nō 5ᵒ.
duplicē eſſe legem.quedam vero dr̄ p̄uata alte
ra publica.lex p̄uata dr̄ ſp̄ealis iſpiratōe diuinia
ꝛ dicit̄ p̄riuata quia non cuilibet accidit.lex ve
ro publica eſt ius cōe qō omnib⁹ patet. lex aūt
p̄uata tanq̄ꝫ dignioꝛ p̄efert̄ cōi de quo vide pul
chrū tex.in.c.due ſunt.xix.q.ij. ¶ Nō 6ᵒ. q̄ vbi
dubitatur an ſecunda religio ſit ſtrictioꝛ vel an
ex temeritatate fiat tranſitus non ſtatur verbo
volēt̄ trāſire nec p̄lati denegantis.ſed ſup̄ioꝛis
iudiciū eſt requirendum ꝛ dicit Inno. illū h̄ ca
ſu eſſe ſuperioꝛē ad quem appellaret̄ ſi iſte reli
gioſus g̃uaret̄ qō nō.nō enim ſm̄ eū dꝫ p̄pus p̄
latus eſſe iudex in cauſa ſua.ꝛ nō hñ ex h̄ dicto
q̄ vbi oꝛit̄ ꝯtentio inter religioſum ꝛ ſuperioꝛē
ſuū nō debet eſſe ſup̄ioꝛ iudex in cauſa ſua. ſed
debet adiri ſup̄ioꝛ immediatus. ꝛ nō qō dr̄ cau
ſa p̄lati.lꝫ eū cōtingat rōe ſup̄ioꝛitatis.facit ad h̄
glo.nō.in.c.ſtatutū.in p̄n.de reſcrip.li.vi. que
dicit q̄ licet alias iudex poſſit inter ptes ꝯgno
ſcere an ſua ſit iuriſdictio.tñ ſi iudex p̄tinacit̄ de
fendit ſuam iuriſdictionem videtur ſuſpect⁹ vt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nō poſſit cognoſcē an hēat iuriſdictōez. ꝛ pt ad duci ſing. iſte tex. ad. q. nunqd iudex ꝓcedens ex officio poſſit cognoſcere an ſit ſua iuriſdictō ꝑte negāte de q̄ remitto ad nō. in. c. ſup lr̄is. de Reſ. ¶ Nō 7°. ibi rl̄a inuiolabilit̄ obſeruata. ꝙ q̄n̄qʒ eſt rl̄a q̄ nullā patit̄ exceptōez ꝛ vr̄ ꝯ nō. p glo. ſup Reg. de re. iur. li. vi. q̄. dic̄ nullā eē rl̄az q̄ nō patiat̄ exceptōez. ¶ Nō 8°. ꝙ eps non pōt deſerere epatum vt trāſeat ad religionē nec ſufficit ſibi petere licentiā trāſeūdi. vn̄ nec ipſe petē nec ſuperioꝛ cōcedē dʒ. ex q̄ pōt ſuis ſbditis ꝓdeſſe. rō qꝛ vita actiua ē fructuoſioꝛ vita cōtemplatiua. vn̄ doctrina laboꝛ ꝛ ſollicitudo epi ꝑferunt̄ ſilentio cōtēplatōni ꝛ quieti religioſoꝛum hinc ē ꝙ religioſus pōt ꝓmoueri in epm̄ ꝛ ſic ceſſare a ſilentio ꝛ ꝯtēplatōe ꝓpt̄ bonū publicū vt in. c. qō dei. j. de ſtatu reg. ꝛ. xviij. q. i. c. vnico. ſʒ eps nō pt monachari. nā pl° ē illumiar̄ q̄ʒ lucē. vita tn̄ cōtēplatia ē tutioꝛ. de q̄ vide tex. in c. niſi cū ꝑdē. de renū. ¶ Nō 9°. ibi vitam ducere artioꝛē. ꝙ trāſitus ꝑmittit̄ vt qs ducat vitam artioꝛē. nō ḡ ſuffic̄ ꝙ 2ª religio hēat ſtrictioꝛem rl̄am niſi actu ducat̄ ibi vita ſtrictioꝛ ꝛ i h mlt̄i decipiunt̄. ꝛ vide qō lati° dixi i. c. ſane. ē. eo. ti. ¶ Vlti°. nō ꝙ charitas ē fons ꝓp° cui nō cōicat alien°. ꝛ h anctas ſolet multis modis exponi. ſʒ ad ꝓpoſitū pōt dupl̄r itelligi. p̄ ꝙ ſi dubitatur q̄ cōſcia iſte trāſeat relinquendū ē cōſciētie ſue qa ex q̄ extrinſeca ſunt bona p̄ſumēdus eſt bonus aīm° iux̄ illō euāgelij ex fructib° eoꝝ cognoſcetis eos. j. de re. iur. i. c. eſtote. nā charitas non pōt ꝑ extrinſecas ꝓbatōes liqdari qꝛ ē fons ꝓprius cui alien° nō cōicat. i. extrneus in eo nō hitat. 2° dʒ itelligi ꝙ nō dʒ iſte cōpelli ad redeundūz qꝛ magis tenet̄ qs ꝓdeſſe ſibi q̄ʒ ſaluti alteri°. ē. n. charitas fons ꝓprius cui nō cōicat alien°. ¶ In gl. i v°. licētia. ibi de elec. cū i veteri. illud. c. facit in ꝯriuʒ qꝛ hēns regrē ꝯſiliuʒ tenet̄ debito tpe expectare rn̄ſū. h āt dr̄ ꝙ ſuffic̄ petē licētiā. Sʒ ſolue. nam h nō dr̄ ꝯriū ſm doc. ꝛ bn̄. debebit eīm iſte p° licentiā petitam debito tempoꝛe expectare rn̄ſū. ¶ Sʒ q̄ro ex glo. qd ſi platus deneget vel nō rn̄deat vel allegat cāʒ denegatōis iniuſtā. So. dic̄ Inn. ꝙ i caſib° iſtis ꝛ ſilibus poteſt ſbdit° icontinēti trāſire nō expectato alio tēpoꝛe. ex q̄ cōſtat de ꝓteruia denegatōne plati. ſʒ ſi platus allegaret aliquā iuſtā cām vel viſilem denegādi licētiam non dʒ ſbditus trāſire ſʒ iſtare apud ſupioꝛē. vt decernat an platus habeat iuſtā cām denegandi. ¶ In ea. gl. ibi cōſueuit dici ꝙ nō. nō. gl. vult. n. ꝙ lʒ ſbdit° teneatur petere licentiā. ſi tn̄ nō petijt reuocand° nō ē. ex q̄ iuſta cā mot° trāſiuit. ꝛ hāc opi. tʒ Gof. ē. c. ſane ꝛ facit mltū bn̄ ille tex. ꝓ hac opi. idē tenuerunt h Re. ꝛ Ab. ſʒ ꝯriā opi. tenēt gl. i. c. itelleximus de eta. ꝛ q̄li. ꝛ glo. in. c. mādam°. xix. q. iij. ꝛ ad c. ſane. Rndet̄ ꝙ loqt̄ diſpēſatie. vt ibi dixi. hāc opi. ſeqt̄ h Hoſt. Jo. an. ꝛ cōiter moderniores ꝑter Jo. cal. q diſtinxit an monaſteriū ad qō qs trāſiuit ſit ꝓuilegiatuʒ ꝓut h dr̄ in ꝑn. an non. ꝑ caſu dʒ reuocari. vt ꝓuilegiuʒ aliqd opet̄. ſcōo caſu ꝓcedit opi. ꝯria. ſʒ h opi. nō plʒ dn̄o Paſ. eius filio nec mihi qꝛ h ꝓuilegiū nō oparet̄ hūc effcm̄ vt pʒ ex lr̄a. Sʒ ꝓ opi. ꝯria vt iſte ſit reuocandus adduco rōez lr̄e dū dic̄ petēdā eē licentiā ne bonū obediētie ꝯtēnere videat̄. ſi ḡ ex nō poſtulata licētia p̄ſumit̄ ꝯtēnē bonū obediētie. ḡ nō pōt dici ꝙ iſtictu ſpūs ſci trāſiuerit. ſʒ potius p̄ſumit̄ cā leuitat̄. nā obediētia in religioſo ē vnū de ꝑncipalib° rl̄e. eo ḡ cōtēpto non ē aliqd boni p̄ſumendū. ꝛ ꝑ hāc lr̄am ꝛ ipi° rōe ꝯfūditur opi. Re. ꝛ Abb. h q dixerūt hāc licētiā petēdā ex debito honeſtat̄ ꝛ nō ex nec̄itate. ꝛ mouerūt ſe ex illis auctibus vbi ſpūs dei ē. Cōclude ḡ iſtū reuocandū ad ꝑmū monaſteriū. Et ex ꝑdcis ꝛ ex tex. nō. ꝙ vbi in aliq̄ cāu reqrit̄ licentia nō ſuffic̄ eā petē ex poſtfcō. ſʒ dʒ peti a ꝑnci°. qō nō. ¶ Et i fi. gl. dicunt tn̄ doc. ꝙ ſi ex trāſitu iſti° grauit̄ lederet̄ vel iſamaret̄ ꝑmū monaſteriū dʒ reſtitui ꝑ monaſterio. ꝓ h tex. iſte ibi i iacturā ꝛc. nā ſi eccl̄ia petit reſtitutōz cū grauit̄ ledit̄ i tpalib°. vt i. c. i. ō i inte. r̄ſti. foꝛti° dʒ r̄ſtitui cū ledit̄ in ſpūalib° ꝛ in alienatōe pſōe. Ego dubito an h decm̄ ſit veꝝ ꝑ rōnē lr̄e i fi. qꝛ charitas ē fons ꝓprius ꝛc. nō. n. ꝓpt̄ leſionē mōaſterij dʒ īpediri ꝓpoſitū diuinit° iſpiratū. nō tn̄ in ꝑtica decm̄ doc. qꝛ multū ſtringit iſtā lr̄aʒ. ¶ Ex gl. q̄ritur qd de abbate vl̄ alio plato exēpto nūqd poſſint trāſire ad r̄ligionē ſtrictioꝛē platur̄ dimiſſis petita licētia ꝛ nō obtēta. Hoſti. fuit i opi. ꝙ ſic ſ. vt opoꝛteat hr̄e licētiā ſic dr̄ i epō ꝛ h ꝓpt̄ vinculū plature. tu vide hāc qōez pleni° exaiatam i mercu. i rl̄a. cū ſi ſtat. li. vi. vbi Jo. an. ꝯcludit ꝙ ſi iſti plati iſeriores hn̄t ſupioꝛē citra papam ſuffic̄ petē licētiā lʒ nō obtineat̄. naʒ h lr̄a ponit ſpāle de epō. ḡ ſecus i platis iſerioꝛib°. ar. in. c. nōne. de preſū. ꝛ hec rō placet. pro hoc. xvi. q. vltima. ꝯgregatō. ſed ſi ſunt immediate ſbiecti pape nō pn̄t trāſire papa denegante. eo vero nō Rndēte valet tranſitus in eoꝛum preiudicium. papa tn̄ pōt illos reuocare ꝛ rationes vide ibi. ꝛ videtur ex ꝑdictis papam poſſe impedire ingreſſum religionis facit quod hēt̄ i. c. vnico. de voto. li. vi. ¶ Vlterius queritur quid in ſeculari clerico nunquid pōt intrare religionem non petita licentia ab epiſcopo. Inno. tenet ꝙ ſic. ſʒ ſi eccleſia grauit̄ lederetur eſſet reuocand°. ar. in. c. admouet. de renun. ꝛ. vij. q. i. c. ſi qui vero ¶ Ex glo. queritur pone petita licētia ꝛ nō obtēta ſubditus tranſiuit ꝛ profeſſus eſt i ſecūdo monaſterio. primus abbas pretendit tranſitum iniuſtum ꝛ vult eū reuocare dubitatur de duobus. ꝑmo q̄ actōe agʒ iſte abbas. ſecūdo apud quem debet iſte conſiſtere lite pendēte. circa ꝑmū dicit Inno. hic ꝙ poterit agere rei vendicatione ꝛ nota. hoc dictum ꝙ abbas poteſt vendicare monachum ſuū licet rei vendicatio non competat niſi dominio. vt in. l. in rem. ff. de rei

vendi. ſ3 dic ꝙ iſta eſt larga rei vēdicatio. ⁊ ꝯpetit ꝓ hoīe libero ſuppoſito alteri⁹ ptāti adiecta tñ cā. vñ ſicut pr̄ vēdicat filiū adiecta cā de iure romano. ita p̄lat⁹ vēdicat ſbditū adiecta cā d̄ iur̄ canonico ita le. ⁊ nō. in. l. i. §. ꝓ hac. ff. de rei vendi. ¶ Nūqd aūt marit⁹ poſſit vēdicare vxorē3 adiecta cā de iure diuino canonico vel ciuili plene dico in. c. illō. de p̄ſump. ¶ Itē ⁊ 2°. poterit agere iſte ſupior ꝯditōe ex canone. xix. q. iij. ſtatuim⁹. ¶ Itē ⁊ 3°. pōt implorare officiū iudicis Quo ad 2ᵃᵐ. q. dicit Inno. ꝙ ꝯſiſtit penes 2ᵐ monaſteriū cū ſit in poſſeſſione iſti⁹ ar. in. c. ex l̄ris. de ꝓba. ⁊. ff. de lib. cā. l. ordiata. cū ſi. q2 eſt in p̄ retinet poſſeſſionē. ⁊ ſi declarabit iſtū iniuſte migraſſe reducet ad p̄mū monaſteriū ſb cōpetēti cohertōe. al's aūt pſeuerabit in 2°. mōaſterio punito ſupiore de ſua ꝓterua denegatōe.

Veniens. Cōiuges religionē ꝓfitēdo adinuicē dimittere pñt al'r ſi ſe abiurāt ⁊ ñ ꝯtinēt illicitū eſt iuramētū. p̄ᵃ ps ponit petitōē3 mulieris. 2ᵃ ꝓuidet ⁊ iudicē dat ibi nos g̃. ¶ Nō. ꝓ ex iſto tex. ꝙ affinitas ꝯhit etiā ex illicito coitu potēs impedire ⁊ dirimere mr̄imoniū poſt ꝯctū cū affine ad h. c. diſcretōē3. j. de eo q ꝯgno. conſang. h impedimētū allegabat vir iſte dicēdo ꝙ p̄us cognouit amitā vxoris ſue. nā ſi h fuiſſ3 verā fuiſſet ꝯcta affinitas inter iſtū vir3 ⁊ oēs ꝯſanguineos mulieris cognite. vt in. c. qō ſup his. de ꝯſan. ⁊ affi. ſ3 h nō fuit ꝓbatū in iudicio nec ex. ¶ 2°. nō ꝙ pōt qs ſe facere includi in arto loco ad ꝑagendā penitētiā facit. c. q vere. xvi. q. i. ⁊ facit ꝓ his mulierib⁹ q̄ faciūt ſe includi rome in eccl'ia ſancti petri in artiſſimo loco ⁊ in h tenemēti iſtū tex. ⁊c̄. ¶ Nō vltio ꝙ marit⁹ ⁊ vxor ñ pñt cū iuramēto etiā ſine cā honeſta dimittere ſe abinuicē ꝓ h ho. tex. in. c. tua. ā. de iurīu. vbi lati⁹ dicet cū glo. Itē nō. ⁊ tene ſemp menti tex. ꝙ etiā vbi fuit volūtaria ſepatio mariti ⁊ vxoris pōt nihilomin⁹ h nō obſtāte alter ꝯiugū repetē etiā petēdo reſtitutōē3 q̄ d3 fieri nō admiſſis exceptōib⁹ ꝯcernētib⁹ ꝓpetatē mōaſterij. ⁊ hēs cauſ3 in q̄ ille q nō fuit ſpoliat⁹ pōt petere reſtitutionē. ſ3 diceres tu in q̄ actōe iſte aget. dicit Inn. ꝙ poterit implorare officiū iudicis vel intētare ꝯditōem h⁹ decre. plus etiā dicit ꝙ ſi alter ꝯiugū vellet redire ⁊ nō admittit pōt petere reſtitutōē3 ar. in. c. l̄ras. de reſti. ſpo. ⁊ dic hāc eē rōem marit⁹ ⁊ vxor nō pñt diſſoluere mr̄imoniū etia3 q̄ ad thoꝝ ſine legitima cā. vñ eo ip̄o ꝙ alt' vult redire ⁊ nō admittit intelligit ſpoliari q2 qſq3 retinet q̄ſi poſſeſſionē mr̄imonialē etiā in abſētia. ⁊ idē qō Inno. h ſenſit ſimpl'r glo. in. d. c. l̄ras. ¶ In glo. in. v̄. illicitū. ibi ꝓpt ꝯtinētiā nō ſemp iſtā glo. ꝙ marit⁹ ⁊ vxor etiā nō intrādo religionē pñt ſtādo in h ſecl'o viuere ⁊ ſepari q̄ ad thorū dūmō h faciāt ꝓpt ꝯtinētiā obſuādā. ſecus ſi ex ira vel ex indignatōe h faciant ſicut iſti fecerūt. vide ad mā3 glo. in. c. noſſe. xxx. q. i. ⁊ dicā poſt Inno. in. c. dudū. de ꝯuer. ꝯiu. Hoſti. tñ limitat h p̄ᵐ dictū qñ ꝯiuges ñ ſunt ſuſpecti de incōtinētia puta q2 iuuenes. nā tūc nō pñt ſe ſeparare ꝓtextu cōtinētie niſi ambo intrēt religionē. ar. c. cū ſis. ⁊. c. vxorat⁹. j. ti. ꝓx. qō ſat pl3. Et in glo. ſi. nō. hāc caudā glo. q̄ hñ nō ꝯtinuat ad p̄cedētia. ⁊ facit vt nullū iuramētū poſſit ligare eū q ſoluit vſuras q̄min⁹ peccatū vſurarij denūciet eccl'ie. idē ſentit glo. in. c. ad nr̄a3. el. ij. de iurīu. plen⁹ dico in. c. i. e. ti. ¶ In glo. in. v̄. ꝓfatā. in ſi. h glo. vr̄ difficilis iuuenib⁹. ſ3 ꝓ declaratōe oppo. de. c. ſignificaſti. de diuor. vbi maritus nō artat ad recipiēdū vxorē. ſ3 h mulier cōmiſit adulteriū. q2 illicite trāſiuit ad 2ᵃ vota. g̃ marit⁹ nō debat ꝯpelli ad recipiēdū eā. So. ꝯtrium ꝓcedit qñ alt' tm̄ fuit adulterat⁹. ſ3 h vterq3 fuit adulterat⁹. ⁊ ſic vn⁹ nō pōt obijcere ꝯ aliu3 c. pe. ⁊ vlti. de adulte. vñ h hēbat locū illud tritū ꝓuerbiū nil tu mihi nec ego tibi. nā cathelina ⁊ cetegh⁹ fuerūt ambo ciues romani ⁊ ſotij cuiuſdā ꝯiuratōis. nā ambo ꝯſpirauerūt ꝯ vrbem. vt hētur plene in ſaluſtio catelinari. ⁊ in inuectiua Ciceronis ꝯ catelinā q̄ſi dicat glo. ꝙ ſicut iſti ñ poterāt adinuicē ſibi improperare delictū ꝯſpiratōis. ita nec iſti ꝯiuges delictū adulterij. In gl'. ſi. in ſi. Jo. an. dixit glo. ꝓcedere ſi iſta vxor aſtrixiſſet ſe voto. ſ3 lati⁹ Inno. diſcutit hūc articulū ⁊ multū variat ⁊ p̄ vr̄ velle ꝙ inuita cōiuge nō pōt iſte marit⁹ intrare religionē. ⁊ ſic d3 intelligi qñ vxor nō ꝯdicit. poſtea Inno. vr̄ trāſire ad aliā opi. dicēs ꝙ ea inuita pōt religionem intrare. q2 ex q̄ mulier iurauit nō d3 audiri ꝯ iuramētū ſuū ex pſona ſua. ar. c. ſi vero. de iurīu. ſ3 h fuit audita in fauorē mariti. vt marit⁹ eriperet a peccato adulterij in q̄ iacebat h opi. mihi ñ pl3. q2 iuramētū illud fuit illicitum q2 nō pñt ſe marit⁹ ⁊ vxor abiurare ex cā inhoneſta. vt ē tex clar⁹ in. d. c. tua. de iurīu. Ideo ſic ꝯcludo ꝙ aut iſta mulier faciēdo ſe includi ad pniā3 agēdam emiſit votū ꝑpetue ꝯtinētie ſaltim ex ꝓpoſito ⁊ tūc ꝓcedit dictū glo. nā q̄ ad ſe valuit votū. vt in c. qdā. j. ti. ꝓx. ⁊ ſic nō pōt reſiſtere marito volēti intrare religionē. aut nullū votū emiſit ⁊ ꝓcedit p̄ᵃ opi. Inn. vt ea inuita ñ poſſit marit⁹ intre religionē. q2 illa ſepatio nō valuit. vt in. d. c. tua

Consulti. Qui ad mōaſterium ꝯuertit ſumēdo habitū nouitij pōt. j. tp̄s ꝓbationis redire ad ſecl'm. niſi appareat eum vitā voluiſſe mutare oīo. Cōis diuiſio. 2ᵃ ibi l3 in quo diſtinguit duo membra. ſecūdū ibi aut ſi. ¶ Primo nō ex iſto tex. ibi nouitij ꝙ eſt dare habitū diſtinctu3 nouitioꝝ ab habitu pfeſſoꝝ in quibuſdam tñ locis habitus eſt indiſtinctus. q2 idem datur nouitijs ⁊ pfeſſis. in quibuſdam vero habitus eſt indiſtinctiſſimus. q2 nō ſolum profeſſi ⁊ nouitij eo vtuntur. ſed etiam ducentes cōmunem vita3 cum eis vt eſt tex. in. c. i. e. co. ti. li. vi. ⁊ vide ho. glo. in cle. eos. eo. ti. ¶ Secundo nota ex h

⁊ ex tex. ꝙ lʒ i rl̃a ſci bñdicti expreſſe non caue
atur de habitu nouitij tñ pôt aſſignari cert⁹ ha-
bitus ꝑ nouitijs ex ↄſuetudine vel ſtatuto reli-
gionis. imo i iure dubitaꝛ vtꝝ qs debet expiri
religionē i hitu ſeclari. vt nō. i. c. ſup eo. ſ. e. vbi
dixi. ¶ Nō tex. ſaꝛ nōbilem ꝙ habit⁹ nouitio-
rum ſeu ipſius aſſumptō cū ꝓpoſito mutādi vi-
tā ⁊ relinquēdi ſeclm obligat quē religioni ſal-
tē i gn̄e vñ nō pôt ápli⁹ redire ad ſeclʒ An aũt
iſte ſit ver⁹ monach⁹ vt nō teneat mr̃io᷑ poſtea
ↄtū ⁊ ē difficil' qō. ⁊ nō. Jnn. ſētit ꝙ mr̃io᷑ nō
teneat ⁊ ꝑ ↄn̄s ꝙ iſte ſit ver⁹ religioſus. moueꝛ
q2 illō ꝓpoſitū mutādi vitā cū ſit qōdā votū ſo-
lēnizatū ꝑ ſuſceptōeʒ illi⁹ hit⁹ ⁊ clari⁹ h̄ tenent
Hoſti. ⁊ Gof. Dicūt. n. Hoſti. ⁊ Vicen. ꝙ ſi iſte
hũiſſet vxorē icognitā potuiſſʒ illico vxor alteri
nubē q̃ſi ꝑ h̄ ꝓpoſitū ſolēnizatū cū ſuſceptōe illi
us hitus fuerit diſſolutū ipm mr̃imoniū nō cō-
ſũmatū ac ſi vē r̃ligiōeʒ fuiſſʒ ꝓfeſſus. ⁊ dic̃ Jo.
an. h̄ ſaꝛ ꝓbari expſſe in. c. beneficiuʒ. j. eo. ti. li.
vi. vbi tex. dicit bñficiū illius q ſuſcepit hitū no
uitioꝝ poſſe alti ↄferri ſi appet euidenꝛ eū volu
iſſe abſolute vitaʒ mutare. ſiſe dicit Jnno. in eo
qui renunciauit ſeculo recipiendo habitum re-
ligionis vel ſi renunciauit ꝓpijs vel emiſit votū
ↄtinētie. ſec⁹ ſi voluiſſʒ nō ↄmedē carnes vel fa-
cere aliquā abſtinentiā. nā h̄ caſu ꝑ ſuſceptōem
hit⁹ nouitioꝝ nō ſolēnizareꝛ votū. ⁊ ſic ſenſit in
effectu ꝙ votū alt⁹ ex tribus ſbalib⁹ regule ſo-
lennizaꝛ ꝑ ſuſceptōem hit⁹ nouitioꝝ. vt ſic am-
pli⁹ redire nō poſſit ad ſeclm. ⁊ cū hac opi. tran
ſit h̄ Jo. an. ⁊ fere oēs ſcribētes pter dñm Car.
q tʒ iſtos nō eē veros r̃ligioſos q̄zq̄ʒ nō pñt re
dire ad ſeclʒ ⁊ ꝑ ↄn̄s mr̃ioniū nō teneret ↄtuʒ
ꝑ iſtos. moueꝛ q2 ꝑ ſuſceptionē h⁹ hit⁹ nō fit ꝓ
feſſio tacita vel expſſa ḡ votū non eſt ſolēnizatū
q̄ ad dirimēduʒ mr̃imoniū poſtea ↄtū. vt in. c.
i. de voto. li. vi. ⁊ ita refert ſe cōſuluiſſe in facto.
nō ob. c. nō ſolū. e. ti. li. vi. vbi ē tex. mltū ſtrigēꝛ
i mā. q2 eq̄pat ꝓfeſſuʒ tacite vel expſſe ⁊ iſtuʒ q
ꝓpoſuit vitā abſolute mutare q2 ille tex. ſolum
eq̄pat q̄ ad hoc vt neuter poſſit redire ad ſeclm
vñ fatēdū ē iſtū de q̄ q̄riꝛ nō poſſe ſine piclo aīe
redire ad ſeculū. ſʒ dʒ itrare religionē ſaltēʒ la-
xiorē vt h̄ i fi. tñ ꝑ h̄ non ſeq̄ꝛ quin mr̃imonium
ↄtum teneat lʒ pn̄ia ſit ſibi imponenda de trā-
greſſione voti. tolliꝛ enim p̄mū votū tam̄q̄ʒ ſim
plex ꝑ mr̃imoniū ſequēs tanq̄ʒ ꝑ fortiuſ viculū
vt i. d. c. i. ⁊ fač i ſili. c. pe. j. e. li. vi. hec opi. mihi
ſaꝛ placet. ⁊ adduco vnā rōeʒ ad quā nō video
Rnſū. votū nō ſolēnizaꝛ. vt. ſ. dixi q̄ ad dirimē
dū mr̃imonium poſt ↄtū niſi ꝑ ꝓfeſſionem ex
pſſam vel tacitā fcāʒ alicui de religionib⁹ appro
baꝛ. vt i. d. c. i. de voto. ſʒ certuʒ ē ꝙ iſte q ſuſce-
pit hituʒ nouitioꝝ nō fecit hāc ꝓfeſſionē ḡ nō ē
votū ſolēnizatū. minor ꝓbaꝛ q2 ꝓfeſſio non pôt
fieri ſine cōſenſu monaſterij ⁊ ↄuerſi. vt in. d. c.
ad aplicā. ſ. e. nā dʒ vt iteruēniat cōſenſus illi⁹
q pt iſtū icorpoare religiōi. vt dixi i. c. porrectū
ſ. e. ſʒ monaſteriū dādo hitū nouitioꝝ nō itēn-
dit iſtū recipe ad ꝓfeſſionē imo vult expiri mo-
res ꝑus ḡ nō pt dici iſtuʒ feciſſe ꝓfeſſionem ex
illo ꝓpoſito. cū iſta ꝓfeſſio ſit q̄dā q̄ſi ↄtus ⁊ in
de oriaꝛ reciproca obligatō nō pôt cōſiſtere ex
pte vni⁹ tñ. l. i oibus. la. 2ᵃ. ff. de act. ⁊ obli. ⁊. l.
labeo. ij. ff. de v̄. ſig. optie facit. c. ſit ibi abñti. de
p̄bē. li. vi. hinc nō tex. i. c. nō ſolum. p̄allꝛ. ponit
iſtū caſum de quo queriꝛ ſepatū ab eo i q̄ qs fe
cit ꝓfeſſiōeʒ expſſā vel tacitā. ex h̄ ēt iſerꝛ ꝙ iſte
ñ ſit v̄us religioſus exq̄ ꝓfeſſio ſua tacite vꝛ ex-
pſſe nō fuit recepta a ſupiore. vt i. d. c. ad aplicā
ſ. e. a ↄrio ſeſū. Cōclude ḡ ꝙ iſte de q̄ queriꝛ et
cōſiles nō ſũt veri religioſi. ſʒ peccāt mortaliter
ſtādo i ſeculo ⁊ nō intrādo religionē exq̄ ꝓpo-
tū hūerunt mutādi ꝑpetuo vitā. rō q2 ex tali ꝓ-
poſito vꝛ deo vouiſſe ⁊ ſic venit ↄ votuʒ ſtādo i
ſeclo nō tñ obligaꝛ ad intrādū eandē religionē
ſʒ pôt intrare laxiorē. vt h̄ nōnꝛ ꝓbaꝛ. h̄ ꝓcedūt
cum quis ſuſcepit hitum nouitioꝝ. ¶ Sʒ dubi
taꝛ qd de eo q recepit hitum ꝓfeſſoꝝ infra ānuʒ
ꝓbatōis. dubiū ē nōbile ⁊ cauſaꝛ ex. c. nō ſolum
⁊. c. ↄſtōnem. j. eo. li. vi. vbi dꝛ ꝙ talis obligatur
religioni in gn̄e ⁊ nō in ſpē. ⁊ ſic vꝛ ꝙ cum non
ſit interim monach⁹ alicui⁹ monaſterij. ſʒ dʒ cō
pelli ad intrādū aliquā religionē ſi interim con
trahat tʒ mr̃imoniū. Sʒ ↄrium tʒ Jo. an. i. c. cō
ſtitutōeʒ. ⁊. c. vnico. de voto. li. vi. ⁊ Spe. i ti. de
ſta. reg. v̄. xliij. moneꝛ Jo. an. ⁊ bñ q2 iſte fecͣ ꝓ
feſſionē tacitā i certa religione. vñ lʒ ex certa cā
nō obligeꝛ alicui religioni in ſpē tñ ꝓfeſſus fuit
in ea religione approbata. Et ex hac rōe pôt i-
ferri ad id qō. ſ. dixi. ↄ Jo. an. hic ⁊ Jnn. ꝙ cū
iſte qui ſuſcepit habituʒ nouitij nō fecerat ꝓfeſ-
ſionē ḡ non poteſt dici religioſus nec debet ipe
dire mr̃imonium ſequens. ⁊ hec nō. q2 ſunt q̄ti
diana. ¶ Jn glo. iij. ibi vꝛ hēre locū. vult ḡ gl.
ꝙ hoc. c. hodie corrigatur per. c. ſtatuimus. qō
non procedit. non enim corrigitur. ſed declara-
tur. vel dic ꝙ illud. c. procedit quo ad eccleſiaʒ
quia eccleſia non compellit ipſum niſi euidēter
appareat ꝙ voluerit vitam mutare. ſed quo ad
iſtum ingreſſum non eſt neceſſe ꝙ appareant h̄
ſigna. nam ipſe ſibi conſcius eſſe debet vtrum
propoſuerit mutare vitam vel nō. ⁊ ſic proprie
loquitur iſte tex. ¶ Jn glo. in v̄. ſeculariter. in
fi. vult glo. ꝙ iſte poteſt ſe conformari alijs ſe-
cularibus ex quo non propoſuit vitam mutare.
ſed non debʒ viuere diſſolute. ex quo inferunt
doct. ꝙ veſtes ſeculares poterit deferre. naʒ re
gula regula benedicti diſponit vt in eo habitu
quo intrauerūt redeant. vt i. c. ſup eo. ſ. eo. di-
cit tamen Jo. an. ꝙ ſi p̄ veſtes erāt nimis laſci-
ue honeſtum eēt vt illas diſponerent in ſignuʒ
antique religionis ar. in. l. ſeruos. C. de queſti.
ego puto hec omnia ꝓcedere ex honeſtate ⁊ ñ
ex debito q2 in nullo obligatur iſte vltra alios
ſeculares. ſed exhortatiē fuit dictū vt nō viuat
ſeculariter. ¶ Jn glo. i v̄. remanere. ibi q tñ h̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cōditōe ₇c̄.nō. glo.nā ſentit ꝙ ibi intraſſet cū ꝓpoſito mutādi vitā nō valeret mr̄imoniū poſtea ꝯctū ₇ ſic ſentit illā opi. Jnno.₇ ſeq̄ciū de q̄.ſ.₇ dic latius.vt.ſ.dictū eſt. ❡ Jn glo. ſi.in fi.₇ h̄ vltia opi.ꝓbaẜ hodie.j.e.ſtatuim⁹.₇ in.c.nō ſolū.j.co.li.vi.vbi recipiēs nouitioꝝ habitū liberꝑ pōt.j.annū ad ſeculū redire niſi appareāt ſigna euidenẜ ꝙ voluiſſet abſolute mutare ſeculū puta q₂ ipſemet fuit cōfeſſus vel nūc ꝯfiteẜ.vt dicit Jnno.₇ Hoſti.j.co.c.ſtatuim⁹.vel dimiſit bn̄ficiū ſuū vel fecit teſtm̄ vel quid ſile. vt nō.in.d.c.nō ſolum.li.vi.

Poſtulaſti Qui infra annū ꝓbatōis n̄ facta ꝓfeſſiōe redit ad ſeculū licite pōt ad ordies ₇ bn̄ficia ꝓmoueri h̄.d.Cōis diuiſio.z^a ibi nos. ❡ Nō p̄ ꝙ ſcedēs d̄ religiōe infra annū ꝓbatōis nō inhabilitaẜ ad ordines ₇ bn̄ficia ſecularia.ſ₃ illa pōt licite poſſidere ſicut glib₃ alius cleric⁹ ſecularis. ❡ S₃ q̄ro qd ſi iſte ꝓpoſuit abſolute mutare vitā nūgd poſſit ꝓmoueri ad bn̄ficia ſecularia. ❡ Jn h̄ dubio diſtinguerē ꝙ aut illo t̄pe voti vl̄ ꝓpoſiti erat maioꝛ.xiiij.annis ₇ tūc nō pōt habere in ſeculo bn̄ficium ſine bn̄ficia immo eſt ꝯpellēdus intrare religionē vt j.c.ꝑx.in fi.aut erat minoꝛ ₇ tūc libere pōt promoueri.q₂ an̄ pubertatē nō obligaẜ qs ad votū religionis.vt in.c.ad nr̄a₃.ſ.co.₇ clar⁹ in.c.i.j.co.li.vi.vbi dr̄ ꝙ etiā ſi exp̄ſſe fecerit ꝓfeſſione₃ nō obligaẜ niſi maioꝛ fact⁹ ratā hēat illā ꝓfeſſionē exp̄ſſe vel tacite ꝑ delatōe₃ habit⁹ infra annū ꝯtinuū. ❡ Jn glo.ibi ₇ iura intellige de Jnno.iij.h⁹ decretalis auctoꝛe.q₂ in hac.q.rn̄det hos pueros nō miniſtrare poſſe rite in illis eccl̄ijs ſi malicia ſupplebat etatē q₂ intrādo religionem ſimpl̄r ſine ꝓteſtatōe vl̄ abſolute vitam voluiſſe mutare.ſ₃ h̄ verba fuerūt ſblata in cōpilatōe h⁹ voluminis.q₂ ꝑ ea fouebanẜ due falſe opi.ꝑma opi.Hug.q voluit ꝙ malicia ſuppleret etate₃ q̄ ad ingreſſu₃ religiōis.c⁹ ꝯriū tenēt cōiẜ doct.₇ videẜ ꝓbari in.c.ad nr̄a₃.ſ.e.vbi reqriẜ ꝙ ann⁹ xiiij.ſit ꝯplet⁹.ad idē.c.i.co.ti.li.vi. Nec obſt.qd̄ dr̄ de mr̄imonio carnali q₂ nō tm̄ qs obligatur in illo ſicut in ingreſſu religiōis ꝑ h̄.c.q₂ in inſulis.ſ.co.vbi ꝓpt̄ durā obſuātiā reqriẜ etas xviij.annoꝝ ₇ ſic ingreſſus religiōis nō ꝓcedit pari paſſu cū ꝯctu mr̄ionij.nō ob.ꝙ doli capax ſe pōt obligare diabolo.nā diabol⁹ nō q̄rit deliberatōe₃ hoīs ſ₃ caſum.nā ſemꝑ parat inſidias ad hoīes callide decipiēdū vt dicit tex.j.c.viſis xvi.q.ij.ſ₃ de⁹ q nemini inſidiaẜ q̄rit deliberatōe₃ vult.n.militē volūtariū.vt in.c.nō eſt.xv.q.i.vn̄ apl̄s q̄ nō cepit deliberet q̄ ingreſſa eſt pſeueret.vt habeẜ trāſumptiue xxij.q.i.c.nuptiaꝝ ₇ de h̄ arti.vide qd̄ nō.xx.q.i.in ſūma ₇.c.cum viꝝ.ſ.co.₇ glo.ho.in cle.eos.e.ti.₇ in h̄ tene ſꝑmēti iſtā glo.z^a opi.falſa q̄ fouebaẜ ꝑ illa verba Jnno.eſt q₂ ex illis inferebaẜ ꝓteſtatione₃ foꝛe neceſſariam in aſſūptōe habit⁹ nouitioꝝ qd̄ falſu₃ eſt vt in.c.ſtatuim⁹.j.co.₇ in.c.nō ſolū.co.ti.li.vi.

Ex parte. Qui vl̄ annū poꝛtat habitū monachalē i mōaſterio vbi ſunt habit⁹ diſtīcti cēſeẜ ꝓfeſſus.h̄.d.Cōis diuiſio.z^a ibi ideoq₃ Nō p̄ ꝙ monaſteria ſbſunt ep̄o loci de iure cōi ad h̄.c.abbates.xviij.q.ij.₇.c.mōaſteria. ❡ Nō z^o. ex h̄ ₇ ex tex.ep̄m poſſe ꝯpellē religioſos ad ꝯfitēdū exp̄ſſe ₇ ad carētiā ꝓꝑi ₇ alias obſuātias reglares. ❡ Ultio nō ꝙ habit⁹ mōachal' h₃ votū ānexū.nā ſine exp̄ſſa ꝓfeſſiōe qs cēſeẜ religioſus ex delatōe habit⁹ qd̄ intell'e vt.j.ſbijcia₃ Jn glo.ſi.in fi.dic clar⁹ cū q̄riẜ an ex aſſumptione ₇ delatōe habit⁹ qs debeat cēſeri ꝓfeſſus. eſt enī triplex habit⁹ gdā diſtinct⁹ vt q₂ alio habitu vtunẜ nouitij.alio ꝓfeſſi.ali⁹ idiſtict⁹ vt q₂ ꝓfeſſi ₇ nouitij vtunẜ eodē habitu.gdā eni eſt indiſtinctiſſim⁹ vt q₂ nō ſolū nouitij ₇ ꝓfeſſi ſ₃ etiā ducētes cōe₃ vitā cū eis d̄ferūt eūdē habitū. ₇ potes ponere exēplū i iſtis ſrib⁹ ſcti antonij vl̄ in alijs q ſolū deferūt crucē in pectoꝛe. ❡ Primo caſu cū habit⁹ ē diſtict⁹ ſbdiſtigue.nā q̄dā ē diſtictio latēs.vt q₂ habit⁹ ꝓfeſſoꝝ ſolū bn̄dicit.q̄dā eſt diſtinctio patēs vt in coloꝛe ſciſſura ſeu foꝛma.p̄ caſu deferēs illū habitū in religiōe ꝑ ānū ip̄o facto cēſeẜ ꝓfeſſus ſi erat maioꝛ.xiiij. ānis. vt eſt tex.in cle.eos.e.ti.₇ ſic eſt caſus in q̄ delatio habit⁹ nouitioꝝ obligat quē religiōi.j.ānū.z^o. caſu cū diſtictio eſt patēs mō p̄dcō nō obligaẜ religioni q̄₃tocūq₃ t̄pe talē habitū qs defert.ar.in cle eos.₇ in h̄ caſu intell'e dcm̄ Jnno.₇ Abb.q dicūt h̄ eē ꝙ ſi quis per.xx.annos defert talē habitū nō cēſeẜ ꝓfeſſus.₇ dicit Ab.ſe vidiſſe ſuꝑ h̄ l'ras abſolutoꝛias pape.z^o. caſu p̄ncipali cū habit⁹ eſt indiſtict⁹ ꝓcedit p̄ncipl̄r h̄ l'ra vt deferēs ꝑ ānū cēſeaẜ ꝓfeſſus nec ꝓcedit ꝓteſtatio in ꝯriu₃ vt in.c.i.co.ti.li.vi.idē dic in 3°. caſu cū habit⁹ ē idiſtictiſſim⁹ dūmō fuerat aſſūpt⁹ a maioꝛe xiiij ānis.nā ſi a mioꝛe n̄ obligaẜ q₂ pōt p̄ſumere illū habitū poꝛtare ſicut alij q nō ſūt religioſi. ſ₃ ducūt vitā cū religioſis ꝓbaẜ in.c.i.e.ti.li. vi. ₇ dic pleni⁹ vt ibi nō.₇ in.d.cle.eos.e.ti.vbi vō habit⁹ ꝓfeſſoꝝ eſt diſtict⁹ tūc ꝑ ip̄ius delatōe₃ ꝑ triduū ſciēter factā cenſeẜ qs ꝓfeſſus.ſ₃ obligaẜ religioni in gn̄e ſi talē habitū aſſumpſit infra ānū ꝓbatōis.vt in.c.ꝯſtitutōem.§.i.e.ti.li.vi.

Statuimus Jnfra ꝓbatōis annum libere qs redit ad ſeculū niſi profeſſionē fecerit tacite vel exp̄ſſe vl̄ appareat eu₃ vitā mutare voluiſſe.h̄.d.p̄. z^o. dic ꝙ ad h̄ vt dignoſcanẜ nouitij a ꝓfeſſis d₃ habit⁹ ꝓfeſſoꝝ bn̄dici in locis vbi habit⁹ nō eſt diſtinctus. duo ſunt dicta.z^m ibi nihilomin⁹.z^m ſubdiuidiẜ. primo ſtatuit.z^o. excipit.ibi niſi.3°. reſpōſione₃ ſubdit ibi ꝙ cum. ❡ Nō p̄mo regulam ₇ quatuoꝛ caſus exceptos.regula enim eſt ꝙ nouiti⁹ pōt libere redire ad ſeculū infra annū ꝓbatōis.₇ pōdera.v̄.libere ex quo infert ꝙ de neceſſitate nō

teneaꝛ petere licẽtiã ab aliq̃.nã ꝺ ſignificato h⁹ verbi libere ẽ.vt nõ reqraꝛ alicui⁹ licẽtia.vt nõ. i.c.lʒ epõs.de pbẽ.li.vi.ꝛ in.c.de multa.eo.ti.ad h̄ tene mẽti iſtũ tex.q nõ ſolet ad h̄ allegari ǵ nõ põt dici nouiti⁹ fugitiu⁹ ſi receſſit a monaſterio ſine licentia abbatis dũmodo nihil abſtulerit a monaſterio. Caſus excepti ſũt q̃tuoꝛ. pꝛimus ſi ꝓfeſſionẽ fecerit īfra ãnũ.hũc tñ caſuʒ diſtingue ꝓut hr̄ i.c.cõſtõneʒ.§.i.ꝛ.c.nõ ſolũ.e.ti.li.vi. 2⁹ ẽ ſi infra annũ ſuſcepit hitũ ꝓfeſſoꝛuʒ.vt i.ꝺ.c.cõſtõneʒ. 3⁹ caſus ẽ ſi euidenꝛ apparuit eũ abſolute voluiſſe vitã mutare.ꝛ intellige hũc caſũ ꝓut plene dixi.ſ̃.eo.i.c.ꝯſulti. 4⁹ caſus colligiꝛ a ꝯ̃rio ſēſu vt poſt ãnnũ nõ poſſit redire ad ſeculũ.iſte caſus ꝓcedit itelligẽdo qñ hitus nouitij nõ eẽt patenꝛ diſtinctus ab hitu ꝓfeſſi. nã ſi eẽt patenꝛ diſtict⁹ põt redire ad ſeculũ ẽt p⁹ ãnũ.vt dixi.ſ̃.c.ꝓx. ¶ Itẽ nõ valẽ cõſuetudinẽ vt hit⁹ nouitij nõ diſtiguaꝛ ab hitu ꝓfeſſoꝝ ex q̃ colligi põt ꝙ iuſte põt nouitio dari hitus religionis. ¶ Ultio nõ ꝙ vbi nõ ẽ diſtictõ hit⁹ debẽt bñdici veſtes q̃ danꝛ ꝓfeſſis nõ ãt ille q̃ danꝛ nouitijs. In gl.i.ibi.j.ãnũ dic lati⁹ ꝺ iſto hitu an ꝛ qñ obliget.vt.ſ̃.dixi i.c.ꝓcedẽti. ¶ Et i fi.gl.tene hãc opi.vltimã q̃ ẽ hodie appꝛobata p.c.bñficiũ.j.eo.li.vi.ꝛ ſati glo.ponit diuerſitatẽ inꝛ mr̄imoniũ carnale ꝛ ſpñale.nã in carnali nõ põt qs fuire p aliũ merito ſtatuiꝛ ẽmin⁹ breuioꝛ.vt i.c.ex publico.j.ti.ꝓx.ſʒ i ſpñali poteſt qs fuire p ſbſtitutos iõ dʒ auferri bñficiuʒ ãni idultũ a iure. Sʒ q̃rit h̄ Hoſti. qd de alijs bonis põe ꝙ aliq̃ donauit vel legauit añ igreſſũ nũqd illa bona recipiet ſi īfra ãnũ egrediaꝛ. Rndet ꝙ ſi fec̃ ꝓteſtatõem ꝙ intẽdebat ꝓbare regulã recupat illa bona q2 vr̄ donaſſe cã moꝛt ꝛ ſic cã nõ ſbſecuta recupat bona. ar.in.l. moꝛt cã.ff.ꝺ dona.cã moꝛ.facit.l.nõ oĩs.ff.ſi cer.pe. Si võ non fecit ꝓteſtationem nõ ẽ querenduʒ de recupatõe q2 p̃ſumiꝛ ꝙ abſolute voluit vitã mutare exquo p̃us diſpoſuit ꝺ bonis ꝛ hec nõ. ¶ In glo.in v̄.euidenꝛ.ibi dicat vel faciat nõ. gl.ꝛ idem vult h̄ Inno.dicẽs ꝙ ſi iſte fuit ꝓfeſſus vel nũc cõfitetur ꝙ aſſumpſit vel aſſumere vellet hitum nouitioꝝ aĩo mutãdi vitaʒ ſufficit hoc.idẽ dic ſi fecit p̃us teſtm̃ vel donatões.vt ſ̃.dixi.vel reſignauit bñficiũ ſuũ vel q̃o ſimile.

De religioſi.

Religioſi fugitiui ꝛ dannatiʒ ſũt regrendi ꝛ cogendi vt ad monaſteriũ reuertanꝛ.h.ꝺ.diuidiꝛ.p̃ poniꝛ cõſtitutõis cã.2⁹ ꝯſtitutõ ſbmittiꝛ.ibi ſtatuim⁹.q̃ dno facit.p̃ ꝓuidet circa eiectos ꝛ fugitiuos. 2⁹ circa iobediẽtes.ibi ſi võ. ¶ Nõ p ꝙ religioſi faciũt capl̃a gñalia ſeu ꝓuĩcialia.qõ itellige ſm id qõ hr̄ i.c.i ſingul̃.j.de ſta.rl̃a.ꝛ i tali caſu cõſtituunꝛ aliq p̃ſides de qb⁹ logꝛ iſta lr̃a. ¶ Nõ 2⁹ ꝙ huiuſmõi p̃ſidẽtes hñt ptãtẽ excõicandi. ¶ Nõ 3⁹ ꝙ abbas gñalis ſiue pꝛioꝛ generalis hʒ ptãtẽ excõicandi tam abbates q̃ʒ inferioꝛes toti⁹ oꝛdinis ꝛ intelligiꝛ lr̃a ſʒ ꝯſuetudineʒ ſeu ſtatuta quoꝝdã religioſoꝝ q ab oliʒ vniuerũt ſe faciẽdo vnũ caput ſup totã religionem.vt eſt videẽ i ciſterciẽſib⁹ ꝛ cartuſiẽſib⁹. ſʒ de iure cõi qõlibet mõaſteriũ hʒ regimẽ de p ſe nec abbas ſbijciꝛ alĩi abbati.ſʒ epõ loci.xviij.q.ij.abbates ꝛ.c.monaſteria. Itẽ nõ vnum hodie ꝓuiſum p hãc ꝯſtõeʒ ꝯ̃ vel ſup̃ rl̃am religioſoꝝ.nã in certo caſu fugitiui ꝛ eiecti nõ debẽt recipi ãplius i eiſdẽ monaſterijs.pone exẽplũ i oꝛdine ſci bñdicti.nã ter fugiẽs nõ ẽ ampli⁹ recipiend⁹ ſʒ iſte tex.ꝓuidet ne hẽat occaſionem vagãdi ꝙ recipiaꝛ i ꝓpõ monaſterio nõ tñ ꝙ viuat cũ alijs.ſʒ ſtabit in arto loco vt i ergaſtulo ſeu i arta camera. ¶ Ultio nõ ꝙ abbas põt excõicare monachũ ꝛ qõ pl⁹ ẽ põt facẽ denunciare excõicatum ab ecclia ꝛ p̃laꝛ ſi ẽ fugitiu⁹ ꝛ remanet ex̃ monaſteriũ.ſʒ q2 h̄ fit mẽtio de fugitiuis ꝛ eiectis. qs dicaꝛ fugitiuus. So.dic h̄ ſm Io.an. fugitiuuʒ eẽ q moꝛaꝛ ex̃ mõaſteriuʒ ꝛ celat ſe ſuo abbati. ꝓ h̄.l.qd ſit fugitiu⁹.ff.de edi.edic.ꝛ dic vlẽ eũ ꝙ coꝛpõ ꝙ religioſus recedit a mõaſterio.ꝛ nõ ẽ ſb obidiẽtia p̃lati ẽ apoſtata.nõ. Inn.in.c.fi. de renũ. Quid ãt ſi itrat aliud monaſteriũ. dic vt nõ.i.c.ex pte.ꝛ tẽp.oꝛ.ꝛ.c.iohãnes.ſ̃.e.Eiectus võ vr̄ q a ſuo ſupioꝛe fuit eiect⁹ a monaſterio culpa ſua foꝛte exigẽte. ¶ 2⁹ q̃riꝛ qd ſi fugi vel eiect⁹ acq̃d acquirit ex̃ monaſteriũ.dic rn̄ſpectu fugitiui ꝙ aut nõ mutat ſtatũ.ꝛ tunc acq̃rit monaſterio.vñ abbas põt eũ vẽdicare cũ oĩb⁹ acq̃ſitꝭ ſicut ſuus acq̃rit dño.vt ẽ caſus i.ꝺ.c.abbates.vide Inn.i.c.cũ oliʒ.j.de p̃uil̃.fac̃.l.i. et l.poſſideri.ff.de acq.poſſ. Aut mutat ſtatũ et h̄ põt dupl̃r ꝯtingẽ aut ꝓmouetur ad eccleſiã ſecularẽ aut itrat aliud monaſteriũ.p̃ cãn ea q̃ acq̃rit intuitu eccleſie cedũt eccl̃ie.vt i.c.cũ i officijs. de teſta.ꝛ i.c.relatũ.e.ti. Aut acq̃rit intuitu pſone ꝛ acq̃rit monaſterio.q2 remãſit mõach⁹ ſui monaſterij.ex q̃ non fuit legitie ꝓmot⁹ ad eccleſiã ſecularẽ.ſec⁹ dic ſi fuiſſet legitime ꝓmot⁹.nã tunc nullã hʒ cõionẽ cũ monaſterio.xvi.q.i.c.ne ꝓ cuiuſlibet.ſʒ acq̃rit ipſi eccleſie ſeculari ad quã legitie fuit ꝓmotus.xviij.q.i.c.i. Aut dubitaꝛ vtꝝ acq̃ſiuit intuitu pſone aut eccl̃ie. ꝛ tunc recurrẽdũ ẽ ad cõiecturas vtꝝ habuerit a ꝓpinquo aut ab ex̃neo.vt i.c.requiſiſti.ꝺ teſta.ſi vero intrauit aliud monaſteriũ ꝛ tunc aut min⁹ legitime.ꝛ reuocatur cuʒ oĩbus acq̃ſitis.vt in.c.iohannes.ſ̃.eo.aut tranſiuit legitime ꝛ ea q̃ acquirit ante ingreſſũ ſecundi monaſterij cedunt p̃ monaſterio q2 añ igreſſũ ſecũdi remãſit mõachus p̃mi monaſterij.ar.xxi.q.ij. ſi quis iã. qõ procedit ſm docto.etiam ſi habuiſſet licentiam intrandi aliud monaſterium. quod nota. ſed poſt ingreſſum ſecundi acquiritur ſecundo monaſterio.ar. in dicto.c.ſi quis iam. et dcõ.c.i. Circa eiectos vero dic vt nõ.in.c.i.j.de lãgui. ꝛ i.ꝺ.c.abbates.xviij.q.ij.vide quod dixi in.c.ſicut nobis.ſupꝛa eo. ¶ Sed quero circa p̃dcã

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

q꞉ tex.loqᷓ de p̄ſidētib⁹ p̄ribus abbatib⁹ ⁊ ſupe
riorib⁹.q̄d de inferiorib⁹ vel de his q nō hn̄t pa
tres abbates vt cōiᷓ repiᷓ i oꝛdīe ſancti bn̄dicti.
Ho.iſte tex.nō apit intellc̄m nec doc.ſꝫ pōt dici
ꝙ ſi iſti ꝯgregāt capitulū ſm̄ oꝛdis tūc p̄ſidētes
h̄ hēbūt facere.q꞉ h̄ lr̄a nō ſolū dat ptātē abbati
b⁹ gn̄alib⁹ ſꝫ etiā p̄ſidētib⁹ caplo.ſꝫ vbi nō face
rēt caplm̄ nūq̄d qlibꝫ abbas ſui monaſterij poſ
ſit facere ꝓdcā h̄.dic ꝙ pōt ⁊ dꝫ reuocare fugiti
uos.vt in.d.c.abbates.⁊ credo eū peccare niſi
reuocet q̄zuis regl̄a h̄ nō patiaᷓ.q꞉ mēs h⁹ ꝯſti-
tutōis vēdicat ſibi locū in q̄libꝫ monaſterio.ſed
ideo h̄ papa facit mētōēꝫ de gn̄ali abbate.q꞉ ab
bas ſpēalis n̄ curabat qn̄q꞉ reuocare mōachos
fugitiuos ⁊ eiectos. Itē abbas ſpēalis nō pōt
ꝯpellere monachos alterius monaſterij ad reci
piēdū iſtos q nō pn̄t collocari ſine ſcādalo ꝓprij
monaſterij.ſꝫ h̄ facit abbas gn̄alis aucte dn̄i pa
pe ⁊ ſic tanq̄ꝫ delegat⁹ ipſius.vt pꝫ in tex.ibi au
ctoꝛitate nr̄a.ꝓ ſignificato iſtoꝝ vboꝝ vide tex.
cū gl̄.i.c.i.de cle.egro.li.vi.⁊ in.c.cū aliqb⁹.de
reſcrip.eo.li.⁊ pōdera q꞉ h̄ vba fuerūt adiecta
ſolū in eo caſu q̄ nō poterāt iſti recipi ſm̄ ꝓuiſio
nē regl̄e.vn̄ fuit op⁹ ꝙ auctoꝛitas pape inſcede
ret.reliq̄ vero puto ꝙ iure ipoꝝ pn̄t ſupioꝛes h̄
facere ꝑ iura ſupius alle.⁊ ſic tēpera dc̄a doc.h̄.
In glo.ſi.in ſi.vel diſtingue latiꝰ ſm̄ Hoſtiē.ꝙ
aut iſte obtulit bona mōaſterio ſufficiētia ⁊ tūc
ex illis bonis ſuſtētabiᷓ ar.in.c.de lapſis.alle.in
glo.aut nulla obtulit.aut nō ſufficiētia.⁊ tunc ſi
vtrūq꞉ monaſteriū eſt ſufficiēs teneᷓ p̄mū ꝓpē
memoꝛiā p̄ſtine fraᷓnitat̄.ar.in.l.ſuos.C.de q̄-
ſtio.aut 2ᵐ tm̄ eſt ſufficiēs ⁊ illud teneᷓ ar.in.c.
paſce.lxxxvi.di.aut neutꝝ.eſt ſufficiēs.⁊ teneᷓ
ꝓuidere ep̄s q hꝫ ꝓuidere oib⁹ indigētib⁹ non
valētib⁹ ſibi q̄rere victū.lxxxij.di.in.§.i.⁊.c.ij.

De conuerſione coniugatoꝛum. Rbica.

Sup̄ viſuꝫ eſt de regl̄arib⁹ in gn̄e.ſꝫ q꞉ cōiu-
gati qn̄q꞉ intrāt mōaſteriū ⁊ dubitari poſſet de
eoꝝ īgreſſu.Jō ad clarioꝛē doctrinā auctoꝛ po
ſuit ſpēalē rubꝛicā.de mā hr̄.xxxiij.q.v.⁊.xxvij
q.ij.c.ſūt q.cū.ix.c.ſe.⁊ ꝯuenit.j.de rap.c.pe.

PReterea Si vir de vx
oꝛis licētia ꝓſiteᷓ vxoꝛ ipa ſu
ſpecta nec ꝯtinētiā vouet nec
religionē ingrediᷓ ep̄s vxoꝛi
viruꝫ reſtituet.h̄.d.iux̄ lr̄am
nā hꝫ varios intellect⁹.vt.j.videbim⁹.Cōis di-
uiſio.2ᵃ ibi dicim⁹. Nō ꝑ ꝙ ꝓfeſſio ſit ſacer-
dotib⁹ ⁊ mōachis pn̄tib⁹.dic tn̄ meli⁹ ꝙ h̄ recita
tur factū vel ſolēnitas facti.ſꝫ de iure ad ſbāꝫ ꝓ
feſſiōis h̄ nō eſt neceſſariū.ſꝫ ſat̄ eſt ꝙ recipiaᷓ ꝓ
feſſio ab hn̄te ptātē incoꝛpoꝛādi religiōi.vt in.c.
ad aplicā.ē.ti.ꝓx.⁊ nō.in.c.poꝛrectū.eo.ti.
Nō 2ᵒ ibi ignoꝛāte ep̄o.ar.ꝙ ꝯiunx nō dꝫ intre
religionē ignoꝛāte ep̄o.rō q꞉ cū ex h̄ ꝯtigat mr̄i
monij q̄ ad thoꝛū ſepatio nō dꝫ h̄ fieri cū ſit ſac
mētū in eccl̄ia dei ſine licētia ep̄i q in h̄ eſt vicari
us xp̄i xxxiij.q.v.c.mulier.ſi tn̄ h̄ fiat ſine licen
tia ep̄i q in h̄ eſt vicari⁹ dei tꝫ ingreſſus vt clare
ꝓbaᷓ in ſi.lr̄e ⁊ tenēt doc.ſeqᷓ etiā Frede.ꝯſil.
xxxvi.⁊ vide glo.nō.xxvij.q.ij.c.ſi vir ⁊ vxoꝛ.
Nō ꝙ ſola mulieris licētia nō ſufficit vt marit⁹
intret religionē.ſꝫ oꝫ vt ipa voueat ꝯtinētiā vel
etiā intret religionē ⁊ dic vt.j.lati⁹ dicā. In gl̄
ſi.ibi ſꝫ tene p̄mum vult ꝗ glo.ꝙ ſola vxoꝛis li-
cētia nō ſufficiat vt teneat ꝓfeſſio mariti.ego pu
tarē ꝙ vbi vxoꝛ fuiſſet certificata ſeu fuiſſꝫ iuris
ꝯſcia q꞉ tūc dādo licētiā tacite vr̄ vouere ꝯtinē-
tiā.⁊ ſic nō reuocareᷓ ingreſſus mariti.rō q꞉ q
vult vnū vr̄ velle oīe id ꝑ qd̄ ꝑueniᷓ ad illud.c
ꝓudētiā.de offi.dele.⁊.l.ad rē mobilē.⁊.l.ad le
gatū.ff.de ꝓcu.facit.c.vidua.ē.ti.ꝓx.ſꝫ ingreſ-
ſus mariti nō pōt irreuocabiliᷓ fieri niſi vxoꝛ vo
ueat ꝯtinētiā.c.cū ſis.j.eo.ꝗ dādo licētiā mari-
to ingrediēdi vr̄ vouere ꝯtinētiā ⁊ ad h̄ alle.gl̄.
in.c.ſeriatim.xxxij.di.⁊.c.q vxoꝛē.xxxiij.q.v.
⁊ multū bn̄ facit tex.ille facit etiā in ar.c.veniēs
j.eo.ꝓcedit ꝗ iſte tex.vbi vxoꝛ erat iſti⁹ iuris in
ſcia.⁊ pōt argui ꝑ iſtū tex.ꝙ in h̄ caſu excuſat
mulierē ignoꝛantia iuris ⁊ vt plene habeaᷓ mā
iſti⁹.c.q̄ ſat̄ eſt intricata diſtingue capiēdo vba
Jo.an.⁊ Cal.in.c.ex pte.j.eo.gn̄aliᷓ queriᷓ an
⁊ qn̄ ꝯiuges vel eoꝝ alter pn̄t intrare religionē
vel ꝓmoueri ad oꝛdines vel aliter vouere ⁊ dic
aut eni mr̄imoniū nō eſt ꝯſūmatū aut ſic.ꝑ caſu
aut alter ꝯiugū vult intrare religionē ꝓſitendo
⁊ pōt etiā inuita vxoꝛe vt ꝓbaᷓ in.c.verū.⁊.c.ex
publico.j.eo.aut vult vouere cōtinētiā ſeu intra
re monaſterium ⁊ non ꝓſiteri ⁊ non pōt intra-
re inuita coniuge.vt.d.c.ex publico.⁊ in.c.vna
ſola.xxxiij.q.v.aut vult ad ſacros oꝛdines pro
moueri ⁊ cōiᷓ teneᷓ ꝙ nō pōt inuita cōiuge.vn̄
in h̄ caſu magis deferᷓ religioni q̄ꝫ oꝛdini q꞉ ꝑ
ingreſſuꝫ religionis ſolniᷓ mr̄imoniū nō ꝯſūma
tū.nō aūt ſic ꝑ ſuſceptōēꝫ ſacri oꝛdis q꞉ nō eſt a
iure appꝛobatū.nō glo.j.de voto.c.i.li.vi.vide
qd̄ habeᷓ in euāgā.Jo.xxij.que incipit antiq̄.
Si vero mr̄imoniū eſt cōſūmatum ⁊ tūc aut vo
lunt vouere cōtinentiam ſtatu nō mutato ⁊ pn̄t
⁊ talia mr̄imonia dicunᷓ ſanctioꝛa.q꞉ meli⁹ pn̄t
vacare oꝛonib⁹ ⁊ cōtemplationibus diuinis ceſ
ſando a carnali coniunctōne.vt in.c.quod deo
pari.xxxiij.q.v.facit quod nō.in.c.cariſſimus.
j.eo.Aut alter tm̄ vult vouere ⁊ pōt in ſui p̄iu-
diciū nō aūt in p̄iudiciū ꝯiugis.vn̄ nō pōt exige
re debitū.ſꝫ teneᷓ reddere facit.c.q̄dā.j.eo.⁊ ſi
alter conſenſit.alteri nō obligaᷓ ꝯſentiēs ſm̄ In
no.h̄ quo minus poſſit exigere niſi etiā ipſe vo-
ueret.nā ſi ambo vouerint nō tenētur amplius
alter alteri reddere debitū.vt i.d.c.qd̄ deo pari
nō.in.c.cariſſimus.j.eo.Aut volūt mutare ſta-
tum ⁊ h̄ poteſt contingere multipliciter.aut ma
ritus vult eſſe ep̄us ⁊ tunc requiritur ꝙ vxoꝛ in
tret monaſterium etiam ſi non ſit ſuſpecta de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf